

Mirja Hytönen

RAKENNE- JA
TOIMINTAYMPÄRISTÖN
MUUTOKSET YRITTÄJÄJÄRJESTÖN
TOIMINNASSA
Jäsenistön odotukset Etelä-Savon Yrittäjiltä

Opinnäytetyö
Liiketalous

Maaliskuu 2013

MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU

Mikkeli University of Applied Sciences

KUVAILULEHTI

 <p>MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU Mikkeli University of Applied Sciences</p>		Opinnäytetyön päivämäärä 11.3.2013
Tekijä(t) Mirja Hytönen	Koulutusohjelma ja suuntautuminen Liiketalouden koulutusohjelma	
Nimeke Rakenne- ja toimintaympäristön muutokset yrittäjäjärjestön toiminnassa – Jäsenistön odotukset Etelä-Savon Yrittäjiltä		
Tiivistelmä Tämän tutkimuksen tavoitteena oli koota lisätietoa Suomen Yrittäjien huhtikuussa 2012 tekemän järjestökyselyn perusteella ilmenneistä Etelä-Savon Yrittäjien toiminnan kriittisistä tekijöistä. Nämä tekijät olivat: edunvalvonnan näkyvyys, jäsenyritysten kuunteleminen edunvalvonnassa, vaikuttaminen kuntiin päin yrittäjien asioissa sekä Taludentekijät -lehti. Tutkimusongelmana oli saada selville, mitkä olivat kriittisiin tekijöihin vaikuttaneet syyt. Tutkimuksen viitekehys koostui kolmesta teemasta, jotka ovat yrittäjyys, järjestösektori sekä yrittäjyyttä tukevat järjestöt. Tutkimus toteutettiin laadullisena tutkimuksena haastatteleamalla puhelimitse Etelä-Savon Yrittäjien paikallisyhdistysten puheenjohtajia. Haastateltavia oli 13 kappaletta. Tutkimustuloksista selvisi, että edunvalvonnan merkitys haastateltaville oli selkeä. Heillä oli myös paljon ideoita siitä, mitä kaikkea edunvalvonnan eteen olisi tehtävä. Ongelmana on sähköinen tietotulva. Kaikkia tiedotteita ei lueta ja näin ollen ei tiedetä, mitä asioita on meneillään. Ongelmana on myös jäsenistön passiivisuus. Osallistuminen tilaisuuksiin on vähäistä ja näin ollen vuorovaikutusta ei pääse syntymään. Taludentekijät -lehti on tekijöilleen haasteellinen. Joka lehdellä on oma teemansa ja se on tarkoitettu koko maakunnan yrittäjille. Se koetaan kiinnostavaksi silloin, kun siinä on juttuja oman alueen yrittäjistä. Tutkimustulokset on esitelty Etelä-Savon Yrittäjien hallituksen jäsenille. He ovat ideoineet yhdessä kehittämiskohteita omien paikallisyhdistyksiensä toiminnan kehittämiseksi. Nämä ideat on tarkoitus toteuttaa kuluvan vuoden 2013 aikana.		
Asiasanat (avainsanat) yrittäjyys, järjestötoiminta, yrittäjyyttä tukevat järjestöt, toiminnan kriittiset tekijät		
Sivumäärä 71+ liitteet 24	Kieli Suomi	URN URN:NBN:fi:mamk-opinn2013b6534
Huomautus (huomautukset liitteistä)		
Ohjaavan opettajan nimi Leena Korhonen	Opinnäytetyön toimeksiantaja Etelä-Savon Yrittäjät	

DESCRIPTION

 <p>MIKKELIN AMMATTIKORKEAKOULU Mikkeli University of Applied Sciences</p>		Date of the master's thesis 11 March 2013
Author(s) Mirja Hytönen	Degree programme and option Business Management	
Name of the master's thesis Continuous changes in entrepreneurs' work. Expectations of the members of Federation of Finnish enterprises South-Savo		
Abstract <p>Federation of Finnish Enterprises is the largest business related federation in Finland. The network consists of 21 regional organisations, 400 local associations and 53 trade organisations. The main task is to improve the position of entrepreneurs and the conditions for entrepreneurship.</p> <p>In April 2012 Federation of Finnish Enterprises organized an enquiry for the members. Quantitative method was used in the research. According to the survey the most important reasons for belonging to the entrepreneur organisation are lobbying and counselling services. The analysis showed some critical points within the regional area of Southern Savo. These points were lobbying and newspaper.</p> <p>The purpose of the thesis was to find out more information about these critical points. The research problem was to find out what kinds of expectations the members had for the organisation. In this case the interviewing method was used.</p> <p>The results show that Federation of Finnish Enterprises has a good reputation. Also the interviewees have plenty of ideas for lobbying. There should be more cooperation between the members and municipal office holders. Networking is the keyword. Passivity as well the ageing of the members cause problems. The interviewees have dissenting opinions concerning the newspaper Taloudentekijät. If the stories are familiar to the reader, the newspaper is regarded as good or vice versa.</p>		
Subject headings, (keywords) Entrepreneurship, organizational activities, business organizations, critical points		
Pages 71p + app. 24	Language Finnish	URN URN:NBN:fi:mamk-opinn2013b6534
Remarks, notes on appendices 		
Tutor Leena Korhonen	Master's thesis assigned by Federation of Finnish Enterprises, South-Savo	

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	1
2	YRITTÄJYYS.....	3
2.1	Taustaa yrittäjyydelle.....	3
2.2	Yrittäjyyden jaottelu	5
2.3	Yritysten jaottelu	6
2.4	Yrittäjyys ja verkostoituminen	9
2.5	Yrittämisen tulevaisuus	12
3	JÄRJESTÖT JA YHDISTYKSET.....	14
3.1	Järjestö- ja yhdistystoiminta	15
3.2	Yhdistysmuodot.....	16
3.3	Järjestön strateginen johtaminen.....	17
4	YRITTÄJYYTTÄ TUKEVIA JÄRJESTÖJÄ.....	21
4.1	Kauppakamari.....	22
4.2	Elinkeinoelämän keskusliitto.....	23
4.3	Perheyrittäjien liitto.....	25
4.4	Suomen Yrittäjät.....	26
5	ETELÄ-SAVON YRITTÄJÄT	30
6	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	32
6.1	Tutkimusmenetelmät	32
6.2	Aineiston hankinta	34
6.3	Järjestökysely.....	38
6.3.1	Kyselyn suorittaminen	38
6.3.2	Tulokset.....	40
6.4	Haastattelututkimus	46
6.4.1	Haastattelun suorittaminen.....	47
6.4.2	Tulokset.....	48
7	JOHTOPÄÄTÖKSET	53
7.1	Yhteenvedo haastattelututkimuksesta.....	54
7.2	Tutkimuksen luotettavuus.....	60
8	PÄÄTÄNTÖ	61
	LÄHTEET	63

LIIITEET

1 JOHDANTO

Olen asunut lapsuuteni pienellä kylällä. Vanhempani olivat maanviljelijöitä kuten kaikki naapuritkin. Nykyisin käytetään sanaa maatalousyrittäjä, joka kuvaa mielestäni paremmin ammatin laatua. Työ oli jokapäiväistä, vasta 70-luvulla oli mahdollista saada lomittaja, joka mahdollisti lyhyehkön loman karjataloudesta. Vastuu tilan muusta toiminnasta oli luonnollisesti loman aikana maanviljelijällä itsellään.

Työtä oli paljon ja apua tarvittiin kaikkialla. Talkoot olivat ympärivuotisia. Naapurit auttoivat vuorollaan toinen toisiaan. Oli normaalia, että autettiin sitä, joka apua tarvitsi. Yhteenkuuluvuus ja vuorovaikutus olivat luonnollisia asioita. Talkoot olivat eräänlaista rekisteröimätöntä yhdistystoimintaa, jota yhdisti yhteinen päämäärä. Vähitellen talkootoiminta väheni tilojen lopetettua toimintansa. Raskas työ, korkeat kustannukset verrattuna tuloihin sekä se, että toiminnalle ei löytynyt jatkajia sukupolvenvaihdoksissa, olivat pääasiallisia syitä toiminnan lopettamiselle.

Nykyisin pienyrittäjän työ ja yrittäminen eivät poikkeakaan edellä kuvatusta. Jos yrittäjä on lomalla, myös yrityksen toiminta vaikeutuu. Talkootoimia ei tehdä kuin vapaa-ajalla, mutta esim. oman alan yhdistystoiminnasta yrittäjä voi saada tukea yrittämiseensä. Yhdistystoiminta lisää vuorovaikutusta ja yhteenkuuluvuutta. Yli 90 % Suomessa toimivista yrityksistä on 1 – 9 henkilön mikroyrityksiä. Yrittäminen on yksinäistä työtä. Verkostoitumisen merkitys tuloksen tekemisessä sekä yrittäjän henkisen jaksamisen apuna on yksi keskeisistä asioista yritystoiminnassa.

Työn tekeminen on muuttunut Suomessa voimakkaasti. Agraariyhteiskunta on muuttunut teknologiayhteiskunnaksi. Yhteiskunnan rakennemuutokset ovat aiheuttaneet yritysten toimintojen lakkautuksia, supistuksia tai jopa siirtämisiä ulkomaille. Yhä useampi suomalainen tekee työtä yrittäjämäisesti. Yritysten määrä on kuitenkin kääntynyt laskuun. Yrittäjien ikääntyessä ja jäädessä eläkkeelle yrityksille ei löydy jatkajia. Näistä syistä monen yrityksen toiminta uhkaa loppua lähivuosien aikana.

Kuntien määrä vähenee kuntaliitosten seurauksena. Yrittäjäyhdistysten on mietittävä, liittyvätkö ne yhteen vai jatkavatko toimintaa omina yhdistyksinään. Aluejärjestöjen toiminta on maakunnallista. Kuntien yhdistyessä voi myös maakuntaraja muuttua. Perinteinen ajattelumalli järjestötoiminnasta sekä yrittäjäjärjestön merkityksestä yrittä-

jille ovat edellä mainituista syistä murrosvaiheessa. Opinnäytetyöni viitekehys muodostuu näistä kolmesta teemasta, jotka ovat yrittäjyys, järjestösektori sekä yrittäjyyttä tukevat järjestöt.

Jäsenmäärältään Suomen suurin yrittäjäjärjestö on Suomen Yrittäjät. Sen rakenne on kolmiportainen. Paikallisyhdistykset toimivat yrittäjien edunvalvojana kunnallisissa ja seudullisissa elinkeinopoliittisissa kysymyksissä. Aluejärjestöt ovat maakunnallisia. Niiden tehtävänä on olla tukena paikallisyhdistyksille sekä vastata alueellisesta jäsenpalvelusta sekä eduista jäsenyrittäjille. Kattojärjestönä toimii Suomen Yrittäjät. Sen tehtävänä on valtakunnallinen yhteiskuntavaikuttaminen, EU-tason vaikuttaminen sekä valtakunnallisten jäsenpalveluiden ja -etujen hoitaminen. Kun yritys liittyy jäseneksi paikallisyhdistykseen, yrittäjä on jäsenenä automaattisesti myös aluejärjestössä sekä Suomen Yrittäjissä. Opinnäytetyöni toimeksiantaja on aluejärjestö Etelä-Savon Yrittäjät.

Suomen Yrittäjät tekee järjestökyselyn joka toinen vuosi jäsenilleen. Viimeisin tehtiin huhtikuussa 2012. Kyselyssä kartoitettiin jäsenyyden syitä ja hyötyjä sekä jäsenyytyväisyyttä. Kuiluanalyysin avulla selvitettiin, miten hyvin Etelä-Savon Yrittäjät on onnistunut vastaamaan jäsenten odotuksiin. Tekijät luokiteltiin kolmeen eri luokkaan: onnistuneet tekijät, parantamisen varaa -tekijät sekä kriittiset tekijät.

Aiemmin tulokset on todettu, mutta käytännön toimenpiteitä saaduista tuloksista ei ole tehty. Opinnäytetyöni tavoite on koota lisätietoa järjestötutkimuksen perusteella ilmenneistä kriittisistä tekijöistä. Saatua tietoa käytetään aluejärjestön kehittämissuunnitelman pohjana ja tämän tiedon pohjalta myöhemmin laadittavaksi toimintasuunnitelmaksi seuraavalle vuodelle.

Tutkimusongelma on, mitkä ovat Etelä-Savon Yrittäjien toiminnan kriittisiin tekijöihin vaikuttaneet syyt. Järjestötutkimus oli kvantitatiivinen. Jatkotutkimus toteutetaan kvalitatiivisena haastattelemalla paikallisyhdistysten puheenjohtajia. Työ on rajattu koskemaan aluejärjestöä. Paikallisyhdistykset voivat halutessaan käyttää saatua tietoa omissa toimintasuunnitelmissaan.

Järjestötutkimuksen pääkohtien lisäksi työssä käydään läpi haastattelututkimuksen kysymykset ja vastaukset. Tuloksista esitellään johtopäätökset sekä annetaan kehittämisehdotuksia. Lopuksi arvioidaan tutkimuksen luotettavuutta.

2 YRITTÄJYYS

Tässä luvussa käsitellään yrittäjyyden historiaa sekä rakennemuutosta Suomessa. Avataan yrittäjyyden sekä yritysten käsitteitä. Luvussa käydään läpi myös verkostoitumisen merkitystä yritystoiminnassa.

2.1 Taustaa yrittäjyydelle

Yrittäjyys ei ole uusi asia. Sitä on pidetty elintärkeänä osana yhteiskunnan hyvinvointia jo 1700-luvun alkupuolelta saakka, jolloin ranskalainen pankkiiri ja kirjailija Richard Catilloin kirjoitti siitä. Hänen mukaansa yrittäjä on ihminen, joka ostaa eri tuotantovälineitä. Hän yhdistelee niistä tuotteen myydäkseen sen myöhemmin johonkin epävarmaan hintaan. Nykysuomen sanakirja puolestaan määrittelee yrittäjyyden seuraavasti: ”Yrittäjä on fyysinen tai juridinen henkilö, joka ammatikseen hoitaa omaa taloudellista yritystä tai harjoittaa itsenäistä ammattia.” (Viitala & Jylhä 2001, 9.)

Yrittäjyyden määrittelyjä

Tilastokeskus (2012) määrittelee yrittäjän kahdella määritelmällä.

- 1) ”Yrittäjiksi määritellään 18–74-vuotiaat henkilöt, joilla on vuoden viimeisellä viikolla voimassa oleva yrittäjäläkevakuutus ja jotka eivät ole työttömiä vuoden viimeisenä työpäivänä eivätkä varusmiehiä tai siviilipalvelusmiehiä vuoden viimeisellä viikolla. Mikäli henkilöllä on yrittäjäläkevakuutuksen lisäksi samanaikaisesti voimassa oleva työsuhde, edellytetään että yrittäjätulot ovat suuremmat kuin palkkatulot. Yrittäjiksi määritellään lisäksi henkilöt, joilla yrittäjätulot ylittävät määritellyn tulorajan, edellyttäen, että he eivät ole eläkkeellä tutkimusviikolla. Tuloraja määritellään vuosittain päättelyiden yhteydessä käyttäen hyväksi työvoimatutkimuksen yrittäjiä koskevia tietoja.”
- 2) ”Yrittäjäksi luetaan henkilö, joka harjoittaa taloudellista toimintaa omaan laskuun ja omalla vastuulla. Yrittäjä voi olla työnantajayrittäjä tai yk-

sinäisyrittäjä, kuten ammatinharjoittaja tai freelancer. Osakeyhtiössä toimiva henkilö, joka yksin tai perheensä kanssa omistaa vähintään puolet yrityksestä, luetaan yrittäjäksi.”

Historiaa

Suomi teollistui vuosina 1850–1900, jolloin vienti viisinkertaistui ja tuonti nousi lähes kymmenkertaiseksi. Kansainvälisen talouden merkitys on ollut suuri koko ajan. Suomen paperiteollisuus sekä metalli- ja koneteollisuus hyötyivät Venäjän läheisyydestä. Rautateiden rakentaminen, käsityön vapauttaminen, täydellisen elinkeinovapauden säätäminen vuonna 1879 sekä lopulta työväestön liikkumista hankaloittaneet irtolaislakien kumoaminen edesauttoivat talouden kehittymistä. Olosuhteiden parantuminen ja taloudellisen toimeliaisuuden kasvaminen synnytti yrityksiä. Huolimatta siitä, että väestöstä lähes 80 prosenttia sai elantonsa maataloudesta, teollisuustuotanto kasvoi kahdeksankertaiseksi. (Ahtiainen ym. 2006, 62–63.)

Rakennemuutosten vaikutukset

Talous on Suomessa perinteisesti jaettu alkutuotantoon, teollisuuteen sekä palveluihin. Tämä jaottelu on muuttunut rajusti. Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen mukaan vuonna 1966 maatalouden ja teollisuuden piirissä työskenteli yhteensä 1.052.000 suomalaista. Tämä määrä oli yli puolet kaikista työpaikoista. Metsätalous työllisti 96.000 henkilöä ja palvelualojen osuus kaikista työpaikoista oli vain 17,1 prosenttia. Runsaassa sukupolvessa yritysten ja julkisten palveluiden rakennemuutos on muuttanut jaottelun täydellisesti. Tällä hetkellä Elinkeinoelämän tutkimuslaitoksen mukaan lähes 70 prosenttia kokonaistuotannosta on palveluiden tuottamaa. Jalostuksen osuus on alle 30 prosenttia ja alkutuotannon osuus on vain muutama prosentti. (Korkolainen 2012, 12.)

Rakennemuutokset teollisuusmaissa 2000-luvulta alkaen ovat nostaneet yrittäjyyden ja sen tukemisen tärkeyden otsikoihin. Julkinen sektori vähentää henkilöstöä ja ulkoistaa toimintojaan yhä enenevässä määrin. Suuryritykset siirtävät toimintojaan maanrajojen ulkopuolelle. (Viitala & Jylhä 2001, 9.) Nokia on ilmoittanut kuluneena vuonna kansantaloudellisesti negatiivisia uutisia. ”Nokialta odotettiin huonoja uutisia. Kun

yhtiön viestit tulivat julki, ylittivät ne pahimmatkin odotukset. Yhtiö vähentää henkilöstöään lähes viidenneksen. Työpaikkoja katoaa maailmanlaajuisesti 10 000, joista 3700 Suomesta.”(Nokia pudotti karmean irtisanomispommin 2012, 1.)

Motiivit yrittäjyydelle

Yrittäjäksi ryhtymisen motiivina on perinteisesti ollut yrittäjäyysaate. Se koostuu mm. riskinottokyvystä, innovatiivisesta toiminnasta, kokonaisvaltaisesta työstä sekä rohkeudesta tehdä asioita uudella tavalla. (Aaltio-Marjosola 2001, 29.) Kansikkaan (2007, 101, 103) mukaan henkilöt, jotka ovat jo koulutuksen aikana sekä eri työyhteisöissä työskennellessään omaksuneet yrittäjämentaliteetin, ryhtyvät itsenäisiksi yrittäjiksi. Vaikka yrittäjyys ei ole perinnöllistä, kasvu yrittäjäperheessä ja sieltä saatavat roolimallit edesauttavat yrittäjäksi ryhtymistä.

Yhteiskunnan ja työelämän rakennemuutokset ovat vaikuttaneet perinteisiin yrittäjyyden motiiveihin. Vuosina 2008 ja 2010 suoritetun Etelä-Savon Yrittäjien järjestö-kyselyn mukaan jäsenyritysten mielestä yksi tärkeimmistä syistä kuulua yrittäjäjärjestöön oli yrittäjäyysaate. Tätä mieltä oli kyselyyn vastaajista 42,3 prosenttia. Vastaava prosentti oli kuluvana vuonna 29,6. (Etelä-Savon Yrittäjät ry 2012, 5.) Tämä tulos sekä aiemmin todetut rakennemuutokset vahvistavat sitä käsitystä, että yrittäjyys on yhä useammin vaihtoehto henkilön työllistymiselle.

2.2 Yrittäjyyden jaottelu

Yrittäjyys voidaan jakaa sekä ulkoiseen että sisäiseen yrittäjyyteen. Ulkoisella yrittäjyydellä tarkoitetaan omassa omistuksessa olevaa, yhden tai useamman henkilön perustamaa ja johtamaa yritystä. Yrittäjällä on kokonaisvastuu kaikista yritykseensä liittyvistä asioista. Sisäisellä yrittäjyydellä tarkoitetaan toisen palveluksessa ahkerasti työskentelevää, yrityksen strategian ymmärtävää ja sen mukaisesti tuottavasti työskentelevää henkilöä. (Koiranen 1993, 12, 62.)

Työelämä vaatii työntekijältä aina enemmän sisäistä yrittäjyyttä. Perinteiset työn tekemisen mallit ovat muuttuneet. Tämä ilmenee esim. projekti- ja kehitystöiden lisääntymisenä. Työntekijöiltä edellytetään kykyä muutoksenhallintaan, riskinottoon, joustavuuteen sekä myynnillistä otetta työntekoon. Esimiestyön strategiset haasteet ovat

kasvaneet tämän muutoksen myötä. Ei riitä, että alaiset tekevät rutiinityönsä. Heidät on saatava motivoitumaan ja kannustettava luovuuteen ja sitä kautta yrittäjämäiseen toimintaan. (Koiranen & Pohjansaari 1993, 8–9, 12.)

Lyytinen ja Piha (2004, 68) tähdentävät avoimen ja ennakkoluulottoman yrityskulttuurin sekä oikean ilmapiirin merkitystä ideointiin. Ideoinnin ei tarvitse olla vain suuria asioita. Myös pienet ideat kehittävät ja luovat sisäistä yrittäjyyttä, joka lisää ulkoisen yrittäjyyden mahdollisuutta. Kansikkaan (2007, 138) mukaan henkinen kasvu yrittäjyyteen tapahtuu ilon, innostuksen, positiivisen suhtautumisen sekä omaan osaamiseen uskomisen kautta.

Sisäisen ja ulkoisen yrittäjyyden välillä on eroavaisuuksia. Taulukossa 1 kuvataan näitä eroja.

TAULUKKO 1. Sisäisen ja ulkoisen yrittäjän keskeiset toimintatapaerot

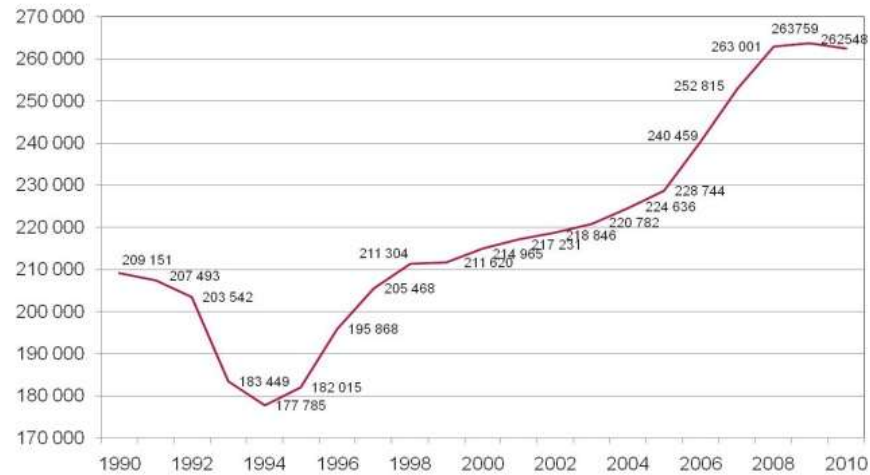
Ulkoinen yrittäjä	Sisäinen yrittäjä
<ul style="list-style-type: none"> • mahdollisuus hallita yrityksen sisäistä ympäristöä 	<ul style="list-style-type: none"> • ei hallitse sisäistä ympäristöä
<ul style="list-style-type: none"> • kantaa riskin 	<ul style="list-style-type: none"> • yritys kantaa riskin
<ul style="list-style-type: none"> • toimii ilman tukea 	<ul style="list-style-type: none"> • yritys tukee toimintaa sekä operatiivisesti ja hallinnollisesti
<ul style="list-style-type: none"> • vastaa itse epäonnistumisen kustannuksista 	<ul style="list-style-type: none"> • epäonnistuminen ei aiheuta taloudellista menetystä
<ul style="list-style-type: none"> • johtaa 	<ul style="list-style-type: none"> • on alainen

Taulukosta nähdään, että ulkoinen yrittäjä kantaa riskin toiminnasta kaikilla tasoilla. Sisäisen yrittäjä ei kanna taloudellista vastuuta ja hänen toimintansa taustatukena on yritys. Jos toiminta epäonnistuu, sisäiselle yrittäjälle ei aiheudu taloudellista vahinkoa samoin kuin ulkoiselle yrittäjälle aiheutuu. (Heinonen & Vento-Vierikko 2002, 34.)

2.3 Yritysten jaottelu

Työnteon johtamisen ja työn tekemisen muutokset yhdistettynä voimakkaisiin rakennemuutoksiin ovat vaikuttaneet siihen, että yrittäjäksi ryhtymisen kynnys on mataloitunut. Yrittäjyysaatteen tilalle on noussut yrittämisen ”luonnollisuus”. Teollisuuden siirtyminen kansainväliseen omistukseen, palveluiden keskittäminen suuriin yksiköihin sekä pätkä- tai projektitöiden lisääntyminen luovat taloudellisen epävarmuuden

tunnetta. Yrityksen perustaminen ei niinkään johdu yrittäjyysaatteesta, vaan se on luonnollinen tapa toimia ja työllistää itsensä. Nämä kaikki tekijät korostavat yrittäjyyden merkitystä. (Suomen Yrittäjät 2012)

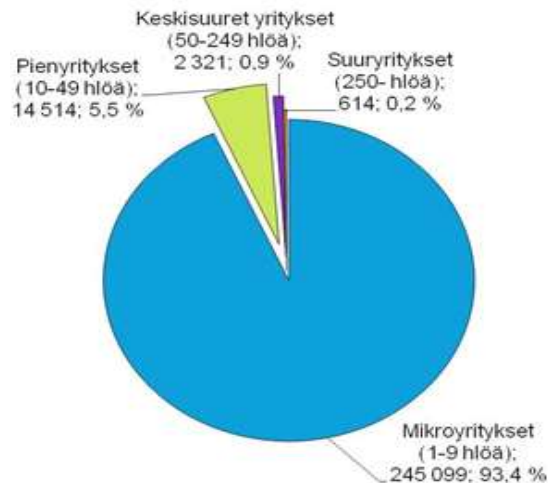

KUVIO 1. Yritysten määrän kehitys 1990–2010 (Suomen Yrittäjät, 2010)

Kuviossa 1 on yhteensä 262 548 yritystä. Määrä ei sisällä maa-, metsä-, ja kalataloutta. Kuvioista voidaan todeta, että yritysten määrä laski vuodesta 1990 ja oli alimmillaan vuonna 1994. Tähän vaikutti laman aiheuttama talouskriisi. Yritysten määrä on viimeisen kymmenen vuoden aikana kasvanut tasaisesti. Tähän on vaikuttanut se, että elinkeinorakenne Suomessa on muuttunut palveluvaltaiseksi. Palveluja tuottavat yritykset ovat pääasiassa pienyrityksiä. Vuodesta 2008 alkaen kasvu on kääntynyt laskuun. Tähän ovat vaikuttaneet suhdanteet sekä yrittäjien ikääntyminen. Yritystoiminnalle ei löydy jatkajia. (Suomen Yrittäjät 2010.)

Yritykset jaetaan kokoluokan mukaan seuraavasti:

- suuryritykset, joiden palveluksessa on yli 250 henkilöä
- keskiuuret yritykset, joiden palveluksessa on 50–249 henkilöä
- pienyritykset, joiden palveluksessa on 10–49 henkilöä
- mikroyritykset, joiden palveluksessa on 1–9 henkilöä.

KUVIO 2. Yritysten jakautuminen kokoluokan mukaan vuonna 2010 (Suomen Yrittäjät, 2012)

Kuviossa 2 on kuvattu yritysten jakautuminen kokoluokittain. Huomattavaa on, että 93,4 % yrityksistä on mikroyrityksiä. Keskisuuria yrityksiä on kokonaismäärästä 0,9 % ja yli 250 henkilöä työllistäviä yrityksiä on ainoastaan 0,2 %.

Yritykset voidaan jakaa edellä mainittujen kokoluokkien lisäksi myös omistuksen mukaan. Heinonen (2003,173) määrittelee yrityksen perheyritykseksi silloin, kun vähintään kaksi perheenjäsentä omistaa ja työskentelee yrityksessä. Vuonna 2003 keskisuurista suomalaisista yrityksistä 47 % oli perheyrityksiä (Tilastokeskus 2006). Riippumatta toimialasta tai kokoluokasta perheyrityksille yhteisiä ominaispiirteitä ovat perheen, liiketoiminnan sekä omistajuuden yhteen kietoutuminen. (Kauppa- ja teollisuusministeriö 2005, 29.)

Yrittäminen ja yrittäjyys ovat muuttaneet muotoaan Suomessa. Nokian menestystarina on luonut uutta innovatiivisuutta kaikkialle. (Suomen Yrittäjät 2010, 17.) Otalan ja Suurlan (2002, 21) mukaan Suomi on muuttunut tietoyhteiskunnaksi. Pienet yritykset ovat parhaita ”hautomoita” uusille rohkeille ideoille. Yrittäjyys sekä yrittäminen ovat ehdottoman tärkeitä tämän kehityksen turvaamiseksi.

Uhkana yritystoiminnalle Suomessa on se, että yritysten määrä on kääntynyt laskuun. 55 vuotta täyttäneiden yrittäjien määrä on tällä hetkellä 74 000. Tämä ilmenee Ely-keskusten teettämästä omistajavaihdosbarometrasta. Näistä jopa 18 500 yrittäjää sanoo yritystoiminnan loppuvan kokonaan. (Yritysten jatkajista alituinen pula 2012).

2.4 Yrittäjyys ja verkostoituminen

Yrittäjyyden kivijalka Suomessa on mikroyritykset. Näissä yrityksissä ei ole käytettävissä suurien organisaatioiden synergiaetuja. Tarvitaan yhteistyötä eri yritysten välillä. Tästä yhteistyöstä käytetään nimeä verkostoituminen. Verkostoituminen tarkoittaa prosessia, joita eri yritysten välisen tiedon, osaamisen ja yhteistyön hyödyntäminen tuottaa etua kaikille siihen osallistuville. (Verkostokonsultit 2007) Pirnes (2002, 10) määrittelee verkostoitumisen seuraavasti: ”verkostoitumisella tavoitellaan parempaa taitotietokokoonpanoa kuin mihin yritykset yksinään pysyvät ja/tai edullisempaa tuotantomallia yhteistyössä puhtaasti valmistukseen tai tuotekokoonpanoon erikoistuneiden yritysten kanssa.”

Miksi verkostoidutaan?

Toiminnan ulkoistamiset, joita yritykset tekevät yhä enemmän pääasiassa kustannussäästöihin vedoten, tarkoittavat toiminnan tai tuotannon ostamista ulkopuoliselta toimijalta. Tämänkaltainen toiminta alkoi noin kaksikymmentä vuotta sitten suuremmista yrityksistä ja on levinnyt kaiken kokoisiin yrityksiin. Verkostoitumisen merkitys yrittäjyydelle on kasvanut samassa suhteessa. Se on osa yritysten strategista johtamista ja liiketoiminnan kehittämistä. (Valkokari ym. 2009, 45, 59.)

Verkottuminen, verkostot ja yhteistyö ovat asioita, joihin suhtaudutaan nykyisin avoimesti osana yrittäjyyttä. Toiminnan lyhytjänteisyys, suhdanteiden, voimasuhteiden nopeat vaihtelut sekä halvempien tuotantokustannusten vaatimukset asettavat haasteita onnistumiselle. Kaikki mahdolliset saatavilla olevat keinot ovat tarpeellisia yrittäjyyden onnistumiselle. (Casson 2010, 372.)

Pirneksen (2002, 9–10) mukaan investoiminen uusimpaan teknologiaan, globaalinen markkinoinnin erikoispiirteiden hallitseminen sekä jatkuva tuotekehittely ovat menestymisen edellytys. Pienet yritykset eivät pysty näitä vaatimuksia täyttämään. Pärjätäkseen on eri yritysten panostettava omaan osaamiseensa ja verkostoiduttava siten, että yhdessä muiden kanssa pystytään vastaamaan markkinoiden kysyntään. Pirnes kutsuu tätä eri yritysten osaamisen arvoketjun yhdistämiseksi.

Sosiaalinen verkosto

Sosiaalisen verkoston luominen on yrittäjälle hyödyllistä. Sitä kautta saatava hyöty voi olla myyntiä edistävää esim. suositusten tai vaikka poliittisiin päätöksiin vaikuttamista omien näkemysten esilletuonnin kautta. Henkilökohtaiset suhteet voivat toimia myös yhteistyön perustana. (Koskinen ym. 1995, 6.)

Luottamus on sosiaalisen verkostoitumisen tärkeimpiä asioita. Se edesauttaa kontaktien solmimisessa sekä yrittäjän oman hyvän maineen luomisessa ja ylläpidossa. Toimijoiden määrä on suuri ja luotettavien yhteistyökumppanien löytäminen on osa yrittäjyyden riskienhallintaa. (Casson 2010, 150.) Niemelän (2002, 73) mukaan yhteistyö ja hyvät kokemukset lisäävät luottamusta sekä arvostusta Tätä kutsutaan relationaaliseksi sosiaaliseksi pääomaksi. Tämä puolestaan mahdollistaa tietojen vaihtamisen, yhteiset hankkeet sekä yhteisen tavan toimia. Yhteistyö muuttuu luontevaksi ja molemminpuolinen yhteisymmärrys on vallitseva. Tätä kutsutaan kognitiiviseksi sosiaaliseksi pääomaksi.

Verkottumismallit

Valkokarin ym. mukaan (2009, 64–65) yritykset voivat verkottua vertikaalisesti, joka on perinteinen malli, tai moniulotteisesti. Vertikaalista verkottumismallia kuvataan kuviossa 3.

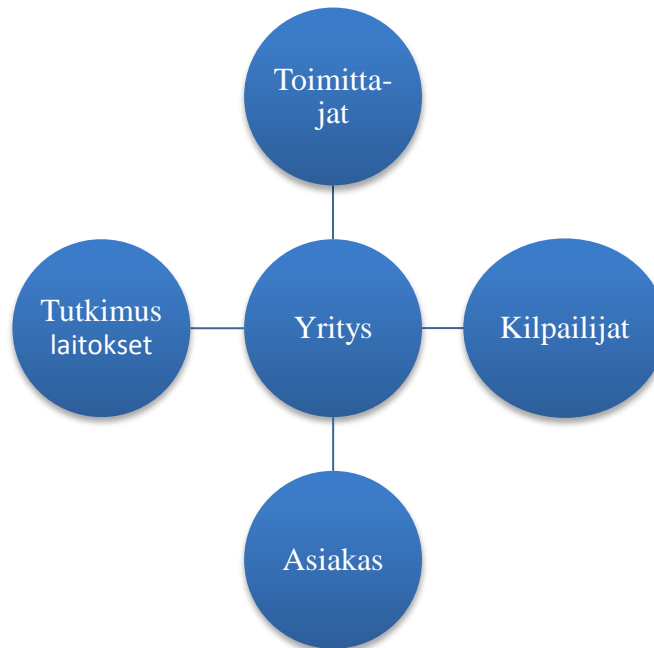

KUVIO 3. Vertikaalinen verkottumismalli

Kuviosta voidaan nähdä, että tässä mallissa yritys on keskiössä. Verkottuminen tapahtuu kahteen suuntaan. Yrityksen ja toimittaja tekevät yhteistyötä ja verkottuvat. Toi-

nen suunta on yrityksen ja asiakkaan välinen kanssakäyminen. Tässä tavassa asiakas ja toimittaja eivät ole tekemisissä toistensa kanssa.

Moniulotteiset verkostoitumistavat ovat nykyisin yleisiä. Näitä kuvataan kuviossa 4.

KUVIO 4. Moniulotteinen verkottumismalli

Kuviosta nähdään, että yrityksen toimintakenttä on monimuotoistunut. Yhteistyötä tehdään useamman toimijan kanssa. Synergiaetua voidaan saada jopa kilpailijoiden kanssa tehtävällä yhteistyöllä. Erilaisilla tutkimus- ja oppilaitosyhteistöillä voidaan saada aikaan hyviä tuloksia esim. tuotekehittelyssä.

Verkostoitumisen merkitys tulevaisuudessa

Suomi on ollut kautta aikojen laaja ja harvaanasuttu maa, jota vesistöt pirstaloivat. Täällä on totuttu tekemään työtä ja yrittämään yksin. Näin työstä saatua voittoa ei ole tarvinnut jakaa kenenkään kanssa. Niemelän (2002, 106–107) mukaan yhteistoiminnalla on kuitenkin Suomessa pitkät perinteet. Aiemmin niiden ilmenemismuodot olivat mm. kylän yhteismyllyt, talkoot ja metsästysseurat. Osuustoiminta on myös yksi muoto verkostoitumisesta. Nämä perinteet ovat luoneet pohjan nykypäivän verkostoitumiselle. Globalisaatio ja yhteiskunnan rakennemuutokset ovat vaikuttaneet siihen, että toimintatapoja on muutettava ja verkostoyhteistyötä tarvitaan. Tällä mahdollistetaan yrityksen kannattava toiminta sekä kilpailukykyiset hinnat. Verkostoituminen pienentää riskiä sekä avaa uusia markkinoita.

Kuntarakenteet muuttuvat, yksin- ja mikroyrittäjien määrä kasvaa sekä kasvukeskusten vetovoima lisääntyy. Kunnissa tarvitaan veturivoimaa, johon ei yksittäisillä yrittäjillä riitä resursseja. Alueiden kehittämisen kannalta tarvitaan kuntien ja seutukuntien apua esim. tekemällä alueellisia toimialastrategioita. Muita keinoja ovat mm. verkostojen käynnistysvaiheen organisointi, tiedottaminen sekä alueen yritysten kehityssuunnitelmien kartoitus. Kuntien apua tarvitaan myös markkinoiden avaamisessa, tietoverkkojen rakentamisessa sekä osaamisen kehittämisessä. (Niemelä 2002, 116.)

2.5 Yrittämisen tulevaisuus

Suomen Yrittäjien kehittämisohjelman (2011, 5–6) mukaan lähivuosien aikana yrittämiseen vaikuttavat omistajanvaihdokset, muutokset yrittämisen muodoissa, kuntarakenteen muutos sekä kasvukeskusten korostuminen. Väestön koulutustason nousminen ja yrittäjyyskasvatuksen ottaminen mukaan kaikille koulutustasoille, vaikuttavat myös yrittäjyyteen tulevaisuudessa.

Omistajanvaihdokset

Suurten ikäluokkien jäädessä eläkkeelle Suomea uhkaa työvoimapula. Tämä koskee myös yrittäjiä. Seuraavan viiden vuoden aikana sukupolven- tai omistajanvaihdoksia on odotettavissa 33 % yrityksistä. Suurin ongelma omistajanvaihdoksissa on jatkajien ja ostajien puute. (Varamäki ym. 2012, 8.)

Yrittäjyyskatsauksen (2011) mukaan ensimmäisen viiden vuoden aikana 57 % uusista perustettavista yrityksistä lopettaa toimintansa. Suomen Yrittäjien kehittämisohjelmasta (2012, 5) ilmenee, että Suomessa perustettavista yrityksistä on alle 35-vuotiaiden omistamia ainoastaan 20 %. Tämä on kansainvälisesti verrattuna pieni määrä. On erittäin tärkeää, että omistajanvaihdoksissa löytyy joko perheen sisältä tai sen ulkopuolelta jatkaja elinkelpoiselle ja toimintansa vakiinnuttaneelle yritykselle. Apuna omistajanvaihdosasioissa yrittäjä voi hyödyntää yksityisiä tahoja kuten tilitoimistoja, lakitoimistoja ja pankkeja. Toisena vaihtoehtona ovat julkiset toimijat. Näitä ovat Ely-keskukset, Finnvera, verottaja sekä yrittäjäjärjestöt. (Varamäki ym. 2012, 8, 62.)

Yrittämisen muodot

Yksin- ja mikroyrittäjien määrä kasvaa. Verkostoitumisen merkitys kasvaa samassa suhteessa. Toimivat yhteydet yrittäjien välillä ovat edellytyksenä liiketoiminnan onnistumiselle. Sivutoiminen yrittäjyys, sarjayrittäjyys sekä osakasyrittäjyys ovat yksinyrittäjyyden ohella kasvavia yrittäjyyden muotoja. (Suomen Yrittäjien kehittämissuunnitelma 2012, 5.)

Sivutoiminen yrittäjä voi toimia samanaikaisesti tai eri jaksoina sekä palkansaajana että yrittäjänä. Myös silloin, kun yritys on vasta perustettu ja toiminta on vähäistä, voidaan käyttää nimitystä sivutoiminen yritystoiminta. (Työ- ja elinkeinoministeriö 2011.) Sarjayrittäjyydellä tarkoitetaan sitä, että yrittäjä on aiemmin omistanut yrityksen tai osan yrityksestä ja jatkaa toimintaa uudessa yrityksessä itsenäisesti tai sen osakkaana. Kun johtavassa asemassa työskentelevä henkilö omistaa yli 30 % yhtiön osakkeista tai äänimäärästä, käytetään nimitystä osakasyrittäjyys. (Tilikeskus - Yhtiöt 2012)

Kuntarakenne

Laaja kuntarakenneuudistus, jonka tarkoitus on parantaa kuntien tuottavuutta, vaikuttavuutta sekä hallinnon rakenteita, on muuttamassa yrittäjyyskenttää. Sillä pyritään elinkeinopolitiikan tehostamiseen sekä kuntien menojen karsimiseen. Käytännössä se tarkoittaa palvelutuotannon tehostamista, joka toteutetaan pitkälti ulkoistamalla toimintoja. (Suomen Yrittäjien kehittämissuunnitelma 2012, 6.)

Kansalliset hankintalait sekä EU-hankintadirektiivit säätelevät kuntien julkisia hankintoja. Ne edellyttävät mm. avoimuutta kilpailutuksessa sekä tarjoajien tasapuolista kohtelua. Tämä mahdollistaa yrityksille tuotteiden ja palvelujen tarjoamisen myös julkiselle sektorille. (Työ- ja elinkeinoministeriö 2012.)

Yritystoiminta kasvaa eniten pääkaupunkiseudulla sekä ns. kasvukeskuspaikkakunnilla. Toisaalta teknologian kehittyminen mahdollistaa sen, että työ ja yrityksen toiminta ei enää määritä asuinpaikan valintaa. Yrityksen menestys ei ole riippuvainen sijaintipaikasta. Yhä useamman yrityksen toiminta on globaalia jo toiminnan alkuvaiheessa. (Suomen Yrittäjien kehittämissuunnitelma 2011, 13–14.)

Koulutus

Yrittäjyyskasvatus kouluissa ja oppilaitoksissa on tullut jäädäkseen. Yrittäjyyskasvatus on vuonna 2004 käynnistetyin toimenpideohjelman mukaisesti laajennettava kaikille koulutusasteille. Ohjelman tarkoitus on kiinnittää huomiota sekä ulkoiseen että sisäiseen yrittäjyyteen. (Komulainen ym. 2010, 8.)

Sukupolvet, jotka ovat syntyneet 90-luvun jälkeen, ovat diginatiiveja. Tämä tarkoittaa sitä, että tietotekniset sovellukset sekä sosiaalinen media ovat osa jokaista elämän osa-aluetta. Yrittäjyyskasvatus alkaa jo päiväkodeissa. Lapsia kannustetaan leikin varjolla kehittämään oman luovuuttaan, mielikuvitustaan, aloitekykyään, aktiivisuuttaan sekä tavoitteellisuutta. Muilla koulutusasteilla yrittäjyyskasvatuksen tavoitteena on mm. opiskella yritystoiminnan perusteita, markkinointia, taloutta sekä kansainvälistä yritystoimintaa. Erityisesti ammattikorkeakoulut tukevat yrittäjyyskasvatusta oppimisyrittäisyhteistyöllä. Näissä harjoitellaan luonnollisessa ympäristössä yrittäjyyteen kuuluvia töitä. Oppiminen tapahtuu projektien muodossa. Tarkoitus on soveltaa käytäntöön teoriassa opittuja asioita. Kurssit eivät ole pakollisia, vaan niihin osallistuminen on vapaavalintaista. (Kansikas 2007, 15–17, 25, 47.)

Koulutustaso yhteiskunnassamme on noussut. Tästä seuraa, että yhä useampi yrittäjä on käynyt korkeakoulun opistoasteisen koulutuksen sijaan. Erityisesti yliopistot ovat panostaneet 2010-luvulta alkaen yrittäjyyteen ja se lisää akateemista yrittäjyyttä. (Suomen Yrittäjät kehittämissuunnitelma 2012, 15.) Kansikas (2007, 44–45) luettelee käytännön toimina opinto-ohjauksen lisäksi työharjoittelun, yrityshautomot, liikeideakilpailut, rekrytointipalvelut sekä tutkimuksen.

3 JÄRJESTÖT JA YHDISTYKSET

Tässä luvussa tarkastellaan järjestö- ja yhdistystoimintaa. Käydään läpi rekisteröimättömän ja rekisteröidyn yhdistyksen välisiä eroavaisuuksia. Lisäksi tarkastellaan strategista johtamista järjestötoiminnassa.

3.1 Järjestö- ja yhdistystoiminta

Yhdistymisvapaus on Suomessa kansalaisten perusoikeus, joka on säädetty Suomen perustuslaissa § 13. Se sisältää oikeuden perustaa yhdistyksiä, liittyä sekä erota niistä. Myös suoja perusteetonta lakkauttamista vastaan sekä yhdistyksen sisäinen toimintavapaus kuuluvat siihen. (Halila & Riitesuo 1989, 7.)

Järjestö- ja yhdistystoiminnan lähtökohtana on yhteinen aate. Voidaan puhua kansalaistoiminnan perusyksiköistä. Perustoiminta tapahtuu paikallisissa yhdistyksissä. Toiminta voi olla yhteinen harrastus esim. metsästys tai yhteinen aate kuten puoluekanta tai ammatillinen etujärjestötoiminta. Hyväntekeväisyys, kulttuuritoiminta tai liikunta on johtanut myös monen yhdistyksen perustamiseen. Niiden yhteenliittymää kutsutaan piirijärjestöksi, joka on yleensä alueellinen. Näiden lisäksi järjestörakenteseen kuuluvat valtakunnallisen tason liitot sekä keskusjärjestöt. (Heikkala 2001, 40.)

Järjestöaktiivisuus Suomessa on suuri mitattuna jäsenyyksien määrällä. Tätä selvitettiin Johns Hopkins tutkimushankkeella vuonna 1997. Arvioksi saatiin 15,7 miljoonaa järjestöjäsenyyttä. Tuolloiseen väkilukuun nähden se tarkoitti jokaisen suomalaisen kuuluvan kolmeen järjestöön. Järjestöaktiivisuus mitattuna osallistumiskertoina vuoden aikana on suurimmillaan uskonnollisissa järjestöissä. Muita tällaisia ovat harrastus-, urheilu ja liikuntapainotteiset järjestöt sekä aatteelliset yhdistykset. (Kurikka 2000, 100.)

Järjestöt ja yhdistykset voidaan määrittellä usealla tavalla. Keskeisimmät elementit määrittelyissä ovat: ”kyseessä on (1) ihmisten yhteenliittymä, joka (2) on organisoitunut suhteellisen pysyväisluontoiseksi ja joka on (3) muodostettu tietyn arvon, intressin tai tarpeen eli lyhyesti toiminta-ajatuksen toteuttamiseksi” (Heikkala 2001, 41.) Heikkala (2001, 43–44) jatkaa määrittelyä juridisen aseman, taloudellisen, tehtävän tai rakenteellis-operationaalisen mukaiseen ryhmittelyyn.

Juridinen määrittely

Perustana on perustuslaillinen yhdistymisvapaus ja kansalaistoiminnan vapaus osana demokraattista oikeusvaltiota.

Taloudellinen määrittely

Ensisijainen tarkoitus ei ole taloudellisen voiton tavoittelu, vaikka järjestö tai yhdistys harjoittaa liiketoimintaa. Osinkoa ei jaeta vaan mahdolliset ylijäämät käytetään toimintaan.

Tehtävämukainen eli funktionaalinen määrittely

Tässä määrittelyssä on kaksi osatekijää: yksityinen ja julkinen. Yksityisestä ulottuvuudesta puhutaan silloin, kun henkilö samaistuu tai toiminta on hänelle tärkeä identiteetin lähde. Vaikuttavana tekijänä voivat olla mm. sosiaalisuus, vertaistuki ja yhdessäolo. Julkisesta ulottuvuudesta puhutaan silloin, kun toiminta vaikuttaa yhteiskunnalliseen ja poliittiseen päätöksentekoon. Järjestö tai yhdistys voi tuottaa mm. terveys- ja koulutuspalveluita.

Rakenteellis-operationaalinen määrittely

Tässä määrittelyssä on viisi tyypillistä piirrettä. Nämä ovat jäsenten intresseihin suuntautuminen, autonomisuus muihin nähden, vapaaehtoisuus, palkaton toiminta sekä demokraattisuus päätöksenteossa.

Huolimatta siitä, mitä määrittelyä käytetään, yhdistysten ja järjestöjen toiminnan perusasioita ovat vapaaehtoisuus ja demokraattisuus.

3.2 Yhdistysmuodot

Yhdistyksen perustamiseen vaaditaan vähintään kolme henkilöä, jotka ovat täyttäneet 15 vuotta. Perustamisesta on laadittava perustamiskirja. Siinä on käytävä ilmi perustettavan yhdistyksen nimi, liittymisilmoitus yhdistykseen sekä yhdistyksen sääntöjen hyväksyminen. Yhdistys voidaan perustaa vapaamuotoisesti esim. puhelimitse tai pitämällä perustamiskokous. Yhdistys voi toimia joko rekisteröitynä tai rekisteröimättömänä. (Halila 1989, 8.)

Rekisteröimätön yhdistys

Rekisteröimätön yhdistys ei ole oikeustoimikelpoinen ja näin ollen se ei voi omistaa varallisuutta, olla asianosaisena oikeudenkäynneissä tai tehdä sopimuksia ja muita oikeudellisia toimia. Sen toiminta on vapaampaa. Sen jäsenet vastaavat yhteisvastuullisesti toiminnastaan. (Yhdistysrekisteri 2012.)

Rekisteröity yhdistys

Rekisteröityjen yhdistysten toiminta perustuu viranomaisten tarkastamille ja hyväksymille säännöille. Rekisteröitynä toimiva yhdistys on sitoutunut yhdistyslakiin ja on oikeustoimikelpoinen. Se voi tehdä kauppoja, omistaa kiinteää omaisuutta, vastaanottaa lahjoituksia, järjestää julkisia huvitilaisuuksia, pitää arpajaisia, olla osakkeenomistajana osakeyhtiössä sekä toimia ulkomailla. (Yhdistysrekisteri 2012.)

Toiminnan on oltava järjestäytynyttä. Yhdistyksellä on oltava valittuna hallitus sekä tilintarkastajat. Kirjanpito on hoidettava hyvän kirjanpitotavan mukaisesti. Kokoukset on pidettävä yhdistyksen sääntöjen mukaisesti ja jäsenistö voi osallistua päätöksentekoon sekä yhdistyksen toiminnan valvomiseen. (Yhdistysrekisteri 2012.)

Yhdistyksen toimintaa säätelee yhdistyslaki ja yhdistyksen omat säännöt. Nämä säännöt voivat vaihdella eri yhdistyksessä. Kuten edellä todettiin, myös sillä, onko yhdistys rekisteröity vai rekisteröimätön on juridisesti merkittävä vaikutus. Jäsenen on aiheellista tutustua sääntöihin oikean toimintatavan varmistamiseksi. Tämän merkitys korostuu erityisesti silloin, jos henkilö on aktiivisesti mukana yhdistyksen toiminnassa sekä toimii luottamushenkilönä. (Yhdistysrekisteri 2012.)

3.3 Järjestön strateginen johtaminen

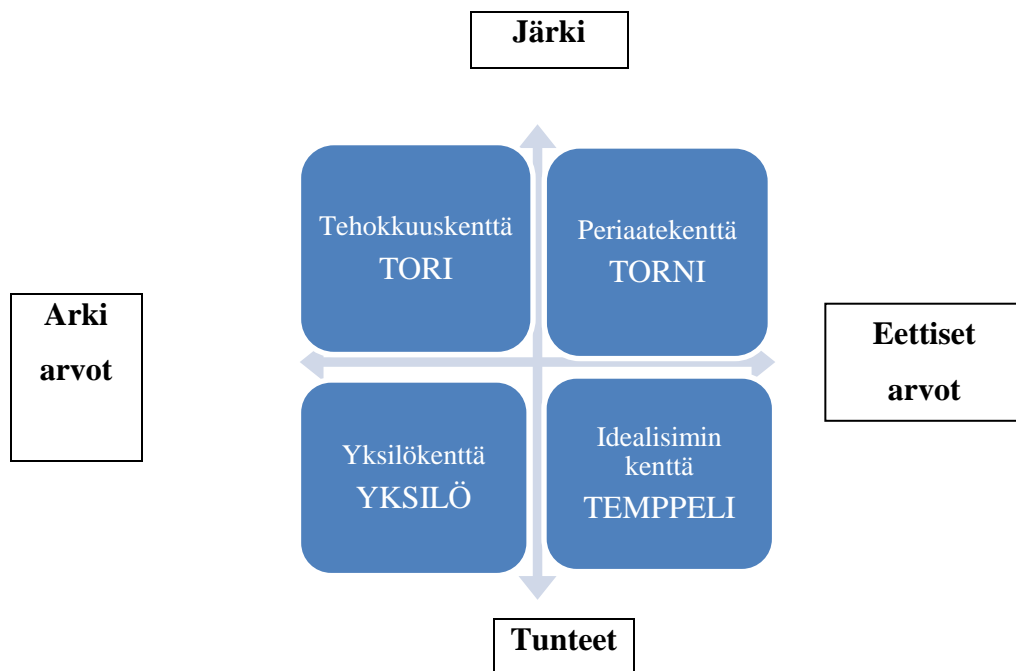
Yrityksen on määriteltävä ennen toimintansa alkua elämäntehtävänsä, missionsa. Se koostuu toiminta-ajatuksista, visiosta ja arvoista. Myös järjestön on määriteltävä nämä samat asiat. Miksi olemme olemassa ja mikä on perustehtävämme, ovat kysymyksiä, jotka antavat suunnan toiminnalle. Kun vastaukset näihin kysymyksiin on löydetty, missio on valmis. (Loimu 2005, 178.) Kamenskyn (2000, 38) mukaan koko strategisen suunnittelun tärkein osa on elämäntehtävän määrittely.

Visio

Seuraavaksi määritellään visio eli tavoitetila, johon pyritään pitkällä aikavälillä. Järjestötoiminnassa vision on synnyttävä jäsenten sekä sidosryhmien toiveista ja tarpeista. Se toimii koko organisaation suunnan antajana. (Loimu 2005, 175.) Hyvä visio on uskottava, johdonmukainen ja sen on oltava voimassa vähintään 10 vuotta. (Kamensky 2000, 57).

Arvot

Kolmantena tehtävä on määritellä järjestölle arvot. Kamensky (2000, 48) korostaa, että oleellista ei ole, mitkä arvot ovat vaan se, että ne ovat olemassa. Arvojen on vastattava myös yrityksen todellista toimintaa. Arvojen määrittämiseksi voidaan käyttää apuna arvokentän kuviota.

KUVIO 5. Arvokenttä (Loimu 2005, 183)

Kuviossa 5 on kuvattu arvot eri ulottuvuuksilla. Järki ja tunteet ovat toisilleen vastakkaisia. Vastaavasti arkiarvot ja eettiset arvot kuvataan vastakkain. Järkiarvoihin kuuluvat mm. lait ja säännöt. Kasvatus ja moraalit ovat tunnearvoja. Sivistys- ja esteettiset arvot luetaan eettisiin arvoihin. Arkiarvoja ovat puolestaan käytännöllisiä ja toiminnallisia arvoja.

Arvoja mietittäessä ja valittaessa saadaan paras arvokori, kun valitaan arvoja vähintään kahdelta kentältä. Järjestötoiminnassa on hyvä olla arvoja vähintään tehokkuuden ja idealismin kentiltä. Näin saadaan aikaan vuorovaikutusta, joka synnyttää uusia tapoja toimia sekä lisää tietoutta. (Loimu 2005, 183.) Kamenskyn (2000, 48) mukaan monien arvojen joukosta valitaan perusarvot, joita on vähemmän kuin viisi. Ajattomuus sekä koko työyhteisön sitoutuneisuus niihin ovat perusarvojen tärkeimmät kriteerit.

Toimiakseen tehokkaasti organisaation on oltava vahva. Asioiden priorisointi ja kokonaisuuden näkeminen edellyttää kykyä, halua, rohkeutta ja pitkäjänteisyyttä. Liian pitkälle viety demokratia voi olla esteenä edellä mainituille asioille. (Kamensky 2008, 42.) Laineen ja Hulkkosen (1998, 4) mukaan juuttuminen yhteen oppiin tai koulukuntaan sekä kulkeminen muodin mukana, ovat pahimpia esteitä strategisella tiellä.

Pitkäjänteisyys ja tulevaisuuden huomioonottaminen ovat oleellisia osia strategisessa johtamisessa. Kvartaalitalouden nopearytmisyys ja tuloksen tekeminen lyhyellä aikavälillä voi aiheuttaa uhkaa pitkäjänteiselle strategiatyöskentelylle. Toisaalta tämä pakottaa yritykset uusiutumaan ja pitämään yllä hyvää tulokuntoa. Keskeisimpiä kysymyksiä strategisessa suunnittelussa on se, kuinka luodaan pysyvyyttä jatkuvien muutosten keskellä. (Kamensky 2008, 44–45.)

Analysointi

Jatkuva analysointi on yksi strategiseen työskentelyn kivijaloista. Sen tulisi olla jatkuvaa eikä vain yksittäiseen tilanteeseen liittyvää. (Kamensky 2008, 119.) Yksi suosituimmista analyysistä on heikkouksien, vahvuuksien, uhkien ja mahdollisuuksien tunnistaminen. Tästä analyysistä käytetään nimeä SWOT – analyysi (Strengths, Weaknesses, Opportunies, Threats). (Kamensky 2000, 171.)

TAULUKKO 2. SWOT- analyysin johtopäätösten viitekehikko (Kamensky 2000, 172)

<p>Vahvat puolet</p> <ul style="list-style-type: none"> • Käytä hyväksi • Vahvista 	<p>Heikot puolet</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vältä • Lievennä • Poista
<p>Mahdollisuudet</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vahvista niiden hyödyntäminen 	<p>Uhkat</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kierrä • Lievennä • Poista

Taulukosta 2 nähdään jaottelu ja toimenpiteet kunkin osion kohdalla. Vahvuudet ja heikkoudet ovat yrityksen sisäistä nykytilaa kuvaavia tekijöitä. Mahdollisuudet ja uhat ovat yrityksen ulkopuolissa tekijöitä, jotka vaikuttavat toimintaan nyt ja erityisesti tulevaisuudessa. (Kamensky 2000, 171.)

SWOT-tekniikalla toteutettu analyysi on hyvä keino järjestöorganisaation toimintaa suunniteltaessa ja kehitettäessä. Menetelmän avulla voidaan tunnistaa ne tekijät, jotka vaikuttavat haitallisesti tai jopa estävät järjestön mission, vision ja aseman tai lähtökohdan, jotka määrittelevät perustehtävän järjestölle. Vahvuudet ja heikkoudet ovat järjestön sisäisiä tekijöitä ja mahdollisuudet ja uhat painottuvat ulkopuolisiin tekijöihin. (Heikkala 2001, 164, 167.)

Johtaminen

Strategiatyöskentelyn haaste on, kuinka visiot ja strategiset tavoitteet jalkautetaan organisaation jokaiselle tasolle. Niiden merkitys omassa työssä voidaan kokea merkityksettömäksi tai vain johdolle kuuluviksi asioiksi. Ei ymmärretä sitä, että kautta organisaation jokaisen työllä on vaikutus strategian onnistuneelle toteutumiselle. (Mantere ym.2006, 85.)

Johtaminen jaetaan asioiden johtamiseen (management) ja henkilöiden johtamiseen (leadership). (Pesonen, 2007, 57). Järjestötyö on vapaaehtoista ja johtaminen on henkilöiden johtamista. Loimun (2005, 11) mukaan johtaminen ei ole ongelmattonta. Järjestön johtaminen on puheenjohtajan tehtävä. Hän ei voi käskää vaan hänen on pyrit-

tävä luomaan olosuhteet, joissa yhteisten tavoitteiden saavuttaminen on kaikkien tahto ja niiden eteen tehdään yhdessä töitä.

Heikkalan (2001, 176–177) mukaan järjestöjen toimintaympäristö on muuttunut yhteiskunnallisen muutoksen myötä. Samoin historiallinen toiminta-ajatus voi muuttua jäsenten arvojen, mieltymysten ja ennen kaikkea tarpeiden mukaan. Niillä tarkoitetaan myös uhkia ja mahdollisuuksia, jotka ovat ratkaisevassa asemassa pohdittaessa järjestön toimintaa ja tulevaisuutta. Näiden muutosten seurannaisvaikutuksia kutsutaan strategisiksi aiheiksi. Järjestön toiminnan hyvä tuntemus, luova strateginen ajattelu sekä kyky jäsentää järjestöorganisaation eri osia ja syy-seuraus-suhteita ovat edellytyksiä strategisten aiheiden tunnistamisessa.

Heikkala (2001, 217–218) jatkaa, että järjestöorganisaatiolla on kulttuurinen tausta. Tämä kulttuuri on syntynyt kommunikaatiosta ihmisten välillä. Johtaminen on ensisijaisesti henkilöiden ja heidän välisensä kommunikoinnin johtamista. Tämä edellyttää ennakoivaa otetta, jossa tahto vision toteuttamiseen on liikkeelle paneva voima.

Yritykset käyttävät usein konsulttien apua strategisessa suunnittelussa. On kuitenkin huomattava, että pelkästään hyvällä suunnittelulla työ ei ole ohi vaan siihen tarvitaan jatkuvaa johtamista, strategista. Hän tekee valintoja, jotka määrittävät ja tarkentavat organisaation suunnan. (Montgomery 2008, 24.)

Järjestöissä toiminta pohjautuu siihen kuuluvien henkilöiden osaamisesta ja motivaatiosta. Työ on vapaaehtoista ja toimintaympäristö ja henkilöt vaihtelevat usein nopealla aikavälillä. Johtaminen on muutoksen johtamista ja ennen kaikkea niiden ennakoiminen on avainasemassa. Tämä onnistuu jatkuvan sisäisen toiminnan ja ulkoisen ympäristön seuraamisella. Mitä vähemmän on yllätyksiä, sitä enemmän on aikaa sopeuttaa ajattelua ja muutoksen johtaminen helpottuu. (Heikkala 2001, 225–226.)

4 YRITTÄJYYTTÄ TUKEVIA JÄRJESTÖJÄ

Tässä luvussa käsitellään Suomessa toimivia elinkeinoelämän järjestöjä sekä niiden toiminta-ajatusta, arvoja ja visiota. Niiden on oltava selkeät ja tiedossa läpi organisaation olipa kyseessä yritys tai järjestö. Ilman toiminta-ajatusta, arvoja ja visiota sekä niiden sisäistämistä organisaation toiminta on päämäärätöntä. (Kamensky 2008, 70.)

4.1 Kauppakamari

Kauppakamarien historia ulottuu aina 1500-luvulle saakka. Tällä hetkellä se koostuu valtakunnallisesta keskuskauppakamarista sekä 19 alueellisesta kauppakamarista. Sen jäseninä ovat yritykset. Jäseniä on 18 000 maanlaajuisesti kaikilta toimialoilta sekä yrittämisen aloilta. (Kauppakamari 2012.)

Alueelliset kauppakamarit omistavat keskuskauppakamarin. Kauppakamarijärjestöllä on yhteinen arvopohja.

Missio

- Kauppakamari on näkyvä ja kuuluva vaikuttaja, jonka tavoitteena on talouden vapaus. Työtä tehdään etulinjassa siten, että yritystoiminnalle voidaan tarjota Suomessa paras toimintaympäristö Euroopan unionin alueella. (Kauppakamari 2012.)

Visio

- Visiona on olla sekä kansallisesti että kansainvälisesti arvostettu sekä aktiivinen toimija. Keskuskauppakamari ja kauppakamarit muodostavat yhdessä verkoston, joka tuottaa lisäarvoa jäsenilleen, Suomen elinkeinoelämälle ja koko yhteiskunnalle. Tulevaisuuden Suomi on maa, joka hyödyntää menestyksellisesti osaamisen ja kansainvälisen vuorovaikutuksen avaamat mahdollisuudet vaurastua. (Kauppakamari 2012.)

Arvot

- talouden vapaus ja vastuullisuus
- osaaminen
- luotettavuus

Hallinto

Juridiikka ja itsesääätely, kilpailukyky ja palvelut, verotus, viestintä sekä hallinto muodostavat keskuskauppakamarin organisaation. Hallinnon yhteydessä toimii itsenäinen

tilintarkastusyksikkö. Suomen Nuorkauppakamarit ry, ICC Suomen osasto sekä European Business Leaders' Convention (EBLC) toimivat tiiviissä yhteistyössä sen kanssa. (Kauppakamari 2012.)

Palvelut

- edunvalvonta
- koulutus
- ulkomaankaupan asiakirjojen vahvistaminen
- neuvontapalvelut
- tiedottaminen

4.2 Elinkeinoelämän keskusliitto

Elinkeinoelämän Keskusliitto on jäseniänsä edustava liitto työmarkkinapoliittisissa sekä yhteiskunnallisissa asioissa. Sen jäseniä ovat yritykset, jotka ovat liittyneet omaan toimialajärjestöönsä. Sen päämääränä on jäsenyritysten ja -liittojen yhteisten etujen parantaminen ja palveluiden tehostaminen.

Se edustaa:

- 27 jäsenliittoa
- 16 000 jäsenyritystä, joista 96 % pk-yrityksiä
- Yli 70 % Suomen BKT:stä
- Yli 95 % maamme viennistä
- Noin 950 000 työntekijää.

Toimialue on Suomi, Euroopan Unionin alue sekä kansainväliset foorumit. Euroopan Unionissa sen tehtävä on varmistaa suomalaisten yritysten kuuleminen sekä vaikuttaminen EU-hankkeisiin. Elinkeinoelämän Keskusliitto kuuluu Businesseurope nimiseen järjestöön. Tämä järjestö edustaa Euroopan elinkeinoelämää ja työnantajia. Muut jäsenet ovat EU-, hakija- ja ETA-maista. (Elinkeinoelämän keskusliitto 2012.)

Missio

- Rakentaa yrityksille maailman parhaat toimintaedellytykset

Visio

- Visiona on olla osaavin, asiantuntevin ja vaikutusvaltaisin yhteiskunnallinen vaikuttaja

Arvot

- yritysten menestys
- tulevaisuuden tekeminen
- vahva osaaminen
- hyvä työyhteisö

Hallinto

Edustajisto käyttää korkeinta päätösvaltaa. Edustajiston jäsenet koostuvat jäsenyritysten edustajista, jotka ovat liittojen nimeämät. Edustajiston valitsema hallitus hoitaa keskusliiton asioita. Elinkeinoelämän Keskusliitolla on toimiston lisäksi neljä alue-toimistoa, jotka sijaitsevat Turussa, Tampereella, Kuopiossa ja Oulussa sekä toimisto Brysselissä. Alue-toimistojen toiminta lakkaa 28.3.2013. Henkilökuntaa on yhteensä 200. (Elinkeinoelämän keskusliitto 2012.)

Elinkeinoelämän Keskusliiton toiminnan painopiste on pienten ja keskisuurten yritysten tarpeiden ja erityispiirteiden edunvalvonta. Keskeisenä tavoitteena on myös pk-yritysten toimintaedellytysten parantaminen. Tätä tehtävää hoitaa yrittäjävaltuuskunta, johon kuuluu 100 jäsentä. Näiden lisäksi on 10 valiokuntaa sekä aluejohtokunnat. Valiokuntien tehtävää on välittää jäsenyritysten asiantuntemus keskusliiton käyttöön. Ne toimivat myös neuvoa antavina eliminä sekä valmistelevat strategioita edunvalvontaan. Aluejohtokunnat koostuvat yritysjohtajista ja niiden tehtävä on tukea alue-toimistoa. (Elinkeinoelämän keskusliitto 2012.)

Palvelut

- suomalaistaustaisten tai Suomessa toimivien yritysten edunvalvonta
- selvitysten ja tilastojen tuottaminen
- neuvontapalvelut
- tiedotus
- koulutus

4.3 Perheyritysten liitto

Perheyritys on nimensä mukaisesti perheen omistama ja liiketoiminnassa mukana oleva yritys. Se määritellään seuraavasti: Luonnollinen henkilö, hänen puolisonsa tai suvun muun jäsen hallitsee äänivaltaa. Se voi olla joko välillistä tai välitöntä. Perheestä tai suvusta on oltava yrityksen johdossa tai hallinnossa vähintään yksi jäsen tai hänen edustajansa. Mikäli yhtiö on listattu, on osakekannan hankkineella tai muulla tavoin saaneella henkilöllä tai hänen perheellään tai sukunsa jäsenellä oltava 25 prosentin osuus äänivallasta, johon yhtiön osakkeet oikeuttavat. Välillinen äänivalta listatussa yhtiössä tulee olla suvun määräysvallassa. Liittoon kuuluu 400 yritystä. (Perheyritystenliitto 2012.)

Missio

- Perheyritysten jatkuvuuden edistäminen

Visio

- Toimia elinkeinoelämän järjestöjen edelläkävijänä sekä yhteiskunnallisena visionäärenä siten, että Suomessa on parhaat edellytykset omistaa ja harjoittaa perheyritystoimintaa. Vision mukaan on Euroopan parhaimmat edellytykset yrittämiselle ja omistamiselle ja se takaa työllistävän pääoman pysymisen Suomessa.

Arvot

- luottamus
- avoimuus
- perhekeskeisyys
- jatkuvuus

Hallinto

Hallitus, jonka jäsenten toimikausi on kolme vuotta, johtaa toimintaa ja nimittää vuosittain työryhmien ja neuvottelukunnan jäsenet. Se valitsee toimitusjohtajan, jonka

tehtävänä on käytännön toiminnan johtaminen sekä vuorovaikutuksen edistäminen muiden elinkeinoelämän järjestöjen kanssa. (Perheyritysten liitto 2012.)

Hallitus kutsuu Perheyritysten liiton valtuuskunnan jäseniksi vuosittain muiden elinkeinoelämän järjestöjen keskeisissä elimissä vaikuttavia merkittäviä jäsenyritysten omistajaedustajia. Jäsenet vaikuttavat liiton kannanmuodostukseen työryhmissä, jotka ovat edunvalvonta, next-, yhteistyöyritys- ja tutkimustyöryhmä sekä 100-vuotiaitten perheyritysten verkoston työryhmä. (Perheyritysten liitto 2012.)

Palvelut

- valmennusohjelmien tuottaminen
- konsultointi perheyritysten omistamiseen ja jatkamiseen liittyvissä asioissa
- koordinoi perheyritysasiantuntijaverkostoa
- julkaisujen tekeminen

4.4 Suomen Yrittäjät

1800-luvun loppupuolella eri alojen kuten käsi- ja pienteollisuusyrittäjät ja kauppiat toimivat omissa yhdistyksissään. Yrittäjäliikkeen alkuna oli 1898 perustettu teollisuusvaltuuskunnan keskuskomitea, joka koostui suomalaisten kaupunkien elinkeinoharjoittajien yhdistyksistä ja toimi valtakunnallisesti. Ammattiin perustuvat arvot, uskaltaminen ja mahdollisuus vaikuttavat oman elämänsä kulkuun, ovat olleet perusajatuksena yrittäjyydelle noista ajoista alkaen. (Eräheimo ym. 1998, 7, 11, 17.)

KUVIO 6. Suomen Yrittäjien logo (Suomen Yrittäjät, 2013)

Kuviossa 6 on Suomen Yrittäjien virallinen logo. Järjestö toimii suomalaisen yrittäjyyden valtakunnallisena kattojärjestönä. Suomen Yrittäjät -nimellä se on toiminut vuodesta 1996. Samalla yhdistyivät vuonna 1898 perustettu Pienteollisuuden keskusliitto sekä vuonna 1933 toimintansa aloittanut Suomen Yrittäjien Keskusliitto. Tällä

hetkellä Suomen Yrittäjät on elinkeinoelämän suurin järjestö Suomessa ja siihen kuuluu yli 116 000 jäsenyrittystä. (Suomen Yrittäjät 2013.)

Järjestörakenne

Yrittäjäjärjestön rakenne on kolmiportainen. Suomen Yrittäjät toimii keskusjärjestönä, joka jakautuu 21 aluejärjestöön. Näissä aluejärjestöissä on jäsenenä yhteensä 401 paikallisyhdistystä. Lisäksi Suomen Yrittäjiin kuuluu 52 toimialajärjestöä. Järjestön rakenne on kuvattuna kuviossa 7.

KUVIO 7. Suomen Yrittäjien järjestörakenne (Suomen Yrittäjät, 2012)

Kuviosta nähdään yrittäjän ympärillä oleva verkosto. Yrittäjä on jäsenenä paikallisyhdistyksessä, joka toimii vaikuttajana paikallisesti kunnallisen ja seudullisen elinkeinopolitiikan kysymyksissä. Aluejärjestö on tukena paikallisyhdistyksille ja vaikuttaa omassa maakunnassaan. Suomen Yrittäjät vastaa yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta mm. hallituksen, eduskunnan sekä Euroopan unionin suuntaan. Lisäksi Suomen Yrittäjät tekee toimialajärjestöjen kanssa yhteistyötä edunvalvonta-asioissa. (Suomen Yrittäjät 2012.)

Eri alat ovat hyvin kattavasti mukana toimialajärjestöjen kautta. Näitä ovat mm. Suomen Kuljetus ja Logistiikka SKAL, Suomen Taksiliitto, Yrittäjänäisten keskusliitto, Teknologiateollisuus, Puuteollisuusyrittäjät, Taloushallintoliitto, Erikoiskauppa liitto ja Terveys- ja Sosiaalialan Yrittäjät – TESO. Oman toimialansa edunvalvonnan ja jäsenpalvelut toimialajärjestöt hoitavat itse. (Suomen Yrittäjät 2012.)

Elinkeinoelämän järjestöjen suhdetta järjestöjen suhdetta Suomen Yrittäjiin kuvataan taulukossa 3.

TAULUKKO 3. Suomen Yrittäjien suhde muihin järjestöihin (Suomen Yrittäjät, 2012)

	Jäsenmäärä	Alueorganisaatio	Yhteistyö
Suomen Yrittäjät	113 000	21 aluejärjestöä	
Elinkeinoelämän keskusliitto	16 000	5 paikallista toimistoa	Edunvalvontayhteistyö, eroja yrittäjiin liittyvissä kysymyksissä ja työmarkkina-asemassa
Keskuskauppakamari	17 200	19 alueellista kauppakamaria	Ei valtakunnallista kahdenkeskistä yhteistyötä
Perheyrittäjien liitto	330	ei alueorganisaatiota	Edunvalvontayhteistyötä omistajanvaihdoksiin liittyvissä kysymyksissä

Taulukosta nähdään, että Suomen Yrittäjät ovat sekä organisaatioltaan että jäsenmäärältään Suomen suurin järjestö. Keskuskauppakamarin kanssa ei ole valtakunnallista kahdenkeskistä yhteistyötä, mutta alueilla on paikallista yhteistyötä. Perheyrittäjien liitolla ei ole alueorganisaatiota kuten muilla järjestöillä.

Elämäntehtävä

Suomen Yrittäjien elämäntehtävä on määritelty seuraavasti:

Missio

- Parantaa yrittäjien asemaa, yrittämisen edellytyksiä sekä rakentaa Suomesta yrittäjyyden yhteiskunta.

Visio

- Lisätä menestyvien yritysten ja yrittäjien määrää ja parantaa yrittäjien taloudellista ja sosiaalista asemaa Yrittäjyyden nostaminen keskeiseksi tekijäksi eri organisaatioiden toiminnassa.

*Arvot**Vapaus*

- Oikeus ja vapaus yrittää ja tehdä työtä.

Vastuu

- Kantaa vastuuta jäsenistä ja koko maan kehityksestä edistämällä yrittäjyyttä ja yritysten toimintaedellytyksiä.
- Vastuuta on myös jäsenten ja järjestön sidosryhmien kohtelemisen oikeudenmukaisella tavalla ja heidän näkemyksensä huomioon ottaminen.

Luovuus

- Etsitään aktiivisesti ja ennakkoluulottomasti uusia ratkaisuja yrittäjyyden edistämiseksi.
- On oltava valmius reagoida olosuhteiden ja ympäristön muuttumisen johdosta, mutta myös oltava kyky pitkäjänteisyyteen ja peräänantamattomuuteen tavoitteiden toteuttamisessa. (Suomen Yrittäjät 2012.)

Hallinto

Kerran vuodessa pidettävä liittokokous on ylin päättävä elin. Puheenjohtaja ja enintään neljä varapuheenjohtajaa, joiden toimikausi on kaksi vuotta, valitaan tässä kokouksessa. Hallituksen muodostavat puheenjohtajat sekä vähintään 20 ja enintään 55 jäsentä, jotka valitaan vuosittain liittokokouksessa. Hallituksella on työvaliokunta, jonka muodostavat puheenjohtajisto ja hallituksen valitsevat neljä jäsentä. Se kokoontuu 7-8 kertaa vuodessa. Keskusliiton toimintaa johtaa hallituksen apuna toimitusjohtaja. Työmarkkinavaltuuskunta on neuvoa antava elin. Tämän lisäksi hallitus voi nimetä neuvoa antavia valiokuntia. Esim. toimikaudeksi 2011–2012 on nimetty 15 valiokuntaa. (Suomen Yrittäjät 2012.)

Säännöt

Suomen Yrittäjät Ry:n voimassaolevia sääntöjä on viimeksi muutettu ja hyväksytty liittokokouksessa 16.10.2009. (Liite 1)

Jäsenpalvelut

Jäsenten käytettävissä ovat valtakunnalliset sekä alueelliset jäsenpalvelut sekä – edut. Käytetyimpiä ovat **neuvontapalvelut** mm. seuraaville aloille: juridiikka, ympäristöasiat, sukupolven- ja omistajanvaihdokset, sopimusoikeus, verotus, ulkomaankauppa, koulutus sekä yrittäjän sosiaaliturva. **Jäsenedut** sovitaan vuosittain ja niitä ovat mm. vakuutukset (Fennia), matkaviestintä ja tietoliikennepalvelut (Elisa) majoituspalvelut (Best Western, Rantasipi, Holiday Inn, Crowne Plaza, Cumulus).

Edellisten lisäksi jäsenistön käytettävissä ovat **tiedotuspalvelut**. Nämä ovat luettavissa yrittäjäportaalin kautta. Sieltä löytyvät kaikki Suomen Yrittäjien tiedotteet sekä uutiset. Jäsenetuihin kuuluvat myös 10 kertaa vuodessa ilmestyvä Yrittäjäsanommat sekä kuusi kertaa vuodessa ilmestyvä Yrittäjäinfo. www.yritysporssi.fi on yritystään myyvän ja ostamista harkitsevan kohtaamispaikka. (Suomen Yrittäjät 2012.)

5 ETELÄ-SAVON YRITTÄJÄT

Tässä luvussa esitellään opinnäytetyön toimeksiantaja Etelä-Savon Yrittäjät. Se on yksi Suomen Yrittäjien 21 aluejärjestöstä. Sen historia ulottuu vuoteen 1940, jolloin perustettiin Yksityisyrittäjäin Etelä-Savon Aluejärjestö ry. Sen kotipaikkana oli Piekämäen kauppala. Mikkelin ja Savonlinnan kaupungit ympäristöineen kuuluivat myös siihen. Sotavuosina toimintaa ei ollut. (Ruohonen 1983, 10.)

Monien vaiheiden, aluejakojen ja nimenmuutosten jälkeen yhdistys on toiminut vuodesta 2002 nimellä Etelä-Savon Yrittäjät. Siihen kuuluu 19 paikallisyhdistystä, joissa on jäseniä yhteensä 2720 (tilanne 7.8.2012). Järjestön tehtävä on toimia yrittäjien edunvalvojana, parantaa yrittäjien asemaa, yrittämisen edellytyksiä sekä rakentaa parempaa yrittäjyyden yhteiskuntaa.

Toimisto sijaitsee osoitteessa Patteristonkatu 2, 50100 Mikkelä. Toimistossa työskentelee toimitusjohtaja Mirja Haavikko, viestintäassistentti Mirja Hämäläinen sekä järjestöassistentti Mirja Hytönen. Aluejärjestön ylintä päätösvaltaa käyttää vuosikokous. Toimeenpaneva elin on hallitus, johon kuuluu yhdeksän varsinaista jäsentä sekä puheenjohtaja. Toimintaa ohjaa vuosittain laadittava toimintasuunnitelma (liite 2), jonka aluejärjestön hallitus hyväksyy. (Etelä-Savon Yrittäjät 2012.)

Järjestön toiminnan painopisteet

Mirja Haavikko on työskennellyt aluejärjestössä vuodesta 1987 ensin järjestösihteerinä ja vuodesta 1990 toimitusjohtajana. Haastattelussa 2012 hän kertoo sekä Suomen Yrittäjien että aluejärjestön toiminnasta ja sen kehityksestä vuosien varrella seuraavaa:

Toiminta keskittyi alkuaikoina lähinnä yrittäjyyden puolustamiseen ja epäkohtien arvosteluun. Nykyisin yrittäjäjärjestö on tunnustettu käytännössä yrittäjien ja yrittäjyyden hyvinvoinnin luojaksi. Järjestö antaa mm. lausuntoja yrittäjyyteen liittyvissä asioissa, pääasiassa ministeriöissä valmisteltavana olevista hallituksen esityksistä tai vastaavista sekä eduskunnan käsiteltävinä olevista asioista eduskuntakäsittelyn aikana. Kuntavaikuttaminen on noussut 2010- luvulta alkaen voimakkaasti järjestön toimintaan.

Vuoden 2012 toimintasuunnitelman painopiste oli mm. kuntavaalit. Suomen Yrittäjillä on oma kunnallisvaaliohjelma sekä ehdokaskanava. Tavoitteena on puolueista riippumatta saada yrittäjiä mukaan päätöksentekoon, vaikuttamaan elinkeinopolitiikkaan kunnissa ja tätä kautta parantamaan yrittäjyyden asemaa jatkaa Haavikko.

Jäsenhankinta ja jäsenmaksut

Jäsenhankinta on myös Haavikon kertoman mukaan muuttunut vuosien saatossa. Alussa jäsenet tulivat mukaan suusta suuhun menetelmällä. Yrittäjät itse hoitivat jäsenhankinnan ja jäsenmäärät olivat melko pieniä. 2000-luvun alussa aloitettiin alueella ammattimainen jäsenhankinta. Connection House, joka on Tampereella toimiva elinkeinoelämän järjestöihin ja yrittäjyyteen keskittynyt markkinointi- ja myyntiyritys, aloitti yhteistyön jäsenhankinnasta. Hankinta aloitettiin ensin paikallistasolla ja se levisi pian koko alueelle. Tämä näkyi heti jäsenmäärissä. Yhteistyö on tiivistynyt vuosien varrella ja siihen kuuluu nykyisin myös jäsenhuolto, kertoo Haavikko.

90-luvun alkuaikoina eri paikallisyhdistyksissä oli erilaiset jäsenmaksutaulukot Yrittäjillä saattoi olla ns. kaksoisjäsenyys. He kuuluivat paikallisyhdistykseen, mutta eivät Suomen Yrittäjiin. Haavikon mukaan tämä aiheutti sekaannusta. Nykyisin jäsenmaksut ovat kaikkialla Suomessa samat ja perustuvat yrityksen henkilökunnan lukumää-

rään (liite 3). Mikäli yritys vaihtaa paikallisyhdistystä tai aluejärjestöä jäsenyys siirretään yrittäjän toiveen mukaisesti.

Tämän päivän haasteet

Yrityksen kehittämisen merkitys osana yritystoimintaa on nykyisin tiedostettu hyvin, mutta se ei ole jalkautunut riittävästi. Tämä on Haavikon mielestä yksi haasteista järjestölle. Sama koskettaa yrityskulttuurin muutosta. Aiemmin yritys perustettiin, siinä toimittiin ja luovuttiin yleensä sukupolvenvaihdoksen vuoksi tai se myytiin eläkkeelle jäädessä. Tämän päivän trendi on perustaa tai ostaa yritys, saada se ”hyvään kuntoon” ja myydä ts. maksimoida voitto. Järjestön näkökulmasta haaste on siinä, mikä vaikutus ja merkitys tällaisella suuntauksella on järjestölle, jonka yrittäjät ovat perustaneet ja jonka luottamushenkilöt ovat olleet perinteiseen toimintaan sitoutuneita yrittäjiä.

Rakennemuutosten vaikutukset paikallisyhdistys- ja aluejärjestötasolla vaikuttavat myös toimintaan. Kuntaliitokset vaikuttavat paikallisyhdistyksissä. Tämä on haaste ja mahdollisuus pohtii Haavikko. Toisaalta yrittäjät yhdessä - henki voi lisääntyä ja toiminta tehostua kunnan liittyessä suurempaan kuntaan ja tämä voi edesauttaa paikallistoiminnan aktivoitumista. Toinen mahdollisuus on, että toiminta ja vaikutusmahdollisuudet suuremmalla alueella koetaan vieraaksi. Haavikko kertoo esimerkin; Suomeniemen Yrittäjät kuuluu Etelä-Karjalan Yrittäjiin. Kuntaliitos Mikkeliin tulee voimaan vuoden 2013 alusta. Elinkeinopolitiikka ja kuntapäätökset tehdään Mikkeliissä. Minkä päätöksen Suomeniemen Yrittäjät tekee, jää nähtäväksi. Kuntaliitokset lisääntyvät ja myös Suomen Yrittäjät aluejärjestöineen ovat uuden haasteen edessä.

6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Tässä luvussa käsitellään tutkimusmenetelmien eri muotoja. Käydään läpi aineistonhankinta tapoja sekä kerrotaan Etelä-Savon Yrittäjien järjestötutkimuksesta. Lopuksi käydään läpi haastattelututkimuksen kysymykset ja vastaukset.

6.1 Tutkimusmenetelmät

Tutkimusotteesta voidaan käyttää nimeä *kvantitatiivinen* eli määrällinen tutkimus tai *kvalitatiivinen* eli laadullinen tutkimus. Tutkimuksen tarkoitus määrittelee sen, kumpi

tapa soveltuu käytettäväksi. (Heikkilä 2010, 16.) Nämä tutkimustavat täydentävät toisiaan eivätkä kilpaile toistensa kanssa. Käyttämällä rinnakkain näitä kahta tutkimusotetta samassa tutkimuksessa, voidaan saavuttaa luotettavia tuloksia. Rajanveto menetelmien välillä ei myöskään ole selkeä. (Hirsjärvi ym.2007, 132.)

Kvantitatiivinen tutkimus

Kvantitatiivinen, määrällinen tai tilastollinen tutkimus tarkoittavat samaa menetelmää. Se on käyttökelpoinen tapa selvittää kysymyksiä, joissa on kyse lukumääristä tai prosenttiosuuksista. Sitä käytettäessä pystytään kartoittamaan tutkittavan asian nykytilanne, mutta sen avulla ei pystytä saamaan tarpeeksi kattavasti selville asioiden syitä. (Heikkilä 2010, 16.)

Kvantitatiivisessa tutkimuksessa voidaan käyttää hyväksi muiden esim. Tilastokeskuksen ylläpitämiä painettuja tai Internet-sivuilla julkaistuja tietokantoja. Tiedot voidaan kerätä myös itse. Valmiit tilastot soveltuvat harvoin sellaisenaan tutkimukseen. Ne voivat olla riittämättömiä tai niitä on hankala sovittaa yhteen aseteltaessa kysymyksiä ja sopivat parhaiten tietojen vertailuun. (Heikkilä 2010, 18.)

Kvantitatiivisessa tutkimuksessa aineisto kerätään ensin taulukkomuotoon antamalla muuttujille erilaisia kirjain- tai lukuarvoja. Esimerkkinä muuttujista ovat mies, nainen tai ikäjakauma. Tutkimuksen tekijä määrittelee sen perusjoukon, josta tutkimus tehdään ja mihin tulokset pätevät. Tästä joukosta poimitaan satunnaisotannalla ne henkilöt ts. otos, joka edustaa perusjoukkoa. Tiedot analysoidaan näin saaduista yhteyksistä ja eroista eri muuttujien suhteen. (Alasuutari 2007, 36.)

Kvalitatiivinen tutkimus

Kvalitatiivinen toiselta nimeltään laadullinen tutkimus eroaa kvantitatiivisesta tutkimuksesta siinä, että sen avulla pystytään selittämään syitä jollekin käyttäytymiselle tai tehdyille päätöksille. Tätä menetelmää käytettäessä ei pyritä yleistämään tilastollisesti vaan saamaan selville mahdollisimman tarkkaa tietoa tutkittavasta aiheesta. Tämä tutkimusmenetelmä on hyvä mm. toiminnan kehittämisen suunnittelussa ja toteutuksessa. (Heikkilä 2010, 16.) Hirsjärven (2007, 160) mukaan erona kvantitatiiviseen

tutkimukseen on myös se, että aineistoa kerätään keskustelemalla ja tutkija havainnoi asioita. Apuna voidaan käyttää myös valmiita lomakkeita sekä testausta.

Laadullisessa tutkimuksessa aineiston määrä voi olla suuri ja otoskoko pienempi kuin kvantitatiivisessa tutkimuksessa. Kohdejoukkoa ei valita satunnaisotoksena vaan sen mukaan, mitä on tarkoitus saada selville. Alasuutarin (2007, 40) mukaan tutkimuksen teoreettisen viitekehyksen kannalta olennaisen tiedon esille saamiseksi on yhdisteltävä erilaisia esille tulleita havaintoja. Perusajatuksena on se, että aineistossa on materiaalia samoista ilmiöistä tai ajatuksista.

Oleellisimmat erot kvantitatiivisen ja kvalitatiivisen tutkimuksen välillä on kuvattu taulukossa 4.

TAULUKKO 4. Kvantitatiivisen ja kvalitatiivisen tutkimuksen erot (Heikkilä 2007, 17)

KVANTITATIIVINEN (määrällinen)	KVALITATIIVINEN (laadullinen)
<ul style="list-style-type: none"> • vastaa kysymyksiin: Mikä? Missä? Paljonko? Kuinka usein? • Numeerisesti suuri, edustava otos • Ilmiön kuvaus numeerisen tiedon pohjalta 	<ul style="list-style-type: none"> • vastaa kysymyksiin: Miksi?, Mitä?, Millainen? • suppea, harkinnanvaraisesti koottu näyte • ilmiön ymmärtäminen ns. pehmeän tiedon pohjalta

Taulukosta nähdään, että kvantitatiivinen tutkimus vastaa kysymyksiin, joilla voidaan mitata määrää. Kvalitatiivinen puolestaan kuvaa laatua. Vastaukset ovat laajempia ja niitä tulkitaan pehmeän tiedon pohjalta. Otoskoko kvantitatiivisessa tutkimuksessa on suurempi kuin kvalitatiivisessa tutkimuksessa.

6.2 Aineiston hankinta

Tutkimuksia voidaan tehdä havainnoimalla eli observoimalla tai kyselemällä. Kysely voi olla joko haastattelu tai täytettävä kyselylomake. Tutkimus voidaan tehdä myös yhdistämällä nämä menetelmät.

Se mikä menetelmä tutkimukseen valitaan, riippuu siitä, mitä halutaan tietää. Jos tarkoitus on selvittää, mitä henkilöt toimivat tai tekevät julkisesti, on suora havainnointi hyvä menetelmä kerätä aineistoa. Jos tutkimuksen tarkoitus on selvittää henkilöiden yksityiselämän käyttäytymistä, ovat haastattelut ja kyselylomakkeet käyttökelpoisin tapa saada tietoa. Edellä mainittu tapa soveltuu myös silloin, jos tutkimuksen aiheena on saada selville henkilöiden tuntemuksia, kokemuksia tai uskomuksia. Älykkyyden selvittämiseksi on olemassa standardoidut testit. (Lintunen ym. 2007, 180.)

Havainnointi

Tutkimusmenetelmänä havainnointi tarkoittaa sitä, että tutkimuksen kohdetta tarkkailaan ja tehdään samalla muistiinpanoja. Sitä pidetään yleensä näköhavaintoihin perustuvaa tutkimusaineiston keräämisenä, mutta siinä voidaan hyvin käyttää mm kuuloa, hajua jopa kosketusta. (Metsämuuronen 2000, 43.)

Kun tietoa kerätään havaintojen pohjalta, täytyy havainnoijalla olla kyky yhdistellä eri asioista kokonaisuuksia, analysoida niitä sekä erotella oleelliset asiat epäoleellista. (Lintunen ym.2007, 178.) Metsämuuronen (2000, 44) jaottelee havainnoinnin osallistumisasteen mukaisesti seuraavasti:

- havainnointi ilman osallistumista
- havainnoija osallistujana
- osallistuja havainnoijana
- täydellinen osallistuja

Havainnointi ilman osallistumista tarkoittaa sitä, että tutkija huomioi ympäristöä osallistumatta itse tilanteeseen esim. asiakkaiden ostokäyttäytymisen tarkkailu kaupassa. Tällainen havainnointi voidaan suorittaa myös mekaanisesti esim. videoimalla. Tätä menetelmää käytettäessä on otettava huomioon eettiset näkökohdat sekä yksityisyyden suoja. Osallistuvassa havainnoinnissa tutkija on aina osana tapahtumaa. Tätä menetelmää käytettäessä on vaara, että tutkija ei pysty olemaan tutkimustilanteessa täysin neutraali.

Kyselyt

Survey-tutkimuksen yksi käytetyimmistä menetelmistä on kysely. Se mahdollistaa laajan tutkimusaineiston keräämisen. Se on myös nopea tapa kerätä, käsitellä ja analysoida tutkittava aineisto. (Hirsjärvi ym. 2007, 183–184.)

Kyselytutkimusta suunniteltaessa on kartoitettava ensin se, mikä on tutkimuksen tarkoitus ja mille asioille halutaan saada selvitys. Huonosti toteutettu lomake voi vääristää tai pilata koko tutkimuksen. Kysely voidaan toimittaa vastaajille paperiversiona tai nykyisin yhä useammin www- kyselynä. Tämä helpottaa myös vastausten tutkintaa, sillä ne voidaan viedä suoraan tilasto-ohjelmaan purkamista ja jatkokäsittelyä varten. (Heikkilä 2010, 47.)

Kysymysten suunnittelun lisäksi kyselylomakkeen ulkoasuun on kiinnitettävä huomiota. Vastaajan mielenkiinto on herätettävä lomakkeen ulkonäön perusteella. Ohjeiden on oltava selkeät ja kysymykset aloitettava helpoimmasta esim. henkilötiedoista. (Heikkilä 2010, 48.)

Haastattelu

Haastattelu on vuorovaikutusta, jonka päämääränä on tutkimuksen tavoite. Se eroaa normaalista keskustelusta siinä, että osallistujilla on omat roolinsa. Roolien jakaantumista kuvataan taulukossa 5.

TAULUKKO 5. Roolien jakaantuminen haastattelussa

Haastattelija	Haastateltava
<ul style="list-style-type: none"> • on tietämätön asiasta 	<ul style="list-style-type: none"> • on tieto
<ul style="list-style-type: none"> • on aloitteellinen, kannustava ja ohjaa keskustelua 	<ul style="list-style-type: none"> • antaa tarvittavan tiedon

Taulukosta nähdään, että haastattelijan ja haastateltavan roolit eroavat toisistaan merkittävästi. Haastattelijan on saatava tieto, joka haastateltavalla on. Hänen on johdateltava keskustelu siten, että hän saa kerättyä tarvitsemansa tutkimuksensa kannalta tärkeän tiedon. (Ruusuvoori & Tiitula, 2005, 22.)

Henkilöhaastatteluissa on tärkeitä huomioida ensivaikutelman merkitys. Haastattelijan on annettava itsestään luotettava, pätevä sekä kohtelias vaikutelma. Näiden perusteella haastateltava tekee päätöksen osallistumisestaan. (Heikkilä 2010, 68.) Ruusulan ja Tiitulan (2005, 249) mukaan erityisesti haastattelun alku sekä lopetus on hyvä tehdä normaalin arkikeskustelun sääntöjen mukaan. On luontevaa aloittaa keskustelu esim. puhumalla säästä. Tästä on helppo jatkaa käymällä läpi tutkimuksen tavoite ja se kuinka taltiointi suoritetaan. Nauhoitukseen on aina pyydettävä lupa.

Grönroos (2001, 124) luettelee hyvän palvelun seitsemän kriteeriä, jotka on tehty yhdistelemällä useita eri palvelun laatua koskevia tutkimuksia. Nämä ovat ammattimaisuus ja taidot (tekninen laatu), asenteet ja käyttäytyminen, lähestyttävyyys ja joustavuus, luotettavuus, palvelun normalisointi, palvelumaisema sekä maine ja uskottavuus (imago). Saadakseen henkilöhaastattelusta parhaan tuloksen on haastattelijan hyvä käyttää aikaa ennen haastattelua näihin kriteereihin. Erityisesti tekniikan käyttö, käyttäytyminen, lähestyttävyyys sekä luotettavuus ovat avainasemassa haastattelutilanteissa.

Haastattelut voidaan jakaa strukturoituihin, puolistrukturoituihin sekä avoimiin haastatteluihin. Strukturoitua haastattelua käytetään silloin, kun haastattelu tehdään yhteiselle ryhmälle ja haastateltavia on useita. Se suoritetaan yleensä lomakehaastatteluna. Puolistrukturoitu haastattelu tai toiselta nimeltään teemahaastattelu on arvostuksien, ihanteiden ja perusteluiden selvittämiseen soveltuva tapa. Avoin haastattelu on keskusteluun pohjautuva haastattelu. Materiaali on runsasta ja tutkija jäsentää sitä vasta jälkikäteen. (Metsämuuronen 2003, 188.)

Yleinen tapa on suorittaa haastattelu kasvokkain. Muita keinoja ovat sähköposti-, virtuaali- tai puhelinhaastattelu. Virtuaalisen haastattelun haittana voi olla vastausten viipyminen sekä se, että haastateltavan ilmeet sekä äänenpainot jäävät huomiotta, jolloin haastattelun kulkua on vaikea ohjata. Haastattelijalla ei myöskään voi olla varmaa, ovatko vastaukset haastateltavan omia vai onko vastaukset koottu useamman henkilön mielipiteestä. (Ruusuvuori & Tiitula 2005, 267.)

Puhelinhaastattelut ovat kustannuksiltaan edullisia ja säästävät tutkijan aikaa. Niiden aikana voidaan myös tehdä tarkentavia kysymyksiä. Arkaluontoisten asioiden kysy-

minen puhelinhaastattelussa on helpompaa kuin kasvokkain tapahtuvassa haastattelussa. (Tilastokeskus 2012.)

6.3 Järjestökysely

Suomen Yrittäjät järjestää joka toinen vuosi järjestötutkimuksen. Viimeisin tehtiin huhtikuussa 2012. Tutkimuksen tavoitteena oli kartoittaa

- jäsenprofiilia alueella
- selvittää jäsenyyden syitä ja hyötyjä
- selvittää vastaajien yrittäjäjärjestön toimintamuodoille asettamia vaatimuksia sekä vastaajien tyytyväisyyttä nykyiseen toimintaan
- selvittää vastaajien neuvontapalveluiden käyttöä
- selvittää vastaajien näkemyksiä ajankohtaisista aiheista
- vertailla jäsenyytyväisyyttä koko maan ja alueen tulosten osalta keskenään.

Kyselyssä oli 16 vaihtoehtokysymystä, aluejärjestön omat kysymykset sekä avoin palauteosio. (Liite 4) Kyselyn kohderyhmän muodostivat Etelä-Savon Yrittäjät ry:n jäsenet. Kysely lähetettiin 2 323 yrittäjälle. Vastausten palauttamista tehostettiin erillisellä sähköpostimuistutuksella. Vastauksia saatiin 282 kappaletta. Vastausprosentiksi muodostui 12.

6.3.1 Kyselyn suorittaminen

Vuoden 2012 kyselyn toteutti sähköpostikyselynä Suomen Yrittäjien toimeksiannosta Innolink Research Oy. Kyselyn rungon laati Suomen Yrittäjät. Koska yrittäjäjärjestö on kolmiportainen ja samalla kyselyllä pyrittiin selvittämään sekä keskusjärjestön että aluejärjestön toimintaa, kysely lähetettiin ensin aluejärjestöille personoitavaksi.

Aluejärjestöillä, joita on yhteensä 21, on viestinnässä, neuvontapalveluissa sekä jäsen-eduissa toisistaan poikkeavia käytäntöjä ja sopimuksia. Alueilla oli mahdollisuus muokata ja täydentää osia kysymyksistä. Muokkaus oli mahdollinen kysymyksille, jotka koskettivat viestintää, neuvontapalveluita sekä käytettyjä jäsenetuja.

Etelä-Savon Yrittäjien lisäykset kohtaan viestintä olivat arviot Taludentekijät – lehdessä sekä sähköisestä uutiskirjeestä. **Taludentekijät-lehti** on aluejärjestön oma jul-

kaisu, joka on ilmestynyt vuodesta 2011. Se ilmestyy kuusi kertaa vuodessa ja jaetaan sanomalehti Länsi-Savon sekä Itä-Savon välissä. Lisäksi se on luettavissa Etelä-Savon yrittäjien verkkosivuilla. **Sähköinen uutiskirje** lähetetään kerran kuukaudessa jäsenille. Se sisältää ajankohtaisia aiheita alueelta sekä paikallisyhdistysten tiedotteet.

Neuvontapalvelut kohdasta poistettiin kohdat yrittäjän sosiaaliturva sekä työsuhde-neuvonta. Näitä palveluita ei ole erikseen alueella. Niitä koskevissa kysymyksissä yrittäjä voi kääntyä valtakunnallisen neuvontapalvelun puoleen.

Aluejärjestön oli myös mahdollista sisällyttää kyselyyn **avoimia kysymyksiä** ajankohtaisista asioista. Etelä-Savon Yrittäjien aluetoimisto halusi selvittää jäsenistön toiveita liittyen vuosittain pidettävän Maakunnallisen Yrittäjäjuhlan kiinnostavuuden lisäämiseksi ja juhlan kehittämiseksi. Vaihtoehdot olivat

- solisti/bändi
- muiden yrittäjien tapaaminen
- juhlapuhuja
- yhteiskuljetukset
- muu.

Toisena kysymyksenä haluttiin tietää, onko vastaajalla kiinnostusta luottamushenkilötoimintaan. Vaihtoehdot olivat

- olen harkinnut
- en ole harkinnut
- toimin luottamushenkilönä.

Kolmantena kysymyksenä oli kysymys, jossa pyrittiin saamaan selville mistä paikallisyhdistyksen toiminnasta vastaaja saa mielestään suurimman hyödyn. Vaihtoehdot olivat

- yhteydet muihin yrittäjiin
- mielenkiintoiset tapahtumat
- vaikuttaminen kuntaan päin
- muu hyöty.

6.3.2 Tulokset

Vastaajien päätoimiala

Kyselyyn vastanneista suurin osa 43 % oli yksinyrittäjiä ja 45,5 % oli mikroyrittäjiä. Pienyrityksiä, joissa työskentelee 10–49 henkilöä, edusti vastaajista 9,3 %. Loput 2,1 % vastaajista edusti keskisuuria yrityksiä. Yli 250 henkilöä työllistävien yritysten edustajia ei ollut kyselyn vastaajissa. Etelä-Savon Yrittäjien alueella ei ole jäsenenä suuryrityksiä, joka selittää vastausten puuttumisen.

Kyselyyn vastanneiden yrittäjien päätoimialaa kuvataan taulukossa 6.

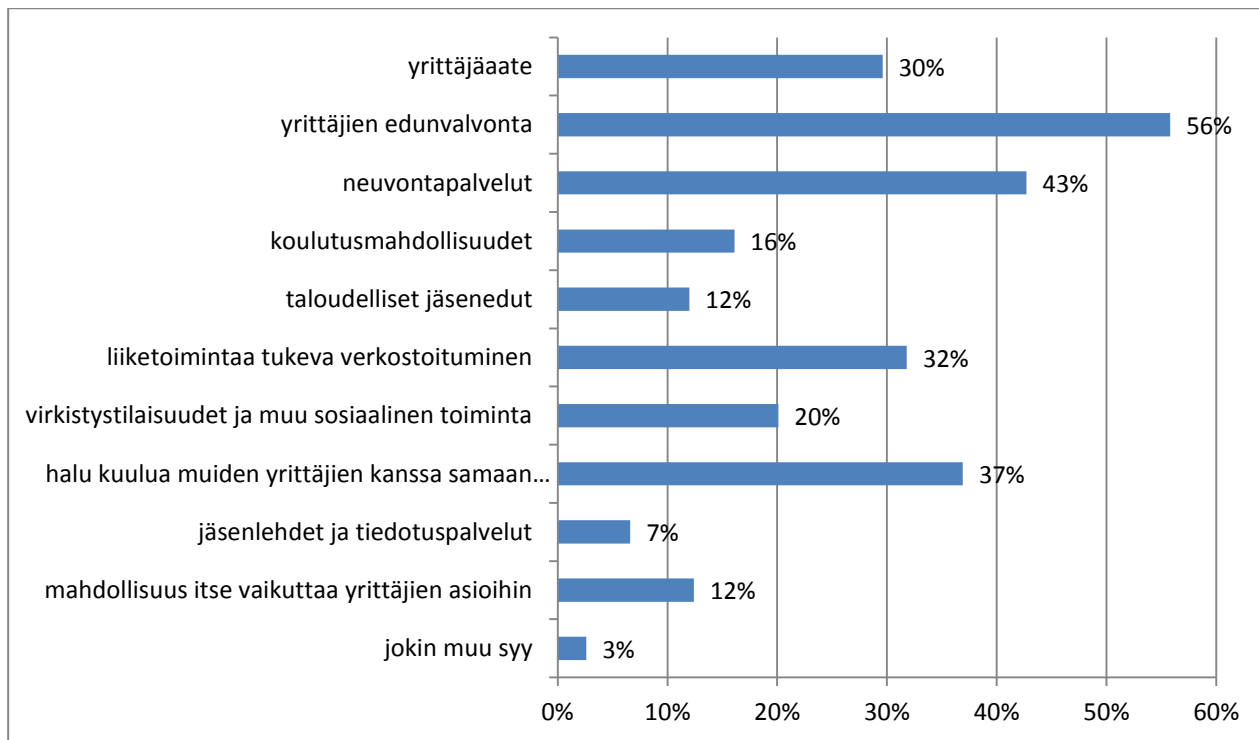
TAULUKKO 6. Vastaajien päätoimiala

Päätoimiala	Osuus vastaajista
palvelut	41,0 %
kauppa	14,0 %
teollisuus	9,7 %
rakentaminen	15,5 %
liikenne	3,6 %
jokin muu	16,2 %
Yhteensä	100 %

Taulukosta voidaan nähdä, että yli puolet vastaajista (55 %) oli yrittäjinä palveluiden ja kaupan alan yrityksissä. Vähäisin edustus vastaajissa oli liikenteen ja teollisuuden päätoimialakseen ilmoittaneilta. Loput vastaajista edustivat tasaisesti rakentamista sekä muita toimialoja. Muita toimialoista oli edustettuna pääasiassa sosiaali- ja terveys- ja kotipalveluyrittäjiä sekä tilitoimistoyrittäjiä.

Yrittäjäjärjestön toiminnan merkitys vastaajalle

Vastaajilta kysyttiin tärkeimpiä syitä yrittäjäjärjestöön kuulumisesta. Vaihtoehtoja oli mahdollista valita enintään kolme. Näitä syitä kuvataan kuviossa 8.

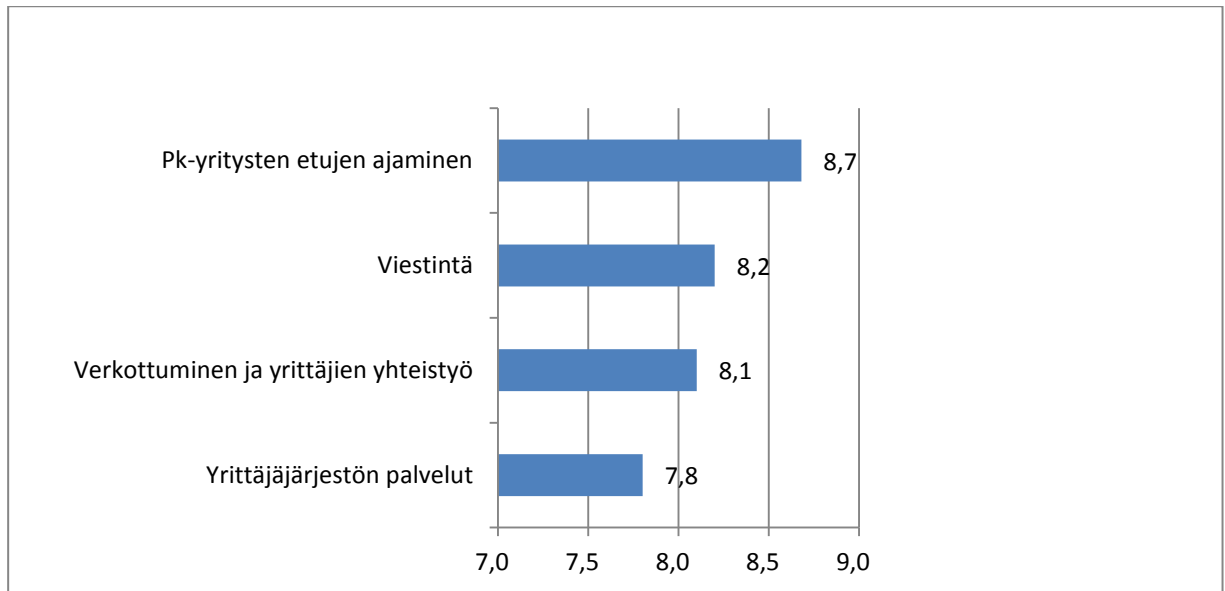

KUVIO 8. Tärkeimmät syyt kuulua yrittäjäjärjestöön

Kuviosta nähdään, että järjestökyselyn mukaan (liite 5) yli puolelle vastaajista tärkein syy kuulua yrittäjäjärjestöön, on yrittäjien edunvalvonta. Neuvontapalvelut sekä halu kuulua muiden yrittäjien kanssa samaan joukkoon kuuluvat myös kolmeen tärkeimpään syyhyn. Lähes yhtä tärkeäksi syyksi nousi liiketoimintaa tukeva verkostoituminen. Jäsenlehdillä ja tiedotuspalveluilla oli vähiten merkitystä vastaajille. Kohdassa muu kerrottiin syiksi mm. kohteliaisuus, periaate, oman paikkakunnan yrittäjän valitseminen vuoden yrittäjäksi sekä se, että ”en jaksanut enää kieltäytyä soittajalle.”

Jäsenyyden hinta-laatu suhteeseen oli tyytyväisiä 75 % vastaajista. Omien kokemustensa pohjalta 94 % vastaajista suosittelisi yrittäjäjärjestön jäsenyyttä. Jäsenyyttä ei todennäköisesti suosittelisi muille 6 % vastaajista. Tämä määrä on kasvanut 2,8 prosentilla vuodesta 2008.

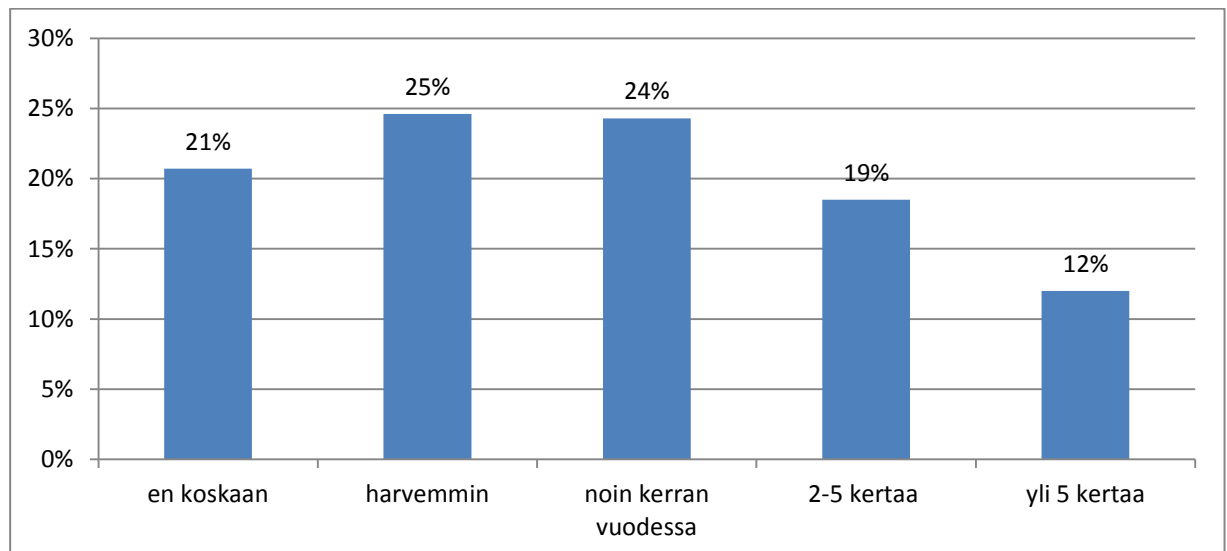
Etelä-Savon Yrittäjien toiminnan tekijöiden merkitystä vastaajalle pyydettiin arvioimaan kouluarvosanoilla 4-10. Näiden tekijöiden merkitystä kuvataan kuviossa 9.

KUVIO 9. Toiminnan tekijöiden merkitys vastaajalle

Etelä-Savon Yrittäjien koko toiminnan tärkeimmiksi tekijöiksi nousivat vastaajien mielestä Pk-yritysten etujen ajaminen kouluarvosanalla 8,6, viestintä 8,2, verkottuminen sekä yrittäjien yhteistyö 8,1 sekä yrittäjäjärjestön palvelut 7,8. (Liite 6)

Jäsenaktiivisuutta kartoitettiin kysymyksellä kuinka usein vastaaja on osallistunut yrittäjäjärjestön tilaisuuksiin. Aktiivisuutta kuvataan kuviossa 10.

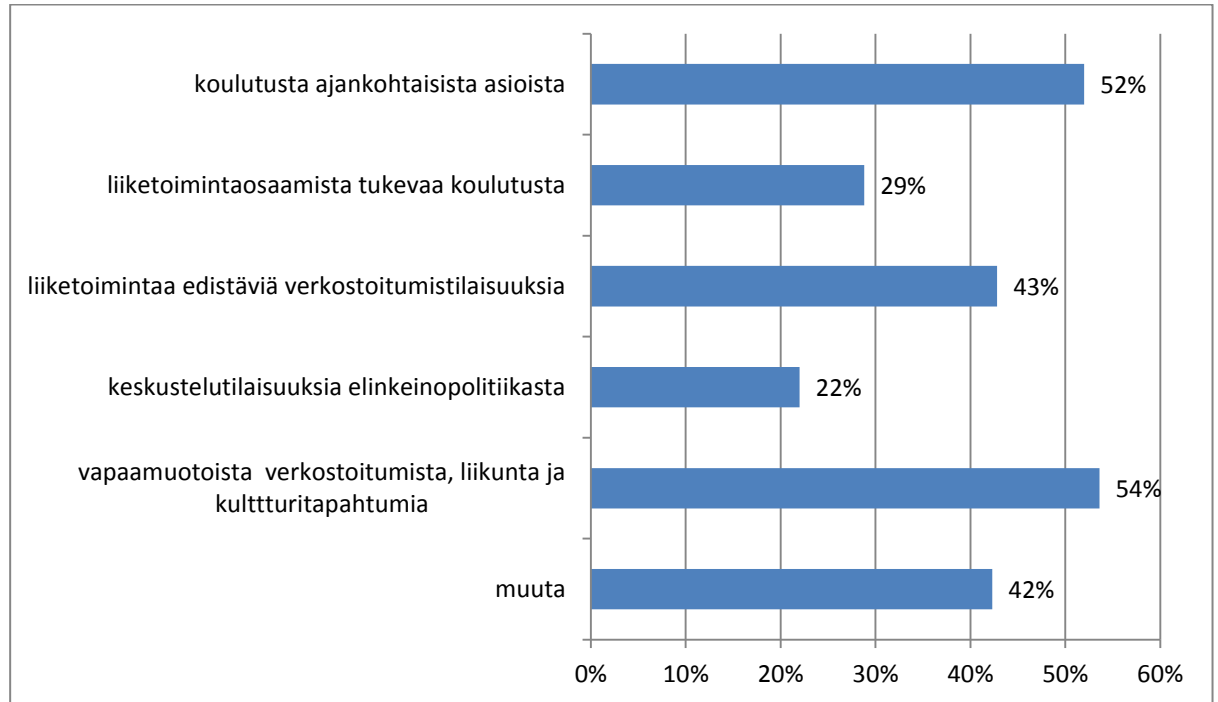

KUVIO 10. Jäsenaktiivisuus

Kuviosta voidaan todeta, että vastaajista 55 % oli osallistunut vähintään kerran vuodessa tilaisuuksiin, tapahtumiin tai koulutuksiin, joita yrittäjäjärjestö järjestää. Aktiivi-

sia, yli viisi kertaa vuodessa tilaisuuksiin osallistuvia, heistä on 12 %. Lähes neljäsosa (21 %) ei ole koskaan osallistunut näihin tilaisuuksiin. (Liite 7)

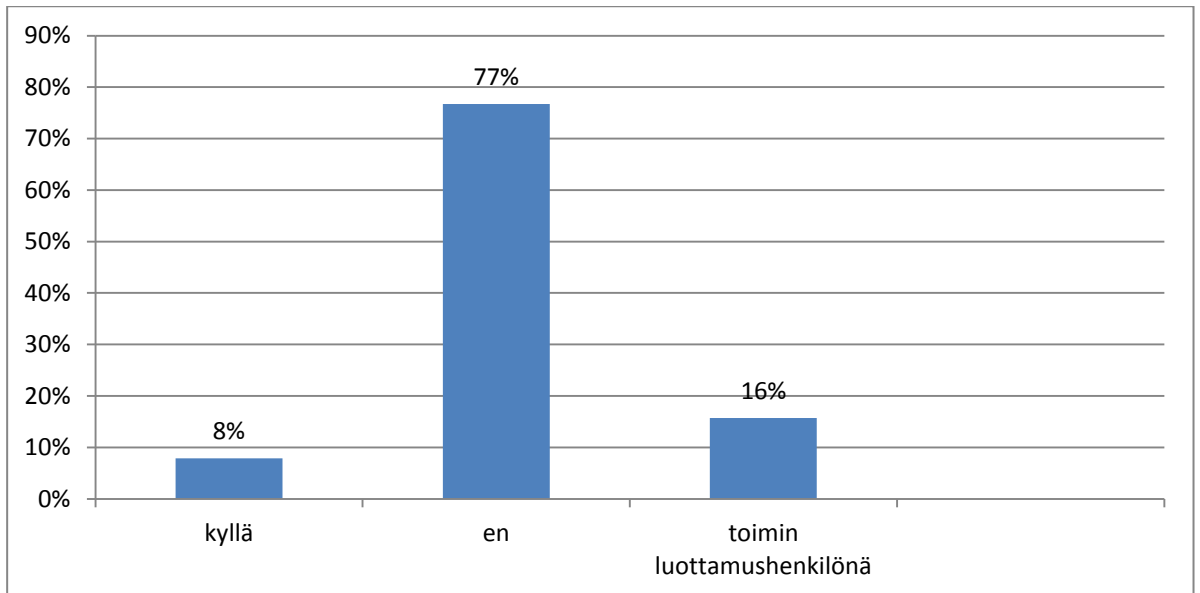
Jäsenten odotuksia yrittäjäjärjestön tilaisuuksiksi selvitettiin kysymällä, minkälaisia tilaisuuksia järjestön pitäisi tarjota. (Liite 8) Vastauksien tulokset kuvataan kuviossa 11.

KUVIO 11. Tilaisuuksien luonne

Kuviosta voidaan nähdä, että eniten toivotaan vapaamuotoisia tilaisuuksia, joissa yrittäjät voivat verkostoitua keskenään. Näiden tilaisuuksien toivotaan olevan sekä liikunta että kulttuuritapahtumia. Lähes yhtä paljon toivotaan liiketoimintaa edistäviä verkostoitumistilaisuuksia. Kohdassa muu tuli esille mm. toimimattomien yhdistyksien aktivointi sekä mahdollisuutta järjestää verkkokeskusteluryhmiä. Paikallisyhdistykseltä toivotaan myös virkistystoimintaa sekä luentoja henkisestä hyvinvoinnista ja jakamisesta.

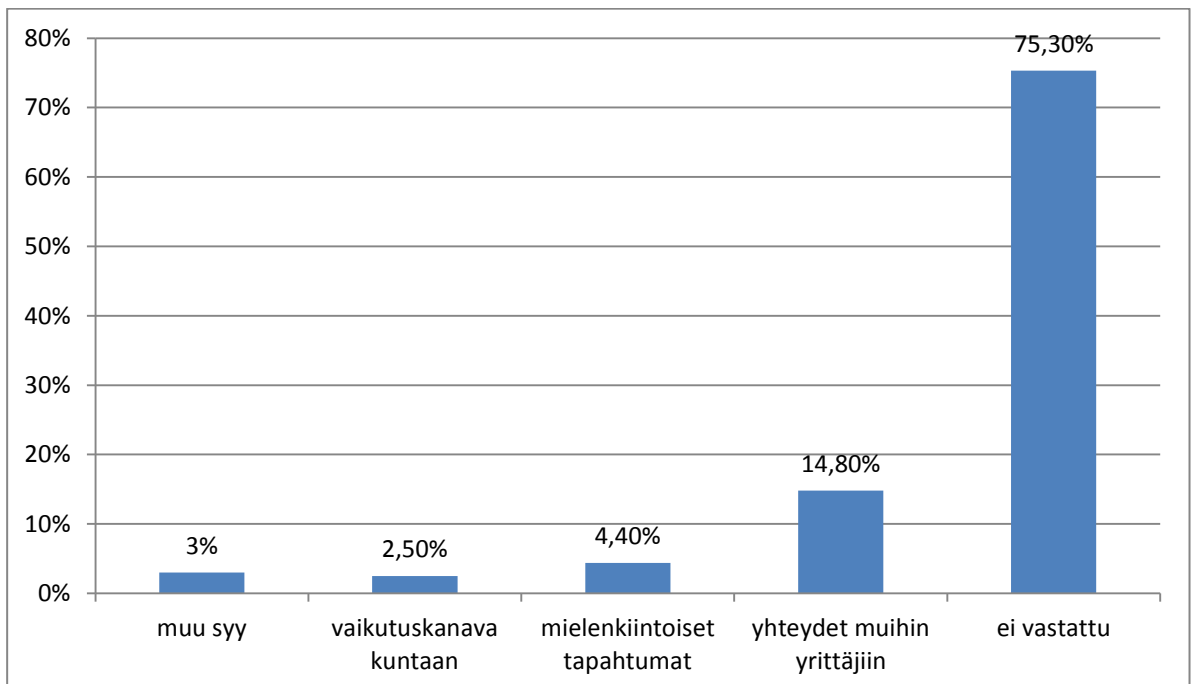
Luottamushenkilönä toimiminen (liite 9) oli aluejärjestön lisäkysymys, jolla haluttiin kartoittaa jäsenien kiinnostusta aktiiviseen järjestötoimintaan ja luottamushenkilötoimintaan. Kuviossa 12 nähdään tulokset.

KUVIO 12. Kiinnostus luottamushenkilötoimintaan

Kuviosta on nähtävissä, että luottamushenkilötoimintaa on harkinnut 8 % vastaajista. Vastaajista 15,4 % toimii tällä hetkellä luottamushenkilönä. 76,4 % vastaajista ei ole harkinnut luottamushenkilönä toimimista.

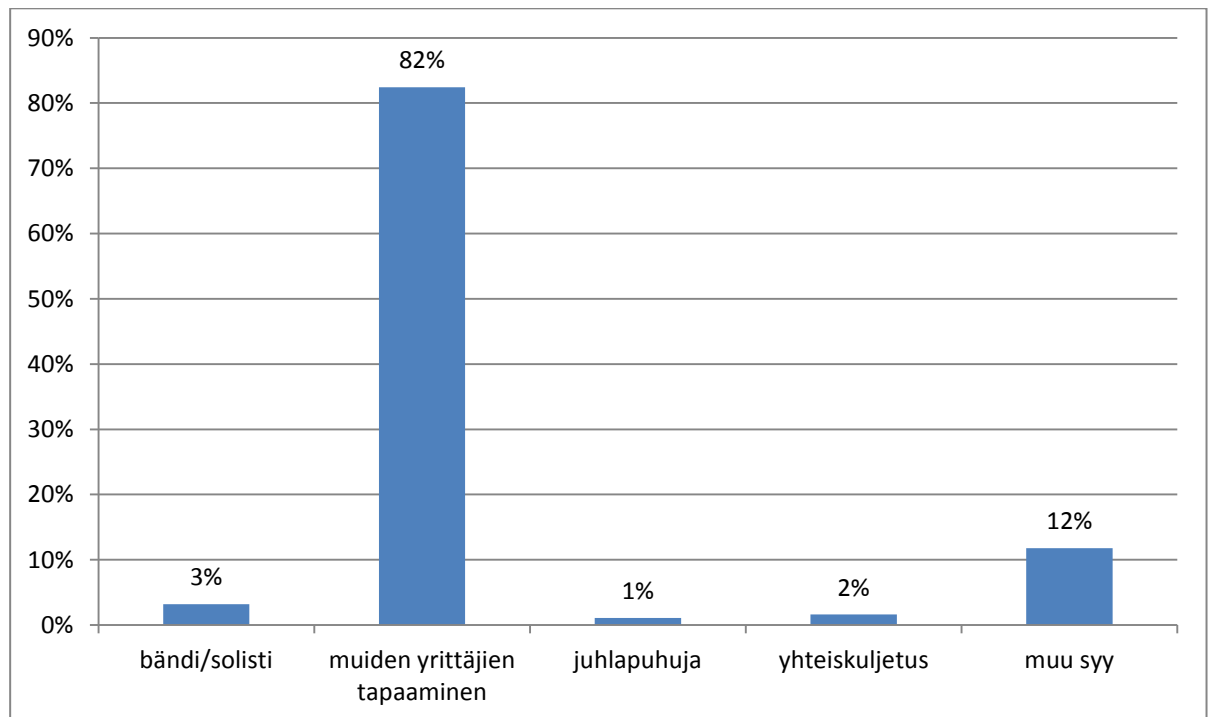
Toinen aluejärjestön ajankohtainen kysymys koski paikallisyhdistyksen antamaa hyötyä jäsenelle. (Liite 10) Vastaukset on kuvattu kuviossa 13.

KUVIO 13. Suurin paikallisyhdistykseltä saatu hyöty

Kuviosta voidaan nähdä, että suurin osa vastaajista jätti vastaamatta kysymykseen, mikä on suurin paikallisyhdistykseltä saamani hyöty. Yhteydet muihin yrittäjiin nousi tärkeimmäksi hyödyksi. Paikallisyhdistyksen toimimisen vaikutuskanavana kuntaan päin koettiin vähiten hyötyä antavaksi. Muun syyn koki tärkeimmäksi 3 % vastaajista.

Viimeinen ajankohtainen alueen kysymys koski Maakunnallista Yrittäjäjuhlaa. (Liite 11) Juhlan järjestää vuosittain aluejärjestö. Osallistujamäärä on laskenut viime vuosien aikana. Kysymyksellä kartoitettiin juhlaan osallistumisen tärkeintä syytä. Vastaukset esitellään kuviossa 13.

KUVIO 13. Syy osallistua Maakunnalliseen Yrittäjäjuhlaan

Kuviosta voidaan nähdä, että 82,4 % vastaajista osallistuu juhlaan tavatakseen muita yrittäjiä. Muita syitä osallistua juhlaan olivat irtautuminen arjesta ja ”ihmisten ilmoilla käyminen” sekä hyvä ruoka. Juhlapuhujalla ja yhteiskuljetuksen järjestämisellä on vain erittäin pieni merkitys.

Tyytyväisyyden tutkiminen kuiluanalyysin avulla

Vastaajien tyytyväisyyteen vaikuttavia tekijöitä tutkittiin kuiluanalyysin avulla. Se kertoo, kuinka hyvin järjestö on onnistunut vastaamaan odotuksiin, joita vastaajilla on.

Tekijät luokitellaan kolmeen luokkaan. *Onnistuneet tekijät*: negatiivinen kuilu on alle 0,5 yksikköä tai kuilu on positiivinen (=onnistuminen on suurempi kuin merkitys). *Parantamisen varaa -tekijät*: negatiivinen kuilu on 0,5 – 0,9 yksikköä. *Kriittiset tekijät*: negatiivisen kuilun arvo on yhtä suuri tai yli 1,0 yksikköä.

Onnistuneet tekijät

Etelä- Savon Yrittäjine parhaiten onnistuneita tekijöitä ovat vastaajien mielestä

- tiedottaminen
- yrittäjämyönteisen ilmapiirin luominen
- yrittäjäjärjestön asiantuntemus
- maksuton puhelinneuvonta.

Kriittiset tekijät

Kriittisiksi tekijöiksi Etelä-Savon Yrittäjien toiminnassa nousivat kuiluanalyysin perusteella

- edunvalvonnan näkyvyys, kuilu -1,1
- jäsenyritysten kuunteleminen edunvalvonnassa, kuilu -1,1.
- vaikuttaminen kuntiin päin yrittäjien asioissa, kuilu -1,1
- Taloudentekijät – lehti, kuilu -1,0.

6.4 Haastattelututkimus

Haastatteleamalla paikallisyhdistysten puheenjohtajia tehtiin uusi tutkimus, jonka avulla pyrittiin selvittämään syitä kriittisiin tekijöihin. Tutkimustulokset esiteltiin Etelä-Savon Yrittäjien hallitukselle. Hallituksen jäsenet ovat paikallisyhdistyksien puheenjohtajia. Heillä on mahdollisuus käyttää tutkimuksen tuloksia omien yhdistystensä toiminnan kehittämiseen. Tutkimuksen tulokset ovat myös pohjana aluejärjestön toimintasuunnitelmassa vuodelle 2013.

Tutkimus toteutettiin kvalitatiivisena haastattelututkimuksena, koska järjestötutkimus oli kvantitatiivinen. Määrällinen tutkimus ei kerro syitä ja tutkimuksella haluttiin selvittää ja syventää järjestötutkimuksen vastauksia. Haastattelu suoritettiin yksilöhaastatteluna puhelimitse. Yksilöhaastatteluun päädyttiin siitä syystä, että tarkoituksena oli

saada mahdollisimman monen henkilön mielipide esille. Ryhmähaastattelussa on vaarana käydä niin, että joku tai jotkut toimivat ”puhemiehinä” ja kaikkien mielipide ei välttämättä tule esille.

Etelä-Savon Yrittäjiin kuuluu 19 paikallisyhdistystä ja haastattelupyyntö lähetettiin puheenjohtajille sähköpostilla. Viestissä heille kerrottiin haastattelun tarkoitus, kerrattiin kuulutekijät ja pyydettiin varaamaan heille sopivin haastatteluajankohta sekä ilmoittamaan se paluupostissa. Tämä siitä syystä, että heille jäi aikaa valmistautua aihealueeseen. Varsinaisia kysymyksiä ei kerrottu etukäteen. Pyyntöön vastasi 13 puheenjohtajaa.

Paikallisyhdistysten puheenjohtajien haastatteluun päädyttiin siksi, että laadullisessa tutkimuksessa otoskoko on suppeampi kuin määrällisessä tutkimuksessa. Puheenjohtajat ovat asemansa vuoksi parhaita asiantuntijoita alueensa mielipiteistä. Heillä oli myös käytössään suoritettujen järjestötutkimuksen tulokset ja he olivat mahdollisesti keskustelleet niistä yhdistystensä hallitusten jäsenten kanssa.

6.4.1 Haastattelun suorittaminen

Haastattelun suorittaminen kasvokkain ei ollut mahdollista pitkien välimatkojen vuoksi. Puhelinhaastattelu säästi aikaa sekä kustannuksia. Haastattelut suoritettiin 23.8-31.8.2012 välisenä aikana. Puheluita ei nauhoitettu vaan vastaukset kirjoitettiin haastattelun aikana ylös. Tällä menetelmällä pystyttiin sulkemaan pois väärin muistaminen sekä sanoman muuttuminen erilaiseksi.

Kysymykset ja vastaukset

Kysymykset laadittiin kuuluanalyysin pohjalta. Kysymyksiä oli yhteensä kuusi kappaletta.

Haastattelukysymykset olivat:

1. Mitä edunvalvonta mielestäsi on?
2. Miten jäsenyrittäjien näkemykset tulisivat paremmin esille edunvalvonnassa?
3. Miten tehostettaisiin yrittäjien asioiden eteenpäin viemistä kuntiin päin?
4. Mitä odotat Taloudentekijät lehdeltä?
5. Millä keinoilla yrittäjäjärjestön näkyvyyttä ja kuuluvuutta voitaisiin parantaa?

6. Miksi mielestäsi luottamushenkilötoiminta ei kiinnosta yrittäjiä?

6.4.2 Tulokset

Ensimmäisellä kysymyksellä pyrittiin kartoittamaan, mitä vastaaja ymmärtää sanalla edunvalvonta. Kysymyksellä pohjustettiin myös seuraavaa kysymystä.

Edunvalvonta käsitteenä

Vastaajien mielestä yhteinen piirre edunvalvonnalle sekä valtakunnan että kuntatasolla on selkeiden konkreettisten **etujen** ajaminen sekä hakeminen. Yrittäjien tekemien palveluiden ja työllistämisen vaikutukset tulisi ottaa huomioon verotuksellisesti. Toimintaedellytykset pitäisi mahdollistaa tasapuolisesti toimialasta riippumatta. Keinoja tähän ovat byrokratian kaataminen sekä kunnan luottamushenkilöiden tietämyksen lisääminen yrittäjyydestä. Vaikuttaminen poliittisiin päättäjiin siten, että yrittäjien on helpompi toimia. Kuntasektorilla edunvalvonta on ruohonjuuritason työtä. Yrittäjien sekä jäsenten että ei jäsenten kuuntelua ja viestin eteenpäin viemistä kunnan viranhaltijoille. Edunvalvonta on vuorovaikutusta ja yhteisymmärryksen löytämistä päättäjien kanssa.

”Täytyy tehdä tunnetuksi yritystoiminnan asioita ihmisille, jotka eivät ole yritystoiminnassa mukana – mitä tehdään ja mitkä asiat ovat tärkeitä.”

”Yrittäjän arkipäivän helpottamista ja vaikuttamista asioihin, joihin yrittäjällä yksin ei ole mahdollista vaikuttaa.”

”Valvotaan kaikkien etua”

Valtakunnan tasolla Suomen Yrittäjien pitäisi olla taustavaikuttajana, osallistua lakien valmisteluun ja ottaa kantaa lakialoitteisiin. Näistä asioista tulisi myös tiedottaa **lyhyesti** jäsenkunnalle. Tiedotteet ovat usein liian monisivuisia ja niitä ei jakseta lukea. Edunvalvonnan tulisi olla kattavaa ja sen pitäisi edesauttaa kaikkien yrittäjien ja kuntalaisten olojen sekä toimintaolosuhteiden ylläpitämistä.

Jäsenyrittäjien näkemysten esilletulo edunvalvonnassa

Edunvalvontatyö on yksi järjestön päätehtävistä. Järjestökyselyn perusteella jäsenet eivät ole tyytyväisiä edunvalvonnan näkyvyyteen. Kysymyksellä pyrittiin selvittämään, mitä keinoja vastaajilla olisi edunvalvonnan näkyvyyden lisäämiseksi.

Tätä kysymystä kaksi vastaajaa piti vaikeana asiana. Suomen Yrittäjistä pitäisi saada

”maailmaa syleilevät asiat pois”

Esimerkiksi osinkoverotus koski vain marginaalista osaa jäsenistöstä. Tärkeämpiä asioita ovat sosiaaliturva- ja työnantajamaksut ja niiden määrään vaikuttaminen. Tupo-pöytään pääsy ei ole ainoa ratkaisu vaan massavoimaa tarvitaan ensin muissa asioissa, jonka jälkeen Tupo-pöytään pääsy voi olla myös mahdollista.

Koko järjestön tulisi olla aktiivinen toimija. Etelä-Savon Yrittäjien hallitus voisi tehdä edunvalvonnan suhteen enemmän. Tiedottaminen ja palautteen kerääminen jäseniltä edesauttaisi edunvalvontaa. Palaute olisi hyvä kerätä mieluummin lyhyillä kuin monisivuisilla kyselyillä. Yrittäjiä pitäisi aktivoida suoraan palautteen antamiseen. Järjestön keskuuteen tarvittaisiin foorumi, jossa näistä asioista puhutaan. Paikallisyhdistykset voisivat jakaa tietoa tapahtumista jäsenistölle.

Kaksi vastaajaa ei osannut sanoa näkemystään kysymykseen. Yksi vastaaja oli sitä mieltä, että edunvalvonta tulee paremmin esille sitten, kun

”järjestön elitistinen kuva saadaan kitkettyä pois.”

Toisen vastaajan mielestä

”jäsenen ja organisaation kohtaaminen pitäisi saada pehmeämmäksi.”

Vaalivuonna kuntavaalit nähtiin mahdollisuutena. Ehdokkaaksi ryhtyminen tai yrittäjäehdokkaan äänestäminen olisi hyvä vaihtoehto.

”Leivän vaatimisen sijasta voisi itse leipoa”

Näiden lisäksi kuntasektorilla pitäisi lisätä asiantuntijoiden käyttöä.

Neljä vastaajaa korosti myös jäsenistön merkitystä. Jäsenten passiivisuus vaikuttaa edunvalvontaan negatiivisesti. Keskinäinen kanssakäyminen eri jäsenyrittäjien välillä lisäisi vuoropuhelua ja edesauttaisi näkemysten eteenpäin viemistä.

Mielipiteissä tuli esille, että jäsenistön tietämys meneillä olevista asioista ei ole aina ajan tasalla. Ei lueta välttämättä valtakunnallisia lehtiä tai seurata uutisointia. Jäsenistön pitäisi myös enemmän vaihtaa mielipiteitä keskenään, kertoa asioista toisille yrit-

täjille, puheenjohtajalle tai hallituksen jäsenille. Näin asioista puhuttaisiin ja niitä voitaisiin viedä eteenpäin.

”Kukaan ei lue ajatuksia”

Yrittäjien asioiden eteenpäin vieminen kuntiin

Edunvalvontatyö on yrittäjäjärjestön ensisijainen tehtävä. Kysymyksellä pyrittiin selvittämään mitä näkemyksiä ja keinoja puheenjohtajilla on yhteistyön tehostamiseksi.

Tämän kysymyksen vastauksissa nousi esille samoja asioita kuin edellisessä kysymyksessä. Asioiden eteenpäin viemiseksi tarvitaan koko yrittäjäjärjestön toimia. Suomen Yrittäjien pitäisi jalkauttaa henkilöitä maakuntiin pitämään seminaareja kuntapäätäjille. Vaikutusvaltaisia henkilöitä, joita kuunnellaan, ovat esim. puheenjohtaja, toimitusjohtaja sekä varatoimitusjohtaja.

Vuoropuhelua yrittäjien ja virkamiesten välillä olisi lisättävä. Keinoja tähän ovat esim. kerran kuukaudessa järjestettävät yhteiset aamukahvitilaisuudet. Säännöllisissä keskusteluissa olisi tuotava kuntapäätäjien tietoon konkreettisia lukuja yrittäjien tuomasta tulorahoituksen määrästä sekä työllistävästä vaikutuksesta kunnissa. Vuoropuhelua lisäisivät myös säännölliset elinkeinoseminaarit, joissa kokoontuisivat yrittäjät sekä henkilöt kunnasta, ELY-keskuksesta että TE-keskuksesta.

Puheenjohtajan on toimittava yhteyshenkilönä kuntaan päin. Yrittäjät osallistuvat tapahtumiin liian vähän. Lisää aktiivisuutta tarvitaan kaikilta. Olisi hyödynnettävä enemmän esim. julkisissa hankinnoissa tarjousasiamies Ilkka Liljanderin tietämystä.

Kunnalta odotetaan yhteneväisiä päätöksentekoprosesseja sekä avointa vuorovaikutusta. Tilaajien olisi kuunneltava enemmän oman paikkakunnan yrittäjiä eikä katsoa pelkästään hintaa. Pitkällä aikavälillä omalta paikkakunnalta tehty hankinta hyödyntää enemmän oman alueen kehitystä kuin hieman edullisempi hankinta kunnan ulkopuolelta. Joka kuntaan olisi saatava elinkeinopoliittinen ohjelma sekä yrittäjiä ehdokkaiksi kuntavaaleihin ja sitä kautta vaikuttamaan asioiden eteenpäin viemistä.

Odotukset Taloudentekijät -lehdeltä

Talouudentekijät on Etelä-Savon Yrittäjien julkaisema lehti. Se ilmestyy kuusi kertaa vuodessa. Joka lehdellä on oma teemansa, jonka ympärille jutut on tehty. Vuoden 2012 teemat olivat hyvinvointi, asuminen, matkailu, koulutus, talous ja teknologia.

Kaikki vastaajat tunnistivat lehden. Yksi vastaajista ei lue sitä lainkaan. Kahden vastaajan mielestä lehti on hyvä sisällöltään. Toinen heistä toivoisi enemmän

”lyhyempiä terävämpiä juttuja”

Toisen vastaajan mielestä siinä ei ole parannettavaa. Lehdessä on hyvin esillä yrittäjyys ja kunkin lehden teema. Se on piristävä ja virkistävä.

Kahdella vastaajalla ei puolestaan ole lehdelle mitään odotusarvoa. Heidän mielipiteensä olivat samansuuntaisia

”Lehti ei välttämättä kiinnosta yrittäjiä”

”En osaa sanoa, milloin se on viimeksi tullut. Se on hajuton, väritön ja mauton.”

”Mikä on lehden tarkoitus?”

Lehden ilmestymisen ajankohta keskellä viikkoa ei ole vastaajien mielestä paras mahdollinen. Lauantain tai sunnuntain lehtien välissä sen huomioarvo voisi olla parempi.

Lehdeltä toivotaan ulkoasun kirkastusta sekä etusivua reippaamman näköiseksi. Nimen voisi muuttaa innostavammaksi. Sisältöön toivotaan enemmän ajankohtaisia asioita sekä paikallisuutta ja vähemmän yhteiskunnallisia asioita.

Käsiteltäviin aiheisiin vastaajat toivoivat erityisesti pienyrittäjien onnistumisia koko maakunnan alueelta. Samaan juttuun toivotaan haastatteluja useammalta yrittäjältä. Tämän hetken kiinnostavia aiheita ovat mm. yhteistyökumppaneiden esittelyt, sukupolvenvaihdoksista ja nuorista yrittäjistä kertovat tarinat.

Lehden odotetaan olevan myös kaikkien yrittäjien tasapuolinen äänitorvi. Paikallisyhdistysten esittelyjä, tapahtumakalenterin julkaisua sekä positiivisessa hengessä maakunnan yritysten ja yrittäjien onnistumisista kertominen olisi tärkeää. Erään vastaajan mielestä alueen koko tekee kiinnostavien juttujen teon haasteelliseksi.

”On ymmärrettävää, ettei esim. mikkeliäistä yrittäjää kiinnosta maakunnan toisella puolella toimivan yrityksen jutut”

Muita mielenkiintoa lisääviä aiheita olisivat kertomukset yritysten useammasta elinkaaresta. Yrittäjyyden kehityksestä sekä kertomuksia elävästä elämästä odotetaan myös. Kertomuksiin kuuluvat onnistumisten lisäksi myös epäonnistumiset ja niistä nousut.

Yrittäjäjärjestön näkyvyyden ja kuuluvuuden parantaminen

Kaikilla järjestötoimijoilla on vastuu siitä, että yrittäjäjärjestö on esillä. Tämä koskee erityisesti aluejärjestön henkilökuntaa, puheenjohtajaa, varapuheenjohtajia sekä paikallisyhdistysten luottamushenkilöitä. On luotava sekä ylläpidettävä suhteita mediaan, kuntaan sekä yrittäjiin. Oltava mukana tapahtumissa, pakinoitava ja otettava kantaa asioihin.

Uutiskynnyksen ylittämiseen tarvitaan jatkuvasti syöttöjä. Mitä enemmän niitä on tarjolla, sen suuremmalla todennäköisyydellä juttuja julkaistaan. Kuntaan päin olisi saatava luoduksi henkilökohtaisia kontakteja. Niitä on myös pidettävä yllä. Näin yrittäjien asioita voitaisiin tuoda paremmin esille. On kuitenkin muistettava, että esilläolo tapahtuu neutraalisti ja positiivisesti. Muuten se voi kääntyä itseään vastaan. Paikallisyhdistykset voisivat järjestää samalla talousalueella yhteisiä tapahtumia. Aluejärjestön henkilökunnan olisi oltava enemmän näkyvillä eri paikkakunnilla.

Toiminta on kaikin puolin henkilösidonnaista. Yhtenä vaihtoehtona voisi olla, että Etelä-Savon Yrittäjien hallituksen jäsenenä voisi olla muitakin kuin paikallisyhdistysten puheenjohtajia.

”Jäsenyritysten vaikutusvaltaisia edustajia. Heidän kannanottojaan pyydetään paremmin ja heidän sanoillaan on enemmän painoarvoa”

Toiminta järjestössä on pitkälti keskinäistä. Kokousten pitäminen eri paikoissa ja ulkopuoliset luennoitsijat, joita on alkanut ollakin, on hyvä asia. Valtakunnallisesti järjestöllä on painoarvoa sekä näkyvyyttä. Alueellisesti voisi tehdä enemmän mm. nostamalla asioita enemmän esille järjestön nimissä. Järjestötyö on vapaaehtoista ja sitä tehdään oman toimen ohella.

Voidaan kysyä, onko puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajilla riittävästi aikaa, halua tai mediataitoja ja löytyisikö ratkaisu puheenjohtajiston palkkioiden määrästä?

Luottamushenkilötoiminta

Viimeisellä kysymyksellä haluttiin kartoittaa puheenjohtajien mielipiteitä luottamushenkilönä toimintaan. Uusien järjestöaktiivien saaminen mukaan toimintaan on nykyisin haasteellista.

Vastaajista este luottamushenkilötoiminnalle on yrittäjän arjen kiireisyys. Työpäivät ovat pitkiä ja työviikot voivat venyä jopa seitsemän päiväsiksi. Vaikka järjestötyö kiinnostaa, niin valintoja on tehtävä ja esim. oman alan järjestövaikuttaminen antaa enemmän kuin yrittäjäjärjestössä luottamushenkilönä toimiminen.

Muita esiin nousseita syitä olivat pelko siitä, ettei ehdi perehtyä asioihin kunnolla ja hoitaa tehtävää hyvin. Pitkät välimatkat lisättynä pitkiin työpäiviin vähentävät kiinnostusta. Vapaa-aikaa jää liian vähän. Vastauksista nousi esille myös sanonta siitä, että laatu korvaa määrän

”Vastuun ottaminen ei kiinnosta kuin pientä osaa jäsenistä. Tärkeintä olisi kuitenkin se, että toimintaan mukaan lähtevät, toimisivat myös aktiivisesti”

Näiden lisäksi esille nousi talkoohengen yleinen hiipuminen. Monet ajattelevat, että järjestötyö vaatii erityisosaamista ja koetaan, ettei ole mitään annettavaa yhteisille asioille. Järjestötyö on harrastuspohjaista ja sen edelle menevät perhe, koti ja vapaa-ajan harrastukset. Osallistumis- ja esiintymispelko voivat myös olla esteenä aktiiviselle toiminnalle.

”He eivät tiedä, mitä menettävät ja että järjestötyö on mahdollisuus”

7 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tässä luvussa kerrotaan haastattelun tuloksista tehdyistä johtopäätöksistä. Johtopäätökset pohjautuvat viitekehyksen tietoihin, työkokemukseeni Etelä-Savon Yrittäjien järjestöassistenttina sekä kokemuksiini erilaisissa harrastuksiin liittyvissä järjestöissä. Tutkimuksen luotettavuutta tarkastellaan peilaamalla järjestökyselyn vastauksia haastatteluihin.

7.1 Yhteenveto haastattelututkimuksesta

Tutkimusongelmana oli selvittää haastattelututkimuksella syitä Etelä-Savon Yrittäjien toiminnan kriittisiin tekijöihin. Nämä tekijät oli selvitetty kuiluanalyysilla järjestökyselyn tuloksista. Vastausaineistossa ei eritelty vastaajien ikää tai sukupuolta. Näillä tiedoilla ei ollut merkitystä tutkimukselle. Tutkimuksen tarkoitus oli saada selville mielipiteitä koko maakunnan alueelta ja paikallisyhdistysten puheenjohtajat edustavat koko aluetta. He toimivat ns. rajapinnassa sekä jäsenistöön että järjestöön. Heillä on tietämys järjestön tehtävistä sekä jäsenistön odotuksista.

Ruusuvuoren ym. (2010, 13, 17) mukaan laadullisessa tutkimuksessa aineisto antaa harvoin suoria vastauksia tutkittavaan ongelmaan. Tarvitaan vuoropuhelua aineiston ja tutkimusongelman välillä. Tutkijan on tarkasteltava kerättyä aineistoa siten, että hän löytää vastauksista tutkimuksen kannalta tärkeät yhteneväisyydet ja erot.

Suomen Yrittäjien strategiaa kautta järjestöorganisaation ohjaa kehittämisohjelma. Toimintaympäristö on muuttunut ja ohjelman tarkoitus on parantaa yrittäjäjärjestön valmiutta vastata jatkuviin muutoksiin. Keinoja tähän ovat ajatuksien ja toimintatapojen tuottaminen kaikille toiminnan tasoille. Lisäksi sen tarkoitus on nostaa uusia kohderyhmiä lähemmäksi järjestön toimintaa sekä turvata nykyisten jäsenten tyytyväisyys. (Suomen Yrittäjien kehittämisohjelma 2011–2016, 2–3.)

Suomen Yrittäjien kehittämisohjelman yksi keskeisimmistä teemoista on kuntarakenteen muutos. Maan hallituksen tavoitteena on uudistus, joka pohjautuu vahvoihin peruskuntiin, joissa tuottavuus ja vaikuttavuus ovat parempia kuin nykyisellä kuntarakenteella. Tällä on vaikutusta yritysten toimintaan. Tarvitaan ideoita ja tekoja kunnan tehokkaan elinkeinopolitiikan turvaamiseksi. (Suomen Yrittäjien kehittämisohjelma 2011–2016, 6.)

Edunvalvonta

Vastauksista kävi ilmi, että edunvalvonta käsitteenä oli vastaajille tuttu ja sen merkitys yrittäjäjärjestön keskeisenä asiana on hyvin sisäistetty. Konkreettisten etujen ajaminen koettiin tärkeäksi. Puheenjohtajat odottavat valtakunnan tasolla Suomen Yrittäjiltä

taustavaikuttamista asioihin. Tästä taustavaikuttamisesta olisi tiedotettava lyhyesti jäsenistölle.

Haastateltavat puheenjohtajat kokivat, että tiedotus on usein liian pikkutarkkaa ja laajaa. Tiedotteet voivat jäädä lukematta. Tästä seuraa, että ei tiedetä, mitä asioita on viireillä ja voidaan luulla, ettei järjestö tee mitään konkreettisia asioita yrittäjien eteen.

Jäsenyrittäjien näkemykset edunvalvonnassa ja niiden eteenpäin vieminen kuntiin

Tämä kysymys aiheutti hajaannusta mielipiteissä. Haastateltavilla oli hyvin erityyppisiä näkemyksiä. Oli henkilöitä, joilla ei ollut mielipidettä asiaan ja jonkun mielestä edunvalvontaa haittaa järjestön ”elitistinen kuva ja hierarkkisuus”. Jäsenten passiivisuus nousi esille useammassa mielipiteessä. Tämän lisäksi se, että ei seurata uutisia eikä tiedottamista, aiheuttaa tietämättömyyttä.

Tiedottaminen

Järjestökyselyssä Etelä-Savon Yrittäjien onnistuneimmaksi tekijäksi nousi kuilu-analyysin perusteella tiedottaminen. Yksittäinen jäsen saa tiedotteita sähköpostilla Suomen Yrittäjiltä, omalta aluejärjestöltä sekä paikallisyhdistykseltä. Nämä ovat luettavissa www-sivuilta, jonne päivitetään säännöllisesti ajankohtaisia uutisia. Mikäli jäsen toimii luottamushenkilönä, hänelle tulee edellisten lisäksi myös luottamushenkilöuutiskirje. Järjestökyselyn ja haastattelujen perusteella pohdin että, tiedotetaanko järjestössä liikaa. Mielestäni tietotulva voi aiheuttaa yliannostuksen. Tiedotteiden tuleminen pannaan merkille, mutta niiden sisältöön ei välttämättä perehdytä. On mahdollista, että vastaaja muistaa tuotteen, mutta ei sisältöä. Omalla kohdallani esim. televisiomainonnassa käy samoin. Muistan tuotteen nimen, mutta en muuta, jos en juuri sillä hetkellä tarvitse kyseistä tuotetta.

Jäsenrakenne

Etelä-Savon maakunnan alue on väestörakenteeltaan ikääntyvä. Internetin ja sähköisten kanavien käyttö ei ole itsestään selvyyys kaikille. Jäsenrekisterin mukaan lähes 10 prosentilla jäsenyrittäjistä ei ole käytössään sähköpostiosoitetta. Uskon, että tässä joukossa on myös sellaisia yrittäjiä, jotka eivät aktiivisesti käytä tietokonetta. Alueen

jäsenistä 58 % on yksinyrittäjiä. Verkostoituminen koetaan tärkeäksi. Kuitenkin järjestötutkimuksessa jäsenaktiivisuutta kysyttäessä 21 % vastaajista ilmoitti, ettei ole koskaan osallistunut yrittäjäjärjestön järjestämiin tilaisuuksiin. Yli viisi kertaa tilaisuuksiin osallistuvia oli 12 %. Nämä tulokset vahvistavat mielestäni sitä ajatusta, että jäsenkenttä ei tiedosta, mitä kaikkea järjestössä tehdään.

Järjestön rooli

Haastatteluissa nousi esille Etelä-Savon Yrittäjien hallituksen näkyvämpi rooli edunvalvonnassa. Toivottiin tiedottamista ja palautteen keräämistä jäsenistöltä. Tiedottamista käsiteltiin edellisissä kappaleissa. Palautteen kerääminen on haasteellista. Järjestökysely tehdään joka toinen vuosi. Viimeisin kysely lähetettiin 2 323 yrittäjälle ja vastauksia saatiin 282 kappaletta. Vastausprosentiksi muodostui 12 %. Tämä on erittäin pieni määrä. Mikäli lyhyitä kyselyitä tehtäisiin enemmän, innostaisiko se vastaamaan niihin vai koettaisiinko ne rasitteeksi? Mielestäni sitä kannattaisi yrittää. Vuorovaikutus voisi lisääntyä ja se puolestaan auttaisi yhteisten asioiden hoitamista.

Edunvalvontatyö on järjestön ensisijainen tehtävä. Haastateltavilla oli paljon mielipiteitä asioista, mitä voitaisiin tehdä. Esimerkiksi Suomen Yrittäjiltä odotetaan panostusta kuntapäätäjien suuntaan myös pääkaupunkiseudun ulkopuolelle. Nimekkäät järjestön edustajat saavat myös näkyvyyttä lehdistössä. Näkyvyys puolestaan lisää tunnettavuutta. Alueen puheenjohtajan rooli näkyvyyden ylläpidossa on merkittävä. Myös paikallisjärjestön luottamushenkilöiltä odotetaan lisää aktiivisuutta. Vuorovaikutuksen tärkeyden merkitys kaikilla tasoilla tulisi ottaa huomioon. Keskenään toimimalla ei saavuteta tuloksia.

Mielestäni haastatteluissa kävi ilmi, että vastaajat olivat hyvin tietoisia siitä, mitä keinoja olisi käytettävä sekä jäsenyrittäjien näkemyksien esilletuloon että asioiden eteenpäin viemiseksi kuntaan päin. Huomioni kiinnittyi erityisesti siihen, että asioista puhuttiin yleisesti järjestön tasolla ”on tehtävä, on kartoitettava”. Vastaajat eivät määrittelleet tarkemmin kenelle tekeminen kuuluu.

Kaikki haastateltavat toimivat yhdistyksenä johdossa sekä useimmat myös Etelä-Savon Yrittäjien hallituksessa. Loimu (2005, 11) painottaa, ettei järjestön johtaminen ole ongelmaton. Puheenjohtajan tehtävä on luoda olosuhteet, joissa yhteisten asioi-

den hoitaminen perustuu vapaaehtoisuuteen ja on kaikkien yhteinen tahtotila. Pesonen (2007, 57) mukaan ”johtajan pitää johtaa, eikä ainoastaan olla mukana.”

Kamensky (2008, 44–45) tähdentää pitkäjänteisyyttä ja tulevaisuuden huomioonottamista strategisessa suunnittelussa. Se pakottaa uusiutumiseen. Rakennemuutokset yhteiskunnassa sekä yritysten toimintaympäristön muutokset asettavat myös järjestöille haasteita. Järjestö on yhtä vahva kuin siihen kuuluvien henkilöiden osaaminen ja motivaatio on.

Minulle jäi haastatteluista vaikutelma, että asioista ollaan pääsääntöisesti hyvin tietoisia. Tuon kaiken tiedon ja taidon ”valjastaminen” edesauttaisi koko järjestön etua. Työn voisi aloittaa Etelä-Savon Yrittäjien hallituksessa. Esimerkiksi perustetaan etukäteen työryhmiä hyödyntämällä jäsenten vahvuusalueita ja verkostoja. Aiheet aika-taulutetaan, seurataan, analysoidaan ja raportoidaan säännöllisesti hallituksen kokouksissa. Hyväksi havaittuja strategioita puheenjohtajat jalkauttaisivat omiin paikallisyhdistyksiensä hallituksiin.

Aluejärjestön näkyvyys ja toiminta

Haastatteluissa tuli ilmi, että esilläolo on kaikkien vastuulla. Tämä koskee myös aluejärjestön henkilökuntaa. Suhteiden luominen ja ylläpitäminen on oltava jatkuvaa. Kohderyhmänä ovat kunnan viranhaltijat, päättäjät, media sekä yrittäjät. Keinoja ovat kannanotot järjestön nimissä, pakinointi sekä tapahtumissa mukanaolo.

Aluejärjestössä työskentelee kolme henkilöä. Vastuut on jaettu toimenkuvien mukaan. Toimitusjohtaja vastaa sidosryhmäyhteistyöstä sekä edustamisesta. Viestintäassistentti vastaa viestinnästä ja järjestöassistentti jäsenasioista.

Suurin osa työstä hoidetaan etätyönä päätteellä eikä läsnäoloa eri paikkakunnilla tarvita. Tämä helpottaa työntekoa ja on kustannustehokasta, mutta siihen sisältyy myös sudenkuoppia. Työtä tehdään tehokkaasti, mutta ehkä liian näkymättömästi. Jäsenistölle ja paikallisyhdistysten puheenjohtajille ei välttämättä riitä, että heitä kehoitetaan ottamaan yhteyttä milloin vain, tai että aluejärjestön henkilökuntaa tapaa 1–2 kertaa vuodessa juhla- tai koulutustilaisuuksissa.

Jäin pohtimaan, olisiko mahdollisesti muita keinoja näkyvyyden ja kuuluvuuden lisäämiseksi. Aluejärjestön henkilökunnan on mahdotonta pitää yhteyttä kaikkiin jäseniin. Paikallisyhdistysten puheenjohtajat tekevät työtään vapaaehtoisesti, mutta silti järjestön strategiaa noudattaen. Järjestö kouluttaa heitä, mutta sen lisäksi heitä voisi tukea ns. normaaliarjessa. On puheenjohtajia, jotka pitävät säännöllisesti yhteyttä ja yhteydenotoista on tullut luontevia. On kuitenkin paljon niitä, joihin ei ole käytännössä minkäänlaista kontaktia.

Rakennemuutokset yhteiskunnassa ja yritysten toimintaympäristöissä koskettavat meitä kaikkia. Nämä luovat haasteita myös yrittäjäjärjestön toimintaan. Presidentti Sauli Niinistö toi esille uudenvuodenpuheessaan arvojen rakennemuutoksen. ”ei tehdäkään välttämättä niin, kuin oikealta tuntuu, vaan niin, miten saa itselleen eniten hyötyä” Yhteisöllisyyden väheneminen ja talkoohengen hiipuminen kaikilla elämänalueilla on varmasti yksi syy vähäiseen kiinnostukseen luottamushenkilötoimintaa kohtaan. Haastattelussa tuli ilmi, että ajanpuute oli kaikkia vastaajia yhdistävä tekijä. Lisäksi asiaosaamisen puutteen pelko koetaan esteenä yhteisten asioiden hoitamiseen. Pohdintani tuloksena päädyin seuraavaan kehitysehdotukseen.

Aluejärjestön toimitusjohtaja sopii säännöllisin väliajoin palaverin paikallisyhdistyksen puheenjohtajan kanssa puheenjohtajan omalla paikkakunnalla. Kutsun tapaamisia tässä kehityskeskusteluiksi. Aluksi keskustelut olisivat kahdenkeskisiä. Aiheina mm. jäsenkehitys, tavoitteet, toiminnan kehittäminen, kuntavaikuttaminen. Aluejärjestön henkilökunta tukisi omalla vastuualueellaan niitä asioita, joita keskusteluissa ilmenisi. Seuraava askel voisi olla kuntapäättäjien mukaan kutsuminen tai yhteisten tilaisuuksien järjestäminen. Koko ajatuksen idea on, että yhteistyötä lisäämällä puheenjohtaja saisi ”lisäväitä” sekä tukea oman yhdistyksensä toimintaan. Tämä todennäköisesti lisää kiinnostusta myös luottamushenkilötoimintaan. Toiminta voisi aktivoitua. Tapahtumat lisääisivät medianäkyvyyttä ja tätä kautta yrittäjäjärjestön tunnettavuutta.

Taloudentekijät-lehti

Kaikista kysymyksistä lehti jakoi mielipiteitä eniten. Se on luonnollista, sillä painettuun materiaaliin liittyy visuaalisuus. Kauneus on katsojan silmissä – sanonta pitää paikkansa. On myös luonnollista, että asioita katsotaan henkilökohtaisesta näkökul-

masta. Lehti koetaan mielenkiintoiseksi, jos siellä on juttuja oman elinpiirin tai toimialan alueelta.

Yhteisiksi piirteiksi vastauksissa nousi toive siitä, että lehdessä käsiteltäisiin pienyrityksien onnistumia koko maakunnan alueelta ja vähemmän yhteiskunnallisia asioita. Merkille pantavaa on mielestäni se, että lehti on yrittäjäjärjestön lehti ja yhdistysten puheenjohtajat eivät välttämättä sitä noteeraa. Tähän vaikuttaa varmasti yllämainittu henkilökohtainen näkökulma.

Näkisin, että huolimatta siitä, että oma alue ei välttämättä saa palstatilaa, olisi järjestön edustajien ns. virkansa puolesta tutustuttava siihen. Lehti jaetaan kaikille Itä-Savon ja Länsi-Savon tilaajille. Lisäksi se on luettavissa aluejärjestön sivuilla. Se toimii ennen kaikkea yrittäjäjärjestön käyntikorttina ja mainoksena. Sen tavoite on myös lisätä yrittäjäjärjestön näkyvyyttä ja kuuluvuutta.

Luvussa 3 käsiteltiin järjestön strategiaa sekä jatkuvan analyysin merkitystä strategisessa suunnittelussa. Haastattelun keskeiset tulokset on esitetty SWOT – analyysin muodossa taulukossa 7.

TAULUKKO 7. SWOT-analyysi johtopäätöksistä

Vahvuudet	Heikkoudet
<ul style="list-style-type: none"> • Vahva keskusjärjestö • Tehtävät hyvin tiedossa • Paikallisuus • Hyvä jäsenkehitys • Idearikkaus 	<ul style="list-style-type: none"> • Jäsenistön ikääntyminen • Motivaation puute • Hierarkkisuus • Toimitaan keskenään • Yhteistyön vähäisyys
Mahdollisuudet	Uhat
<ul style="list-style-type: none"> • Järjestön vahva maine • Asiantuntevuus • Tietämyksen hyväksikäyttö • Paikallisuus • Verkostoyhteistyö • Yksinyrittäjäisyys 	<ul style="list-style-type: none"> • Rakennemuutokset yhteiskunnassa • Yhteisöllisyyden väheneminen • Jäsenistön ikääntyminen • Ei käytetä hyväksi järjestön masovoimaa • Toimitaan keskenään

Taulukosta voidaan nähdä pääkohdat sisäisistä ja ulkoisista tekijöistä, jotka vaikuttavat yrittäjäjärjestössä tehtävään työhön. *Vahvuudet ja mahdollisuudet* ovat järjestön kolmiportaisuudessa, joka edesauttaa strategian toteutumista valtakunnan, maakuntien

sekä paikallisilla tasoilla. Lisäksi puheenjohtajilla on paljon tietoa sekä ideoita toiminnan kehittämiseksi sekä paikallisesti että alueellisesti. Mahdollisuuksia lisää myös verkostoitumisen tarve yksinyrittäjyyden lisääntyessä. *Heikkoudet ja uhat* liittyvät jäsenistön ikääntymiseen, motivaation puutteeseen sekä yhteisöllisyyden vähenemiseen. Rakennemuutokset yhteiskunnassa lisäävät epävarmuutta. Toimimalla järjestön sisällä ilman yhteistyötä muiden toimijoiden kanssa ei saada näkyvyyttä eikä etujärjestölle kuuluvaa painoarvoa.

7.2 Tutkimuksen luotettavuus

Tutkimusmenetelmiä käytiin läpi kohdassa 6.1. Tutkimukseni perustui aiemmin suoritetusta järjestökyselystä saatuihin tuloksiin. Saatujen tuloksien perusteella suoritin kvalitatiivisen tutkimuksen haastattelemalla.

Tutkimuksen luotettavuutta yleensä arvioidaan validiteetin ja reliabiliteetin avulla. Validiteetti tarkoittaa tutkimuksen yleistettävyyttä ja reliabiliteetti tutkimuksen toistettavuutta. Tutkimuksen toistettavuus tarkoittaa sitä, että samalla mittarilla saadaan samanlaisia tuloksia. (Metsämuuronen, 2003, 35, 45.)

Tutkimus suoritettiin puolistrukturoituna haastatteluna. Kysymykset olivat kaikille samat. Vastausvaihtoehtoja ei ollut, vaan haastateltavat vastasivat kysymyksiin omin sanoin.

Tutkijan kannalta laadullinen tutkimus asettaa haasteita, joita määrällisessä tutkimuksessa ei ilmene. Vaikka otoskoko on pieni, aineisto on suuri. Pystyäkseen tulkitsemaan aineistoa tutkijan on pystyttävä ajattelemaan tutkittavaa asiaa objektiivisesti. Tutkijan on pidettävä erillään oma arvomaailmansa ja asenteensa tutkittavasta asiasta. (Eskola & Suoranta, 2000,17.)

Onnistuneet tulkinnat ovat laadullisessa tutkimuksessa tutkijan päämääränä. Tuloksia voidaan tulkita eri tavoin. Keskeisintä on, että lukija löytää tutkimuksesta samat asiat kuin tutkijakin, vaikka hänen näkökulmansa asiaan eroaisi tutkijan näkemyksestä. Henkilö, joka lukee haastattelututkimusta, ei lue itse haastattelua, vaan hänen on voitava luottaa näkökulmaan, jonka tutkija esittää. (Hirsjärvi & Hurme, 2001,151–152.)

Tutkimus perustui järjestökyselyyn, joka suoritettiin huhtikuussa 2012. Analysoidut tulokset olivat käytettävissäni. Vastauksia saatiin 282 kappaletta. Tutkimus oli määrällinen ja antoi luotettavan pohjan haastattelututkimukselle.

Lähetin haastattelupyynnön 19 paikallisyhdistyksen puheenjohtajalle ja tähän pyyntöön vastasi 13 henkilöä. Vastajien määrä on tarpeeksi suuri ja tulokset ovat yleistettävissä. Haastattelut suoritettiin niin, että vastaajat ovat nimettömiä. Kysymykset olivat kaikille haastateltaville samat. En tehnyt lisäkysymyksiä haastatteluvaiheessa. Ne olisivat aiheuttaneet aineiston laajenemisen. Vastauksen saaminen itse tutkimusongelmaan olisi vaikeutunut ja sillä olisi ollut vaikutus tutkimuksen luotettavuuteen.

8 PÄÄTÄNTÖ

Toimeksiantaja työlleni oli Etelä-Savon Yrittäjät. Opinnäytetyöni tutkimusongelmana oli koota lisätietoa Etelä-Savon Yrittäjien toiminnan kriittisiin tekijöihin, jotka oli saatu selville aiemmin suoritettun järjestökyselyn perusteella. Järjestökysely suoritetaan joka toinen vuosi. Jatkotoimia sen perusteella ei ole resurssipulan vuoksi aiemmin tehty. Järjestötutkimus oli suoritettu kvantitatiivisena tutkimuksena ja koska tutkimukseni tarkoitus oli selvittää syitä, oli haastattelututkimus perusteltu.

Aloitin työskentelyn Etelä-Savon Yrittäjien toimistolla tammikuussa 2012. Järjestömaailman ydin on ollut minulle vieras, vaikka olen kuulunut ns. rivijäsenenä useaan yhdistykseen vuosien varrella. Minulla on vuosikymmenien kokemus myynnin ja markkinoin alalta ja olen saanut tutustua sekä syventää ajatusmaailmaani aivan toisenlaisessa ympäristössä, erilaisilla toimintatavoilla ja työtehtävillä. Opinnäytetyön tekeminen toimi myös hyvänä perehdyttäjänä uuteen työhöni.

Sain koottua lisätietoa haastatteluista tutkimusongelmaan, joten mielestäni onnistuin työssä. Johtopäätöksiä tehdessäni, minulle heräsi uusia ajatuksia. Verkostoitumisen merkitys liike-elämässä on välttämätöntä. Pienet yritykset ja yrittäjät, joiden lukumäärä kasvaa tasaisesti, eivät pärjää yksin vaan yhdessä toimien. Esimerkkinä tästä on kivijalkakauppojen yhteistoiminta, joka on paikkakunnallani pikkuhiljaa lisääntynyt. Samalla tavoin voitaisiin kehittää järjestötoimintaa.

Kriittiset pisteet ja jäsenten ajatukset on kerätty ja kirjoitettu auki. Haastattelussa ilmeni hyviä ideoita yrittäjien asioiden eteenpäin viemiseksi. Vuosittaisen toimintasuunnitelman lisäksi eri paikallisyhdistykset voisivat ottaa yhden teeman, jota painotetaan esim. edunvalvonnassa. Kokemuksista pidettäisiin kirjaa, vastuut jaettaisiin henkilötasolle ja raportoitaisiin puheenjohtajalle sekä tiedotettaisiin paikallisesti. Aluejärjestön henkilökunta sekä alueen puheenjohtaja toimisivat taustatukena. Hyvistä kokemuksista samoin kuin epäonnistumisistakin raportoitaisiin alueen hallitukselle. Yhden yhdistyksen onnistuminen jossain, vaikka pienessäkin asiassa, voi helpottaa toisen paikkakunnan samantyyppistä ongelmaa.

Hoidan jäsenrekisteriä ja suurin syy jäsenyyden päättymiselle on maksamatta jätetty jäsenmaksu. Verkostoitumisella ja yhdistystoiminnalla tuetaan jäsenyrittäjien toimintaa. Järjestöön kuulumisen tulisi kokea niin tärkeäksi, että huolimatta talouden ja tulevaisuuden epävarmuudesta, yrittäjäjärjestön jäsenmaksu olisi viimeinen karsittavien kulujen listalla.

LÄHTEET

- Aalto-Marjosola, Iiris 2001. Organisaatio ja yrittäjyys. Helsinki: WSOY.
- Ahtiainen, Marketta, Aromaa, Vuokko, Haapala, Pertti, Hentilä, Seppo, Kauppinen & Sirkka 2006. Suomen historian aikakirja. Helsinki: Edita.
- Alasuutari, Pertti 2007. Laadullinen tutkimus. Tampere: Vastapaino.
- Casson, Mark 2010. Entrepreneurship Theory, Networks, History. Cheltenham: Edward Elgar Publishing Limited.
- Elinkeinoelämän Keskusliitto 2012. Elinkeinoelämän Keskusliiton WWW-sivut. http://www.ek.fi/ek/fi/EK_ja_jasenliitot. Päivitetty 6.11.2012. Luettu 13.11.2012.
- Eräheimo, Tapio, Lantto, Jouko & Lehtomaa, Ahti 1998. Yrittäjyyden sadat tarinat, Helsinki: Tietosykli.
- Eskola, Jari Suoranta, Juha 2000. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.
- Etelä-Savon Yrittäjät ry 2012. Järjestötutkimus.
- Oikeusministeriön omistama oikeudellisen aineiston julkinen ja maksuton WWW-sivu. <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1989/19890503>. Ei päivytystietoa. Luettu 20.7.2012.
- Grönroos, Christian 2001. Palveluiden johtaminen ja markkinointi. Helsinki: WSOY-pro.
- Haavikko, Mirja 2012. Haastattelu 20.6.2012. Toimitusjohtaja. Etelä-Savon Yrittäjät.
- Halila, Heikki & Riitesuo, Risto 1989. Yhdistystoiminnan perusteet. Helsinki: Yliopistopaino.
- Heikkala, Juha 2001. Järjestön strategia. Tampere: Tampere University Press.
- Heikkilä, Tarja 2010. Tilastollinen tutkimus. Helsinki: Edita.
- Heinonen, Jarna 2003. Quo Vadis, suomalainen perheyritys? Turku: Turun kauppa-
korkeakoulu, PK-instituutti.
- Heinonen, Jarna & Vento-Vierikko, Irma 2002. Sisäinen Yrittäjyys. Uskalla, muutu, menesty. Helsinki: Talentum media Oy.
- Hirsjärvi, Sirkka & Hurme Helena 2001. Tutkimushaastattelu, Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino.
- Hirsjärvi, Sirkka, Remes, Pirkko, Sajavaara, Paula 2007. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.
- Kamensky, Mika 2000. Strateginen johtaminen. Helsinki: Kauppakaari.

- Kamensky, Mika 2008. Strateginen johtaminen, Menestyksen timantti. Helsinki: Talentum.
- Kansikas, Juha 2007. Kasva yrittäjyyteen. Helsinki: Talentum.
- Kauppakamari 2012. Kauppakamarin WWW-sivut. <http://kauppakamari.fi>. Ei päivitystietoa. Luettu 15.11.2012.
- Korkolainen, Heikki 2012. Suomi ei pysy rakennemuutosten perässä. Länsi-Savo 28.1.2012,12.
- KTM Julkaisuja 16/2005. Perheyrittäjyys- Perheyritykset jatkuvuuden, uusiutumisen ja kasvuhakuisuuden moottorina. Helsinki: Edita.
- Koiranen, Matti 1993. Ole yrittäjä, Ulkoinen ja sisäinen yrittäjyys. Tampere: TT-kustannustieto.
- Koiranen, Matti & Pohjansaari, Tuija 1994. Sisäinen yrittäjyys, Innovatiivisuuden, laadun ja tuottavuuden perusta. Valkeakoski: Konetuumat.
- Komulainen, Katri, Keskitalo-Foley, Seija, Korhonen, Maija & Lappalainen, Sirpa 2010. Yrittäjyyskasvatus hallintana. Tampere: Vastapaino.
- Koskinen, Aki & Inkiläinen, Aimo 1995. Yritysverkottumisella joustavuutta ja tehokkuutta. Helsinki: Metalliteollisuuden Kustannus.
- Räsänen, Henrik 2009. Hämeen Ammattikorkeakoulu. Ylempi Ammattikorkeakoulututkinto. Kvalitatiiviset tutkimusmenetelmät, PDF-dokumentti. http://portal.hamk.fi/portal/page/portal/HAMK/koulutus/Ylempi_AMK_tutkinto/kudos/menetelmat/4_Kvalitatiiviset_tutkimusmenetelmaet.pdf, luettu 14.8.2012
- Kurikka, Päivi 2000. Hällä väliä, Helsinki: Suomen kuntaliitto.
- Laine, Kalle & Hulkkonen, Vesa 1998. Strategia: ajatuksista tekoihin. Helsinki: Edita.
- Lakikokoelma 2001. Yhdistyslaki ja säätiölaki. Helsinki: Edita.
- Loimu, Kari 2005. Johda Yhdistyksesi menestykseen. Helsinki: WSOY.
- Lyytinen, Jaakko & Piha, Kirsi. 2004. Yritä edes, 32 syytä ryhtyä yrittäjäksi. Helsinki: Talentum.
- Mantere, Saku, Aaltonen Petri, Ikävalko, Heini, Hämäläinen, Virpi, Suominen, Kimmo & Teikari, Veikko 2006, Organisaation strategian toteuttaminen: suunnitelmista käytäntöön. Helsinki: Edita.
- Metsämuuronen, Jari 2000. Laadullisen tutkimuksen perusteet. Helsinki: International Methelp.
- Metsämuuronen, Jari 2003. Tutkimuksen tekemisen perusteet ihmistieteissä. Helsinki: International Methelp.

Montgomery, Gynthia A 2012 Käännös Miia Heiskanen. Strategisti, Ole johtaja, jonka yrityksesi tarvitsee. Helsinki: Kauppakamari 2012.

Niemelä, Seppo 2002. Menestyvä yritysverkosto, Verkostorakentajan ABC. Helsinki: Edita.

Nokia pudotti karmean irtisanomispommin. 2012. Itä-Savo 15.6.2012,1.

Pesonen, Herkko 2007. Laatu! Asiantuntijaorganisaation laatuopas. Infor Oy.

Tampereen kaupunki, 2012. Tampereen kaupungin WWW-sivut <http://koulut.tampere.fi/materiaalit/os/lt/sisainenyrittajyys.html>. Ei päivitystietoa. Luettu 14.6.2012.

Suomen Yrittäjät 2010. Yrittäjyys kantaa Suomea, Tavoiteohjelma 2011–2015.

Suomen Yrittäjät 2012. Suomen Yrittäjien kehittämisohjelma 2011- 2016.

Perheyritystenliitto 2012. Perheyritystenliiton WWW-sivut. <http://www.perheyritystenliitto.fi/>. Ei päivitystietoa. Luettu 25.11.2012.

Otala, Leenamajja & Suurla, Riitta 2002. Omassa työssä. Helsinki: WSOY.

Pirnes, Hannu 2002. Verkostoylivoimaa. Helsinki: WSOY.

Ruohonen, Pentti 1983. Yrittävää Mikkelin lääniä 1943–83. Mikkeli: Mikkelin Läänin Yrittäjät ry.

Ruusuvuori, Johanna, Nikander, Pirjo & Hyvärinen, Matti 2010. Haastattelun analyysi. Tampere: Vastapaino.

Ruusuvuori, Johanna & Tiittula, Liisa 2005. Haastattelu – Tutkimus, tilanteet ja vuorovaikutus. Tampere: Vastapaino.

Tilastokeskus 2012. Tilastokeskuksen WWW-sivut. <http://www.stat.fi/tup/htpalvelut>. Ei päivitystietoa. Luettu 14.11.2012.

Työ- ja elinkeinoministeriö 2012. Työ- ja elinkeinoministeriön WWW-sivut. <http://www.tem.fi/?s=102>. Ei päivitystietoa. Luettu 27.12.2012.

Valkokari, Katri, Hyötyläinen, Raimo, Harri I., Kulmala, Malinen, Pekka, Möller Kristian & Vesalainen, Jukka 2009. Verkostot liiketoiminnan kehittämisessä. Helsinki: WSOY-pro.

Varamäki, Elina, Tall, Juha, Sorama, Kirsti & Katajavirta Marja 2012. Valtakunnallinen omistajavaihdosbarometri 2012. Helsinki: Manner-Suomen ESR-ohjelma 2007–2013.

Verkostokonsultit 2012- Verkostokonsulttien WWW-sivut. <http://www.verkostokonsultit.fi/dmdocuments/0710Verkostoitumisestapahkinankuoressa.pdf>. Ei päivitystietoa. Luettu 29.6.2012.

Viitala, Riitta & Jylhä, Eila 2001. Menestyvä yritys, Liiketoimintaosaamisen perusteet. Helsinki: Edita.

Yhdistysrekisteri 2012. Yhdistysrekisterin WWW-sivut.

http://www.prh.fi/fi/yhdistysrekisteri/rekisteroity_ ja rekisteroimatonyhdistys.html, päivitetty 2.6.2012, luettu 20.7.2012.

Tampereen Yliopisto 2012.. Yhdistystoiminta ja juridiikka 2012. WWW-dokumentti.

http://www.tamy.fi/tamypedia/index.php?title=Yhdistystoiminta_ ja_ juridiikka. Ei päivitystietoa. Luettu 20.7.2012.

Tilastokeskus 2012. Tilastokeskuksen WWW-sivut.

<http://www.stat.fi/meta/kas/yritlkm.htm>. Ei päivitystietoa. Luettu 13.11.2012.

Suomen Yrittäjät 2012. Suomen Yrittäjien extranet -sivut. WWW-dokumentti.

<http://extra.yrittajat.fi/fi-FI/keskusjarjesto/>, päivitetty 1/2012, luettu 25.7.2012.

Yritysten jatkajista alituinen pula. 2012. Länsi-Savo 6.10.2012, 14.

Suomen Yrittäjät ry:n säännöt

muutokset hyväksytyt liittokokouksessa 16.10.2009

Nimi ja kotipaikka

- 1 § Yhdistyksen nimi on Suomen Yrittäjät, ruotsiksi Företagarna i Finland, ja sen kotipaikka on Helsingin kaupunki. Näissä säännöissä käytetään yhdistyksestä nimeä keskusliitto.
Keskusliitto on suomen- ja ruotsinkielinen. Rekisteröimis- ja pöytäkirjakieli on suomi.

Tarkoitus

- 2 § Keskusliitto on pienten ja keskikokoisten yritysten ja yrittäjien muodostamien yhdistysten yrittäjä-, elinkeino- ja työnantajapoliittinen keskusjärjestö.
Keskusliiton tarkoituksena on asiantuntijana ja vaikuttajana parantaa yritysten ja yrittäjien kannattavan toiminnan edellytyksiä.

Toimintamuodot

- 3 § Tarkoituksensa toteuttamiseksi keskusliitto:
1. edistää yrittäjyyttä, tervettä kilpailua ja yritysten välistä yhteistyötä;
 2. osallistuu yritystoimintaa koskevan lainsäädännön ja toimenpiteiden valmisteluun sekä tekee niitä koskevia aloitteita ja esityksiä ja antaa lausuntoja sekä pitää tässä tarkoituksessa yhteyttä viranomaisiin ja muihin päätöksentekijöihin sekä järjestöihin kotimaassa, Euroopan unionissa ja ulkomailla;
 3. harjoittaa tiedotus-, julkaisu-, neuvonta-, koulutus- ja tutkimustoimintaa yritystoimintaa ja työelämää koskevissa asioissa;
 4. edistää työnantajien ja työntekijöiden yhteistyö- ja neuvottelusuhteiden kehittymistä; sekä
 5. toimii muutenkin jäsenistönsä yhteisten etujen valvomiseksi ja edistämiseksi.

Keskusliitto on puoluepoliittisesti sitoutumaton.

Jäsenyys

- 4 § Keskusliittoon voivat *varsinaisina jäseninä* kuulua
- a) rekisteröidyt yritystoimintaa edustavat valtakunnalliset toimialajärjestöt ja muut valtakunnalliset yritystoimintaa edustavat rekisteröidyt järjestöt, jäljempänä toimialajärjestöt, sekä
 - b) rekisteröidyt yritystoimintaa edustavat aluejärjestöt, joiden toiminta-alueen keskusliiton hallitus on hyväksynyt ja joiden jäseniä ovat yritysten muodostamat rekisteröidyt paikallisyhdistykset, jäljempänä aluejärjestöt.
- Aluejärjestöjen ja niihin kuuluvien paikallisyhdistysten säännöille ja niihin tehtäville muutoksille on saatava keskusliiton hallituksen hyväksyminen.
Keskusliiton *kannattajajäseniksi* voidaan ottaa oikeuskelpoisia yrityksiä, yhdistyksiä ja muita yhteisöjä sekä henkilöitä, jotka eivät täytä varsinaisilta jäseniltä vaadittavia edellytyksiä.

Jäseneksi ottamisesta päättää keskusliiton hallitus.

- 5 § Jäsen voi erota keskusliitosta ilmoittamalla siitä kirjallisesti keskusliiton hallitukselle tai sen puheenjohtajalle taikka ilmoittamalla eroamisestaan liittokokouksen pöytäkirjaan merkittäväksi. Kesken kalenterivuoden eroava jäsen on velvollinen suorittamaan sanotun vuoden jäsenmaksun täysimääräisenä.

Keskusliiton hallitus voi erottaa jäsenen yhdistyslaissa säädetyllä perusteella. Keskusliiton hallitus voi katsoa jäsenen eronneeksi, jos jäsen on jättänyt jäsenmaksunsa maksumatta kuudelta kuukaudelta.

- 6 § Keskusliitto tukee tasapuolisesti jäsentensä itsenäisesti suorittamaa alue- ja toimialakohtaista edunvalvontatyötä. Keskusliiton koko jäsenkuntaa koskevissa yhteisissä edunvalvontakysymyksissä jäsenet tukevat sääntöjensä puitteissa keskusliiton pyrkiä.

Jäsenmaksu

- 7 § Liittokokous päättää vuosittain varsinaisilta jäseniltä perittävän jäsenmaksun määrän ja maksuajan mukaan lukien paikallisyhdistysten varsinaisilta jäseniltä ja yhteisöjäseniltä perittävät jäsenmaksut.

Aluejärjestö maksaa *aluejärjestömaksua*, jonka keskusliitto perii keskitetysti paikallisyhdistysten jäsenenä olevilta varsinaisilta jäseniltä ja yhteisöjäseniltä. Toimialajärjestö maksaa *toimialajärjestömaksua*.

Aluejärjestömaksu määrätään aluejärjestön paikallisyhdistyksiin kuuluneiden varsinaisten jäsenten ja yhteisöjäsenten lukumäärän ja niissä työskentelevän henkilöstön määrän perusteella. Toimialajärjestömaksu määrätään toimialajärjestöön edellisen kalenterivuoden päättyessä suoraan tai sen jäsenyhdistysten kautta kuuluneiden yritysten, tai jos jäsenenä on yksityishenkilöitä, myös näiden lukumäärän perusteella.

Liittokokous päättää myös siitä, miten aluejärjestöjen paikallisyhdistysten jäseniltä perityt jäsenmaksut jakautuvat keskusliitolle tulevaan ja toisaalta aluejärjestöille ja paikallisyhdistyksille palautettavaan osuuteen.

Keskusliittoon liittyvän uuden jäsenen on suoritettava jäsenmaksu kolmen kuukauden kuluessa jäsenyyden alkamisesta. Keskusliiton hallitus voi kuitenkin erityisistä syistä enintään kahden vuoden ajaksi liittymisvuosi mukaan luettuna päättää, että jäsenmaksu saadaan suorittaa tämän pykälän perusteella määrättyä pienempänä. Päätöksellä ei ole vaikutusta jäsenen äänioikeuteen liittokokouksessa.

Liittokokous voi päättää mahdollisen lisjäsenmaksun perimisestä varsinaisilta jäseniltä.

Kannattajajäsenet maksavat vuosittain hallituksen vahvistaman jäsenmaksun. Jokainen jäsenjärjestö sekä paikallisyhdistykseen kuuluva varsinainen jäsen on oikeutettu saamaan keskusliitosta sen hallituksen päättämät neuvonta- ja tiedotuspalvelut asioissa, jotka koskevat kaikelle yritystoiminnalle yhteisiä kysymyksiä. Keskusliitto voi hallituksen päättämällä tavalla antaa näitä palveluja myös toimialajärjestöjen jäsenyrityksille.

Hallinto- ja toimielimet

8 § Keskusliiton päätösvaltaa käyttää liittokokous.

Toimeenpaneva elin on keskusliiton hallitus. Liittokokous ja hallitus voivat asioiden valmistelua varten asettaa pysyviä ja tilapäisiä neuvottelukuntia, valiokuntia ja muita tarpeellisiksi katsottuja toimielimiä.

Hallituksen työvaliokunta hoitaa hallituksen valvonnan alaisena sen toimivaltaan kuuluvia asioita.

Keskusliitolla on puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat, jotka toimivat keskusliiton hallituksen ja sen työvaliokunnan puheenjohtajana ja varapuheenjohtajina.

Lisäksi keskusliitossa on neuvoa antavana elimenä työmarkkinavaltuuskunta.

Liittokokous

9 § Varsinainen liittokokous pidetään syys-marraskuussa hallituksen määräämänä aikana ja hallituksen määräämässä paikassa.
Ylimääräisen liittokokouksen koollekutsumisesta päättää hallitus ja se on kutsuttava koolle myös silloin, kun liittokokous itse niin päättää tai kun vähintään yksi kymmenesosa (1/10) keskusliiton varsinaisista jäsenistä sitä hallitukselta jonkin erityisen asian käsittelemistä varten kirjallisesti pyytää

10 § Kirjallinen kutsu liittokokoukseen on lähetettävä jäsenille vähintään kaksikymmentäyksi (21) vuorokautta ennen kokousta ja siitä voidaan lisäksi ilmoittaa muulla hallituksen määräämällä tavalla. Kutsu ylimääräiseen liittokokoukseen on lähetettävä jäsenille vähintään seitsemän (7) vuorokautta ennen kokousta. Kokouskutsussa on mainittava kokouksessa käsiteltävät asiat.

11 § Kukin varsinainen jäsen on oikeutettu lähettämään liittokokoukseen yhden (1) edustajan jäsenjärjestöön suoraan tai sen jäsenyhdistyksen kautta edellisen kalenterivuoden päättyessä kuulunutta alkavaa sataa (100) jäsenmaksunsa edellisen kalenterivuoden loppuun mennessä maksanutta äänivaltaista yritystä kohti.

Keskusliittoon tai sen varsinaiseen jäsenen työsuhteessa oleva henkilö ei voi olla 1 momentissa tarkoitettu edustaja.

Kannattajajäsenellä tai sen edustajalla on liittokokouksessa läsnäolo- ja puheoikeus. Jäsenjärjestöjen puheenjohtajilla ja varapuheenjohtajilla, keskusliiton toimitusjohtajalla ja muilla johtoon kuuluvilla toimihenkilöillä sekä vastaavilla jäsenjärjestöjen toimihenkilöillä on liittokokouksessa läsnäolo- ja puheoikeus.

12 § Kullakin aluejärjestöllä on liittokokouksessa kaksi (2) ääntä ja toimialajärjestöllä yksi (1) ääni järjestöön suoraan tai sen jäsenyhdistyksen kautta edellisen kalenterivuoden päättyessä kuulunutta alkavaa sataa (100) äänivaltaista yritystä kohti.

Jos jäsenjärjestö lähettää liittokokoukseen useamman kuin yhden edustajan, sen käytettävissä oleva äänimäärä jakautuu edustajille jäsenjärjestön päättämällä tavalla.

Edustajan on käytettävä äänioikeuttaan henkilökohtaisesti. Sama henkilö voi olla liittokokouksessa enintään kolmen jäsenjärjestön edustajana. Edustaja saa kokouksessa äänestää enintään sadalla (100) äänellä.

Jäsenjärjestön on ilmoitettava kokousedustajansa ja kunkin edustajan äänimäärä keskusliitolle viimeistään seitsemän (7) vuorokautta ennen varsinaista liittokokousta ja kaksi (2) vuorokautta ennen ylimääräistä liittokokousta. Jos ilmoitusta ei ole tehty määräajassa, kokousedustajalla ei ole liittokokouksessa äänioikeutta.

Jos varsinainen jäsen ei ole suorittanut jäsenmaksua sääntöjen 7 §:n nojalla määrätys-
sä ajassa, ei sen edustajilla ole liittokokouksessa äänioikeutta.

13 § Äänestyksessä ratkaisee 22 ja 23 §:ssä määrättyjä asioita lukuun ottamatta se mielipide, jota on kannattanut yli puolet äänestyksessä annetuista äänistä. Vaalissa tulevat kuitenkin keskusliiton puheenjohtajan valintaa lukuun ottamatta valituiksi eniten ääniä saaneet. Äänen mennessä tasan asian ratkaisee puheenjohtajan kannattama mielipide ja vaaleissa arpa. Äänestys on avoin paitsi vaaleissa, jos joku äänioikeutettu edustaja pyytää suljettua lippuäänestystä.

14 § Liittokokouksen avaa keskusliiton puheenjohtaja, jonka jälkeen kokoukselle valitaan puheenjohtaja ja vähintään yksi varapuheenjohtaja.
Varsinaisessa liittokokouksessa

– käsitellään hallituksen laatima toimintakertomus keskusliiton toiminnasta ja taloudesta sekä edellisen tilikauden tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus,

– päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä,

– vahvistetaan talousarvio, toimintasuunnitelma sekä jäsenmaksut ja niiden maksuaika seuraavaa toimintavuotta varten,

– päätetään keskusliiton puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien sekä hallituksen muiden jäsenten palkkioista,

– päätetään hallituksen varapuheenjohtajien ja jäsenten lukumäärä,

– valitaan keskusliiton puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat joka toinen vuosi sekä hallituksen jäsenet erovuorossa olevien tilalle,

– valitaan kaksi tilintarkastajaa, joista ainakin toisen tulee olla Keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja, sekä heille varatilintarkastajat ja määrätään tilintarkastajien palkkio,

– käsitellään muut hallituksen valmistelemat ja jäsenten hallitukselle vähintään neljäkymmentäviisi (45) vuorokautta ennen liittokokousta kirjallisesti esittämät asiat.

Hallitus

15 § Hallitus käyttää keskusliiton toimeenpanovaltaa ja hoitaa sen asioita.

Hallituksen tehtävänä on

- edustaa keskusliittoa ja hoitaa sen asioita liittokokouksen hyväksymien päätösten ja ohjeiden mukaan,
- johtaa keskusliiton edunvalvontatyötä,
- pitää yhteyttä jäseniin ja muihin etupiireihin sekä kotimaassa että ulkomailla,
- tehdä esityksiä ja aloitteita valtiovallalle ja muille päättävillä elimillä,
- ottaa ja erottaa keskusliiton toimitusjohtaja ja hänen suoranaiset alaisensa sekä määrätä heidän palkkaetunsa ja tehtävänsä,
- valita työmarkkinavaltuuskunnan puheenjohtaja ja jäsenet,
- laatia keskusliiton toimintakertomus, tilinpäätös ja talousarvio sekä hoitaa yhdessä toimitusjohtajan kanssa keskusliiton taloutta,
- kutsua kokoon varsinainen ja ylimääräinen liittokokous ja valmistella niissä käsiteltävät asiat, sekä
- päättää kannattajajäseniltä perittävän jäsenmaksun määrä ja maksuaika.

16 §

Hallituksen muodostavat keskusliiton puheenjohtaja, vähintään yksi (1) ja enintään neljä (4) varapuheenjohtajaa sekä vähintään kaksikymmentä (20) ja enintään viisikymmentäviisi (55) jäsentä. Vähintään yhden jäsenen tulee edustaa ruotsinkielistä jäsenjärjestöä. Jokaiselle hallituksen jäsenelle valitaan henkilökohtainen varajäsen. Keskusliittoon tai sen varsinaiseen jäseneseen työsuhteessa olevaa henkilöä ei voida valita hallituksen jäseneksi tai varajäseneksi.

Hallituksen puheenjohtajan, varapuheenjohtajien ja muiden jäsenten toimikausi on kaksi vuotta. Toimikausi alkaa valinnasta ja päättyy, kun uusi jäsen valitaan. Ensimmäisen vuoden toimineista muista hallituksen jäsenistä ja varajäsenistä puolet eroaa arvan perusteella ja sen jälkeen on puolet vuosittain erovuorossa. Sama henkilö voidaan valita keskusliiton puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi tai hallituksen jäseneksi enintään kolmeksi peräkkäiseksi toimikaudeksi samaan tehtävään.

Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessa varapuheenjohtajan kirjallisesta kutsusta.

Hallituksen kokous on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai joku varapuheenjohtajista ja yli puolet kaikista hallitukseen kuuluvista on läsnä.

Hallituksen päätökseksi tulee mielipide, jota on kannattanut yli puolet äänestyksessä annetuista äänistä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan kannattama mielipide paitsi vaaleissa arpa.

17 §

Hallituksen työvaliokunnan muodostavat keskusliiton puheenjohtaja, varapuheenjohtajat ja enintään kuusi (6) hallituksen keskuudestaan valitsemaa jäsentä. Työvaliokunnan tehtävänä on hoitaa hallituksen valvonnan alaisena hallituksen toimivaltaan kuuluvia hallituksen sille antamia tehtäviä sekä valmistella hallituksen kokouksissa käsiteltävät asiat.

Työmarkkinavaltuuskunta

- 18 § Työmarkkinavaltuuskuntaan kuuluu puheenjohtaja, jäsen jokaisesta jäsenjärjestöstä, joka on tehnyt työehtosopimuksen ja esittää edustajansa valitsemista valtuuskuntaan, sekä enintään kymmenen (10) muuta työmarkkina-asioita tuntevaa jäsentä. Jokaiselle jäsenelle valitaan henkilökohtainen varajäsen. Valtuuskunta valitsee itse keskuudessaan varapuheenjohtajan. Valtuuskunnan puheenjohtajan ja jäsenten toimikausi on kaksi vuotta. Jäsenistä puolet on vuosittain erovuorossa.

Työmarkkinavaltuuskunnan tehtävänä on

- seurata työehtosopimuspoliittista sekä työlainsäädännön kehitystä,
- osallistua ja vaikuttaa lainsäädännön ja muiden työmarkkinoihin vaikuttavien toimienpiteiden valmistella keskusliiton hallitukselle ja työvaliokunnalle

työmarkkinapoliittisia kannanottoja, lausuntoja ja aloitteita.

Toimitusjohtaja

- 19 § Keskusliiton käytännön toimintaa johtaa hallituksen apuna toimitusjohtaja. Toimitusjohtajan tehtävänä on muun ohella
- toimia keskusliiton tarkoituksena edistämiseksi ja keskusliiton kehittämiseksi,
 - valmistella ja esitellä hallituksen ja työvaliokunnan kokouksissa esille tulevat asiat ja huolehtia päätösten toimeenpanosta,
 - johtaa keskusliiton toimistoa ja huolehtia siellä tehtävien töiden järjestämisestä, sekä
 - ottaa palvelukseen ja erottaa muut paitsi ne keskusliiton toimihenkilöt, joiden ottamisesta ja erottamisesta hallitus päättää.

Keskusliiton nimen kirjoittaminen

- 20 § Keskusliiton nimen kirjoittavat keskusliiton puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja tai varapuheenjohtajat sekä toimitusjohtaja aina kaksi yhdessä sekä se tai ne toimi- ja luottamushenkilöt, jotka hallitus siihen määrää, joko yksin tai kaksi yhdessä.

Tilinpäätös ja tilintarkastus

- 21 § Keskusliiton tilikausi ja toimintavuosi on kalenterivuosi. Tilinpäätös annetaan maaliskuun loppuun mennessä tilintarkastajien tarkastettavaksi. Tilintarkastajien on luovutettava tilintarkastuskertomuksensa hallitukselle huhtikuun loppuun mennessä.

Sääntöjen muuttaminen

- 22 § Päätös näiden sääntöjen muuttamisesta on tehtävä liittokokouksessa vähintään kahden kolmasosan (2/3) enemmistöllä annetuista äänistä. Kokouskutsussa on mainittava sääntöjen muutosehdotuksesta sekä muutoksen sisällöstä.

Keskusliiton purkaminen

- 23 § Päättös keskusliiton purkamisesta on tehtävä liittokokouksessa kolmen neljäsosan (3/4) enemmistöllä annetuista äänistä ja vahvistettava muuttamattomana vielä samanlaisella äänten enemmistöllä toisessa liittokokouksessa, joka voidaan pitää aikaisintaan kaksikymmentä(20) vuorokautta edellisen kokouksen jälkeen.
Keskusliiton purkautuessa tai tullessa lakkautetuksi on sen varat luovutettava pienen ja keskikokoisen yritystoiminnan edellytysten parantamiseen tähtäävään tarkoitukseen.

SY:n liittokokous päätti 11.10.2002 sääntömuutoksen hyväksyessään muutosten voimaantulosta seuraavaa:

- 1) Hallituksen jäsenmäärää koskevaa muutosta sovelletaan heti.
- 2) Toimialajärjestöjen jäsenyysmuotoa, äänioikeutta, äänimäärää sekä jäsenmaksuja koskevia sääntömuutoksia sovelletaan vuoden 2004 alusta, jolloin muutettujen sääntöjen mukaisista jäsenmaksuista päätetään vuoden 2003 liittokokouksessa.
- 3) Alueellisten yhdistysten jäsenyyttä keskusliitossa ja siihen liittyen näiden äänioikeutta ja jäsenmaksua koskevia sääntömuutoksia sovelletaan vuoden 2004 alusta.

Etelä-Savon Yrittäjien tavoitteena on asiantuntijana ja vaikuttajana parantaa yritysten ja yrittäjien kannattavan toiminnan yleisiä edellytyksiä. Haluamme olla näkyvä ja uskottava toimija.

Vuosi 2013 on Etelä-Savon Yrittäjien 70. toimintavuosi. Juhlavuosi näkyy järjestömme viestinnässä ja keväällä 2013 järjestetään juhlat. Juhlavuodelle mietitään teema.

Suomen Yrittäjien toiminnan painopisteet 2013

1. Yrittäjyyden merkityksen korostaminen ja perusteleva talouden kasvulle sekä uudistumiselle velkakriisin oloissa
2. Suomalaisen työmarkkinamallin kehittämistarpeiden esille nostaminen ja yrittäjäjärjestön saaminen mukaan työmarkkinajärjestöjen ja hallituksen keskinäisiin neuvotteluihin ja vuoropuheluun
3. Yrittäjien aseman vahvistaminen kuntauudistuksessa erityisesti palvelumarkkinoiden ja hankintojen osalta
4. Suomen Yrittäjien kehittäminen palvelujärjestönä. Tuotamme jäsenille arvokkaita palveluita, jotka parantavat jäsenkokemusta ja lisäävät järjestön houkuttelevuutta. Etelä-Savon Yrittäjät tukeutuu osaltaan Suomen Yrittäjien toimintasuunnitelmaan 2013.

Etelä-Savon Yrittäjien toiminnan painopisteet 2013

Kunnallinen ja yleinen elinkeinopolitiikka

Kuntien tekemällä elinkeinopolitiikalla pystytään vaikuttamaan merkittävästi yritysten toimintaedellytyksiin kunnan alueella. Jokaisen kunnan elinkeinopoliittiset linjaukset ja toimintatavat ovat muutostilanteessa. Nyt tarvitaan aktiivista edunvalvontaa järjestömme kaikilla tasoilla ja pk-yritysten entistä parempaa huomioimista kuntien elinkeinopolitiikassa. Keskeisenä tavoitteena on, että jokaisella kunnalla vaalikauden lopussa ovat käytössä yrittäjien toimintaedellytyksiä parantavat ohjelmasiikirjat: elinkeinopoliittinen ohjelma, palvelustrategia ja hankintastrategia sekä yritysvaikutusten arviointi. Yksi tärkeimmistä vaikuttajaverkostoon kuuluvista ovat yrittäjävaltuutetut.

Omistajavaihdokset

Paljon puhuttu omistajavaihdosten aalto on nyt tulossa. Ja siinä samalla on syntymässä yrittäjäsvajetta. Yrittäjien ikärakenteen seurauksena kuluvalla vuosikymmenellä tulee yhä useamman yrityksen kohdalla vastaan kysymys siitä, jatkuuko yrityksen toiminta siinä vaiheessa, kun yrittäjä päättää jättäytyä eläkkeelle.

Julkiset hankinnat

Julkisten hankintojen asianmukaisella hoitamisella on suuri merkitys paitsi kuntalaisille myös kunnan ja alueen yritystoiminnalle. Vaikutetaan kuntien hankintakäytäntöihin siten, että kunnat edistäisivät hankinnoillaan markkinoiden toimivuutta ja monimuotoisuutta. Oleellinen tavoite on turvata pienten ja keskisuurten yritysten mukanaolo kilpailutuksissa nykyistä paremmin.

Paikallisyhdistystoiminnan kehittäminen

Paikallisyhdistykset ovat järjestömme merkittävä etu verrattuna muihin elinkeinoelämän järjestöihin. Kuntien määrän väheneminen vaikuttaa liitettävissä kunnissa oleviin paikallisyhdistysten toimintaan muun muassa tärkeään kuntata-solla tapahtuvaan edunvalvontatyöhön. Haasteena on yhdistysten yhteistoiminta edunvalvontasioissa. Toinen tärkeä haaste on edelleen kehittää paikallisyhdistysten toimintaa yhteistyössä aluejärjestön kanssa.

Nuoret yrittäjät ja seniorijäsenet

Nuorten yrittäjien toiminnan koordinointi aluejärjestön toimesta. Nuorten yrittäjien kannustaminen paikalliseen, alueelliseen ja valtakunnalliseen nuorten yrittäjien toimintaan ja kannustaminen hallitustyöskentelyyn. Eläkkeelle jääviä jäsenyrittäjiä kannustetaan seniorijäseneksi.

Viestintäsuunnitelmassa, joka on toimintasuunnitelman liitteenä, on kerrottu tarkemmin toimenpiteet viestinnän kehittämiseksi. Toimintasuunnitelman lopussa olevassa toimenpidetaulukossa on kerrottu, kuinka eri painopisteet näkyvät käytännössä järjestön arjessa.

Jäsenhankinta ja -pysyvyys

Yrittäjäjärjestön jäsenkehitys on ollut positiivinen. Järjestötutkimuksen mukaan vetovoima on yleisesti ottaen hyvä. Jäsenet ovat tyytyväisiä ja järjestön toimintaa pidetään tarpeellisena. vuonna 2013 haastava taloustilanne, yritysten määrän väheneminen ja uusien yritysten perustamisen romahtaminen hidastanee jäsenkasvua. Etelä-Savon Yrittäjien jäsenmäärä on vuonna 2012 noin 2750 yritysjäsentä ja järjestäytymisaste 39 %. Jäsenpoistuma on vuonna 2012 n. 9 %. Toimintavuoden 2013 tavoitteena on edelleen huolehtia erityisesti jäsenpysyvyydestä. Jäsenmäärätavoite vuodelle 2013 on 2800.

Jäsenhankinnan keinot

- Ammattimainen provisiopohjainen jäsenhankinta, jota keskusliitto tukee taloudellisesti
- Luottamushenkilöhankinta
- Internetin kautta tulevat jäsenet

Etelä-Savon Yrittäjät tukee kirjeitse, sähköpostitse sekä erilaisella järjestömateriaalilla eri jäsenhankintakeinoja.

Jäsenpysyvyyteen vaikuttaa merkittävästi paikallisyhdistyksen toiminnan monipuolisuus, aktiivisuus ja näkyvyys. Hyvin toimivat jäsenpalvelut edistävät myös jäsenpysyvyyttä.

Jäsenpalvelut

Suomen Yrittäjillä on kattavat jäsenpalvelut, joita Etelä-Savon Yrittäjien jäsenpalvelut täydentävät. Valtakunnalliset jäsenpalvelut: neuvonta, jäsenedut, koulutus, verkkopalvelut ja tiedotus.

Neuvontapalvelut

Etelä-Savon Yrittäjät tarjoaa jäsenilleen neuvontapalveluja, joihin kuuluu alueellinen maksuton puhelinneuvonta yritysverotukseen ja lakiasioihin liittyen.

Koulutus

Yhteistyötä koulutusjärjestäjien kanssa tehdään myös koulutuksia suunnittelemalla ja tiedottamalla niistä jäsenillemme järjestömme tiedotuskanavien kautta.

Jäsenedut

Etelä-Savon Yrittäjät tarjoaa jäsenilleen yhdessä eri yhteistyötahojen kanssa jäsenetuja. Aluejärjestön jäsenetuja täydentää paikallisyhdistysten neuvottelemat rahanarvoiset jäsenedut.

Tiedotus

Jäsenille lähetetään vuosittain kymmenen sähköistä uutiskirjettä. Etelä-Savon Yrittäjien Taloudentekijät –lehti ilmestyy kuusi kertaa vuodessa Länsi-Savon ja Itä-Savon välissä. Etelä-Savon Yrittäjien verkkosivut palvelevat jäseniään.

Hankkeet / projektit

Eri hankkeiden ja projektien avulla tulevat palvelut yrittäjille.

Jäsenyritysten keskinäinen verkottuminen

Järjestämällä tilaisuuksia ja tapahtumia Etelä-Savon Yrittäjät edesauttaa yrittäjien yhteistyötä ja verkottumista. Yhtenä haasteena on kehittää toimivia järjestelmiä jäsenyritysten keskinäiseen yhteistyöhön ja verkottumiseen. Liitteenä olevasta tapahtumakalenterista selviää vuodelle 2013 suunnitellut tapahtumat jäsenille ja luottamushenkilöille. Tapahtumakalenteri täydentyy pitkin vuotta ja ajankohtainen tapahtumakalenteri on nähtävillä yrittajat.fi/etalasavo –sivustolla.

Järjestökoulutus Paikallisyhdistysten hallitusten jäsenten aktiivisuutta, osaamista ja sitoutuneisuutta lisätään järjestökoulutuksen kautta. Järjestökoulutusta tullaan vahvistamaan ja se on osaksi kohdennettua toimintavuonna 2013.

POMO I perehdyttää paikallisyhdistysten uudet puheenjohtajat järjestön perusasioihin. Koulutuksen järjestää aluejärjestö. POMO II:n tarkoituksena on puheenjohtajan henkilökohtaisten valmiuksien kohottaminen puheenjohtajan tehtävässään. POMO III on kansainvälistymisjakso, johon voi osallistua ne puheenjohtajat, jotka ovat käyneet aikaisemmat jaksot eli POMO I-II. POMO II ja III –koulutukset järjestää keskusliitto.

Suomen Yrittäjien järjestämä Puheenjohtajien neuvottelupäivät on osa luottamushenkilökoulutusta, jolla syvennetään edunvalvontaa ja järjestötoimintaa.

Etelä-Savon Yrittäjät järjestää paikallisyhdistystensä hallitusten jäsenille Luottamushenkilöseminaarin.

Suomen Yrittäjien järjestämä Kunnallisjohdon seminaari on myös paikallisyhdistysten puheenjohtajille koulutuksellinen tilaisuus.

Suomen Yrittäjät järjestää koulutusta aluejärjestön puheenjohtajalle ja toimihenkilöille.

Huomionosoitukset

Suomen Yrittäjillä on huomionosoitustuotteita yrittäjien, yritysten henkilökunnan (yrittäjärivistit, ansiorivistit) ja järjestöllisistä ansioista (ansiomerkit) palkitsemiseen.

Palkitsemiset

Maakunnallinen Vuoden Yrittäjä julkistetaan ja palkitaan marraskuussa 2013 aluejärjestön Maakunnallisessa Yrittäjäjuhlassa.

Syksyn 2013 aikana paikallisyhdistykset palkitsevat kuntakohtaiset Vuoden Yrittäjät.

Nuori Yrittäjä –kilpailu on vuosittain, jossa palkitaan valtakunnallinen Nuori Yrittäjä. Vuonna 2013 palkitaan kahdeksannen kerran myös alueelliset vuoden Nuoret Yrittäjät.

Toiminnan resurssit

Etelä-Savon Yrittäjien talous perustuu pääasiallisesti jäsenmaksutuloihin. Talousarvioon on laskettu jäsenmaksutulot 2 600 maksavan jäsenen mukaan. Aluejärjestön jäsentavoite on kuitenkin 2 800 jäsentä, tällöin järjestäytymisaste on 40 %. Vuoden 2013 jäsentavoitteet paikallisyhdistyksittäin on toimintasuunnitelman liitteenä.

Toimitusjohtaja

- Operatiivinen johtaminen, esimiestehtävät ja järjestön edustaminen
- Puheenjohtajan ja hallituksen osoittamat tehtävät
- Toiminnan kehittäminen
- Talouden suunnittelu ja seuranta
- Yhteiskuntavaikuttaminen
- Sidosryhmäyhteistyö
- Esittelijänä hallituksen kokouksissa

Viestintäassistentti

- Sisäinen ja ulkoinen tiedottaminen
- Materiaalituotanto
- Yhteyksien kehittäminen py – aj
- Viestintävälineet ja viestinnän kehittäminen
- Toimitusjohtajan osoittamat tehtävät

Järjestöassistentti

- Jäsenrekisteri
- Tilaisuus –ja tapahtumajärjestelyt
- Py avustaminen
- Jäsenten palvelu
- Maksuliikenne, laskutus, avustavaa kirjanpitoa
- Toimiston käytännön toimet
- Toimitusjohtajan osoittamat tehtävät

Toimihenkilöiden vastuualueiden yhteisiä rajapintoja: Jäsenten palvelu, paikallisyhdistysten avustaminen, toiminnan kehittäminen, sidosryhmäyhteistyö ja järjestön työvälineiden hallinta.

Etelä-Savon Yrittäjien toimintaa tarkennetaan hallituksen kokouksissa toimintavuoden aikana. Aluejärjestön talouskatsaus hallituksen kokouksessa neljä kertaa vuodessa.

ETELÄ-SAVON YRITTÄJÄT

HALLITUS

Jäsenmaksut 2013	
Henkilöstön määrä yrittäjät mukaan lukien	€/vuosi
2-3 henkilöä	207
6-7 henkilöä	312
10-19 henkilöä	449
50-99 henkilöä	883

ETELÄ-SAVON YRITTÄJÄT – JÄRJESTÖTUTKIMUS 2012

Vastatkaa seuraaviin kysymyksiin valitsemalla oikea vaihtoehto tai kirjoittamalla vastauksesi sille varattuun tilaan.

0.1. Paikallis- tai kaupunginosayhdistys, johon yritys kuuluu? (rekisteritieto)

1. ☐ XX	5. ☐ XX
2. ☐ XX	6. ☐ XX
3. ☐ XX	7. ☐ XX
4. ☐ XX	8. ☐ XX

0.2. Miten pitkään yritys on ollut Etelä-Savon Yrittäjien (jonkin paikallisyhdistyksen) jäsen? (rekisteritieto)

1. ☐ alle vuoden	4. ☐ 6-10 vuotta
2. ☐ 1-2 vuotta	5. ☐ yli 10 vuotta
3. ☐ 3-5 vuotta	6. ☐ en tiedä

1. Sukupuolesi

1. ☐ mies	2. ☐ nainen

2. Ikäsi

1. ☐ alle 25 vuotta	4. ☐ 50 – 63 vuotta
2. ☐ 25 – 39 vuotta	5. ☐ yli 63 vuotta
3. ☐ 40 – 49 vuotta	

3. Milloin yrityksesi on perustettu?

1. ☐ 2008 tai myöhemmin	4. ☐ 1990-luvulla
2. ☐ 2004 - 2007	5. ☐ 1989 tai aiemmin
3. ☐ 2000 - 2003	

4. Yrityksesi päätoimiala

1. ☐ palvelut	4. ☐ rakentaminen
2. ☐ kauppa	5. ☐ liikenne
3. ☐ teollisuus	6. ☐ jokin muu, mikä? _____

5. Yrityksesi henkilöstön lukumäärä

1. ☐ yksinyrittäjä	6. ☐ 10 – 19 henkilöä
2. ☐ 2 – 3 henkilöä	7. ☐ 20 – 49 henkilöä
3. ☐ 4 – 5 henkilöä	8. ☐ 50 – 99 henkilöä
4. ☐ 6 – 7 henkilöä	9. ☐ 100 – 200 henkilöä
5. ☐ 8 – 9 henkilöä	10. ☐ yli 200 henkilöä

6. Oletko yrittäjäjärjestön luottamushenkilö?

1. ☐ kyllä	2. ☐ en

7. Suositteletko yrittäjäjärjestön jäsenyyttä omien kokemustesi perusteella?

1. ☐ kyllä	3. ☐ todennäköisesti en

2. mahdollisesti

Perusteluni:

8. A. Arvioi asteikolla 4-10, miten tärkeinä näet seuraavat yrittäjäjärjestön toimintamuodot kokonaisuutena. Merkitse numero merkitys -sarakeeseen kunkin tekijän kohdalle. (4=merkityksetön, 10=erittäin tärkeä)

B. Arvioi samalla asteikolla, miten hyvin ETELÄ-SAVON YRITTÄJÄT on onnistunut alueellisessa ja paikallisessa toiminnassaan.

Merkitse sopiva numero onnistuminen -sarakeeseen kunkin tekijän kohdalle. (4=heikosti, 10=erittäin hyvin)

C. Arvioi samalla asteikolla myös SUOMEN YRITTÄJIEN valtakunnallista toimintaa.

	A. <i>Merkitys minulle</i> 4...10	B. <i>Alueellinen ja paikallinen onnistuminen (Etelä-Savon Yrittäjät)</i> 4...10	C. <i>Valtakunnallinen onnistuminen (Suomen Yrittäjät)</i> 4...10
Pk-yritysten etujen ajaminen	—		
1. edunvalvonta kokonaisuutena	—	—	—
2. edunvalvonnan näkyvyys	—	—	—
3. yrittäjäjärjestön asiantuntemus	—	—	—
4. jäsenyritysten kuunteleminen edunvalvonnassa	—	—	—
5. vaikuttaminen kuntiin päin yrittäjien asioissa	—	—	—
Viestintä	—		
6. järjestön tiedottaminen kokonaisuutena	—	—	—
7. Yrittäjäsanomat (tabloid-muotoinen jäsenlehti)	—	—	—
8. erikseen tilattava Yrittäjä-aikakausilehti	—	—	—
9. Taludentekijät, Etelä-Savon Yrittäjä lehti.....	—	—	—
10. Etelä-Savon Utiskirje jäsenille.....	—	—	—
11. Yrittäjät.fi-Internetsivusto	—	—	—
12. Etelä-Savon Yrittäjien Internetsivusto	—	—	—
13. Sähköinen Utiskirje	—	—	—
Yrittäjäjärjestön palvelut	—		
14. maksuton puhelinneuvonta	—	—	—
15. yhteistyökumppanien tarjoamat jäsenedut ja alennukset	—	—	—
16. koulutustilaisuudet	—	—	—
Verkottuminen ja yrittäjien yhteistyö	—		
17. yrittäjien välisen yhteistyön edistäminen.....	—	—	—
18. yrittäjämyönteisen ilmapiirin luominen.....	—	—	—
19. yrittäjätilaisuudet / -tapahtumat.....	—	—	—
20. kokonaisarvosana Suomen Yrittäjille.....	—	—	—
21. kokonaisarvosana aluejärjestölle	—	—	—

9. Mihin asioihin Suomen Yrittäjien pitäisi vaikuttamistyössä panostaa aiempaa enemmän?

**10. A. Mihin seuraavista asioista olet viimeksi käyttänyt yrittäjäjärjestön neuvontapalveluja?
B. Mitä seuraavista palveluista pidät tärkeänä?**

Suomen Yrittäjien neuvontapalvelut

A. Mitä olet käyttänyt

- työelämän juridiikka ja TES-neuvonta
- yrittäjän sosiaaliturva
- yritysjuridiikka ja sopimusoikeus
- verotus
- maksukyvyttömyysasiat
- sukupolven- ja omistajavaihdokset
- koulutukseen liittyvä neuvonta
- julkiset hankinnat ja kilpailuoikeus
- muut juridiset asiat

B. Mitä pidät tärkeinä

- työelämän juridiikka ja TES-neuvonta
- yrittäjän sosiaaliturva
- yritysjuridiikka ja sopimusoikeus
- verotus
- maksukyvyttömyysasiat
- sukupolven- ja omistajavaihdokset
- koulutukseen liittyvä neuvonta
- julkiset hankinnat ja kilpailuoikeus
- muut juridiset asiat

Etelä-Savon Yrittäjien neuvontapalvelut

A. Mitä käyttänyt

- yritysverotus**
- lakiasian neuvonta**

B. Mitä pitää tärkeinä

- yritysverotus**
- lakiasian neuvonta**

11. Miten hyödylliseksi arvioit käyttämäsi neuvontapalvelun?

- erittäin hyödylliseksi
- melko hyödylliseksi
- melko hyödyttömäksi
- erittäin hyödyttömäksi

12. Valitse seuraavista jäsenedut, joita olet käyttänyt?

Suomen Yrittäjien jäsenedut

- Fennian edut vakuutuksista
- Elisa edut matkaviestinnästä ja tietoliikenne-palveluista
- Fonectan edut, 100 Finder-hakua ilmaiseksi, Kuka soittaa –palvelun alennus
- Vetonaulan IT-reppu –palvelu
- MTV3.fi alennus verkkokampanjoista
- Uranus.fi –palvelun alennus rekrytointi-ilmoituksista
- Autotalo Laakkosen edut
- Europcarin alennus autonvuokrauksesta
- Alennukset polttoaineesta ja lämmityöljystä (Teboil, Neste Oil)
- Shell HelmiSimpukan alennus autopesuista
- Skapat Energian edut
- Alennukset laivamatkoista (Tallink-Silja, Viking Line)
- Alennukset majoituksesta (Best Western, HolidayClub, Cumulus, Rantasipi, Holiday Inn, Crowne Plaza)

Etelä-Savon Yrittäjien jäsenedut

- Elisa Oyj:n edut**
- Tapiolan Yrittäjä omaturva**
- Svea Rahoitus & Perintä Oy:n edut**

13. Miten usein olet osallistunut yrittäjäjärjestön tilaisuuksiin, tapahtumiin tai koulutuksiin?

1. ☐ yli 5 kertaa	4. ☐ harvemmin
2. ☐ 2-5 kertaa	5. ☐ en koskaan
3. ☐ noin kerran vuodessa	

14. Minkälaisia tilaisuuksia yrittäjäjärjestön pitäisi mielestäsi tarjota

- koulutusta ajankohtaisista asioista
- liiketoimintaosaamista tukevaa koulutusta
- liiketoimintaa edistäviä verkostoitumistilaisuuksia muiden yrittäjien kanssa
- keskustelutilaisuuksia elinkeinopolitiikasta
- vapaamuotoista yrittäjien välistä verkostoitumista, liikunta- ja kulttuuritapahtumia
- muuta, mitä: _____

15. Mitkä ovat tärkeimmät syyt yrittäjäjärjestön jäsenyyteen? Valitse enintään kolme.

1. ☐ yrittäjäaate	7. ☐ virkistystilaisuudet ja muu sosiaalinen toiminta
2. ☐ yrittäjien edunvalvonta	8. ☐ halu kuulua muiden yrittäjien kanssa samaan joukkoon
3. ☐ neuvontapalvelut	9. ☐ jäsenlehdet ja tiedotuspalvelut
4. ☐ koulutusmahdollisuudet	10. ☐ mahdollisuus itse vaikuttaa yrittäjien asioihin
5. ☐ taloudelliset jäsenedut	11. ☐ jokin muu syy, mikä? _____
6. ☐ liiketoimintaa tukeva verkostoituminen muiden yrittäjien kanssa	

16. Miten arvioisit jäsenyyden hyötyjä suhteessa jäsenmaksuun?

1. ☐ olen tyytyväinen (hinta-hyötysuhde on hyvä)	3. ☐ olen melko tyytymätön (hinta-hyötysuhteessa olisi parantamisen varaa)
2. ☐ olen melko tyytyväinen (hinta-hyötysuhde on melko hyvä tai tyydyttävä)	4. ☐ olen tyytymätön (hyödyt ja hinta eivät ole tasapainossa)

17. Suurin saamani hyöty paikallisyhdistykseltäni?

- yhteydet muihin yrittäjiin
- mielenkiintoiset tapahtumat
- vaikutuskanava kuntaan
- muu syy, mikä? _____

18. Oletko harkinnut luottamushenkilönä toimimista yrittäjäjärjestössä?

- kyllä, miksi _____
- en, miksi _____
- toimin luottamushenkilönä

19. Tärkein syy osallistua maakunnalliseen yrittäjäjuhlaan?

- bändi/solisti
- muiden yrittäjien tapaaminen
- juhlapuhuja
- yhteiskuljetus
- muu syy, mikä? _____

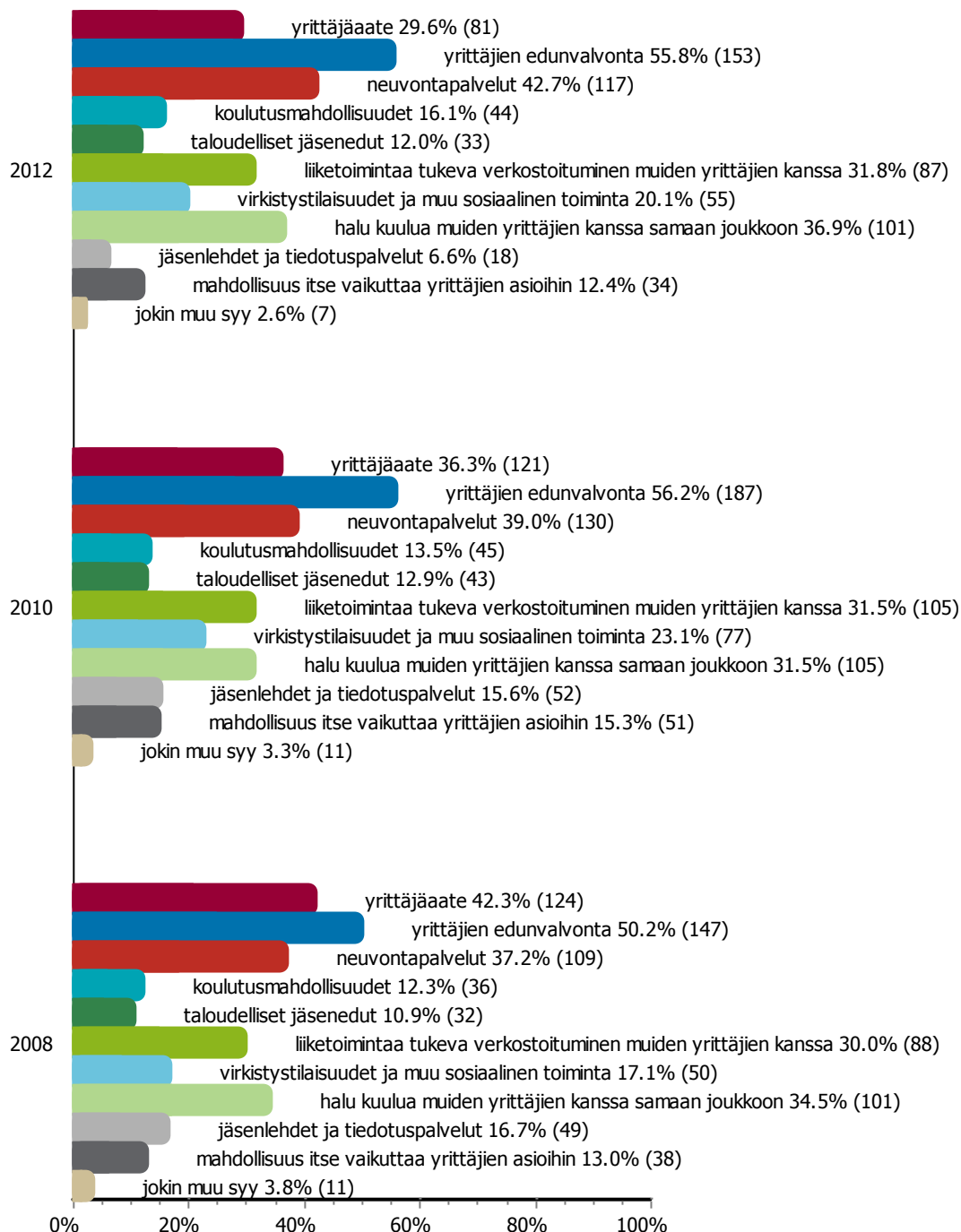
20. Lopuksi voit jättää avointa palautetta Etelä-Savon Yrittäjille, paikallisyhdistyksellesi tai Suomen Yrittäjille (esim. mihin suuntaan yrittäjäjärjestöä on kehitettävä?).

KIITOS VASTAUKSESTASI!

9 JÄSENYYPDEN SYYT JA HYÖDYT

9.1 1. Syyt yrittäjäjärjestön jäsenyyteen

• 15. Mitkä ovat tärkeimmät syyt yrittäjäjärjestön jäsenyyteen? Valitkaa enintään kolme.: Kysymykset, joihin on vastattu

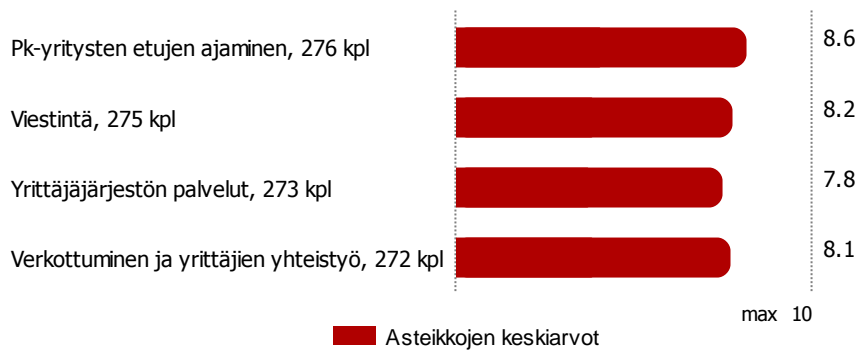
10 JÄSENTYYTYVÄISYYS

10.1 Merkitys minulle

10.1.1. Toiminnan tekijöiden merkitys

Analysissä mukana 282 vastausta

4=merkityksetön, 10=erittäin tärkeä

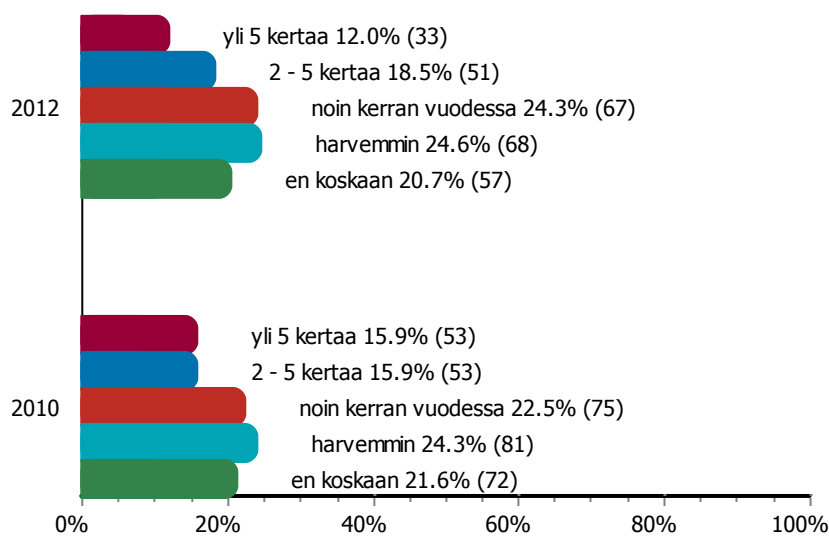

11 JÄSENAKTIIVISUUS

11.1. Miten usein olet osallistunut tilaisuuksiin, tapahtumiin tai koulutuksiin?

- 13. Miten usein olet osallistunut yrittäjäjärjestön tilaisuuksiin, tapahtumiin tai koulutuksiin?: Kysymykset, joihin on vastattu

Analysissä mukana 610 vastausta

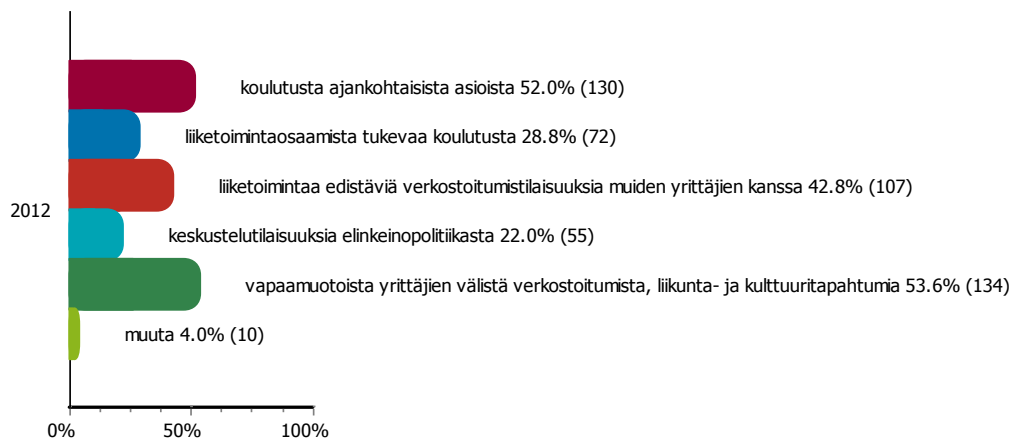

Kuva 26. Miten usein olet osallistunut tilaisuuksiin, tapahtumiin tai koulutuksiin?

11.2.2. Minkälaisia tilaisuuksia yrittäjäjärjestön pitäisi mielestäsi tarjota

- 14. Minkälaisia tilaisuuksia yrittäjäjärjestön pitäisi mielestäsi tarjota?: Kysymykset, joihin on vastattu

Analyyssissä mukana 250 vastausta

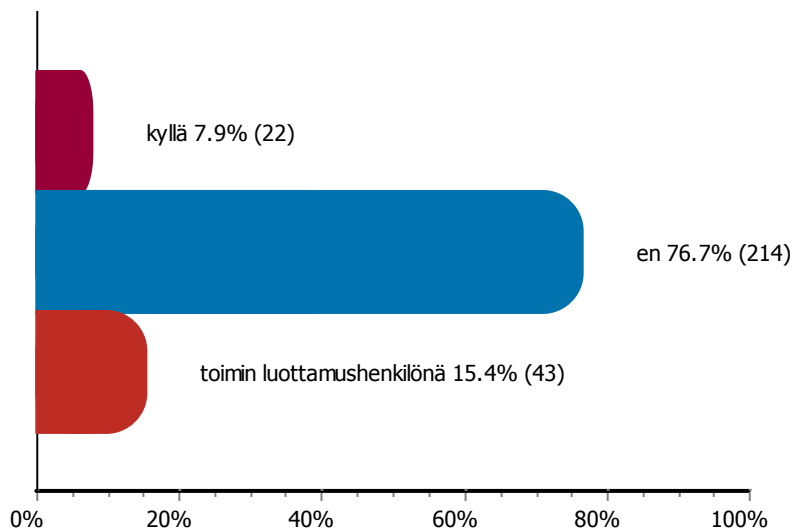

Kuva 27. Minkälaisia tilaisuuksia yrittäjäjärjestön pitäisi mielestäsi tarjota

11.37. Oletko harkinnut luottamushenkilönä toimimista yrittäjäjärjestössä? (Etelä-Savon Yrittäjät)

- 23. Oletko harkinnut luottamushenkilönä toimimista yrittäjäjärjestössä? (ETELÄ-SAVON YRITTÄJÄT): Kysymykset, joihin on vastattu

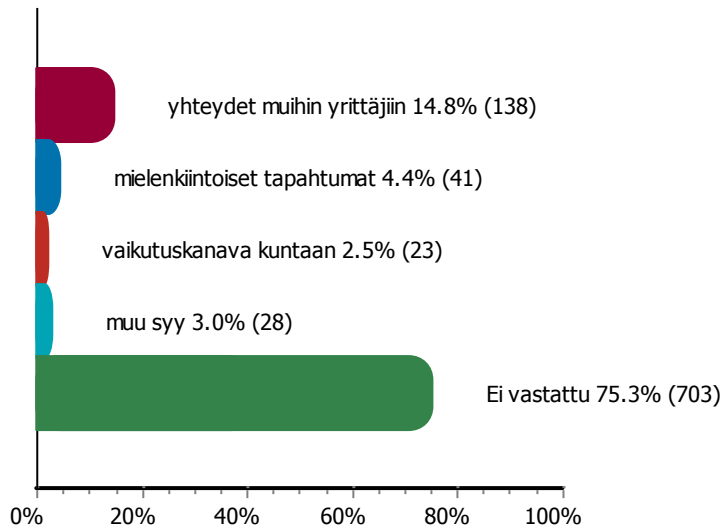
Analysissä mukana 279 vastausta

Kuva 43. Oletko harkinnut luottamushenkilönä toimimista yrittäjäjärjestössä? (Etelä-Savon Yrittäjät)

11.46. Suurin saamani hyöty paikallisyhdistykseltäni (Etelä-Savon Yrittäjät)

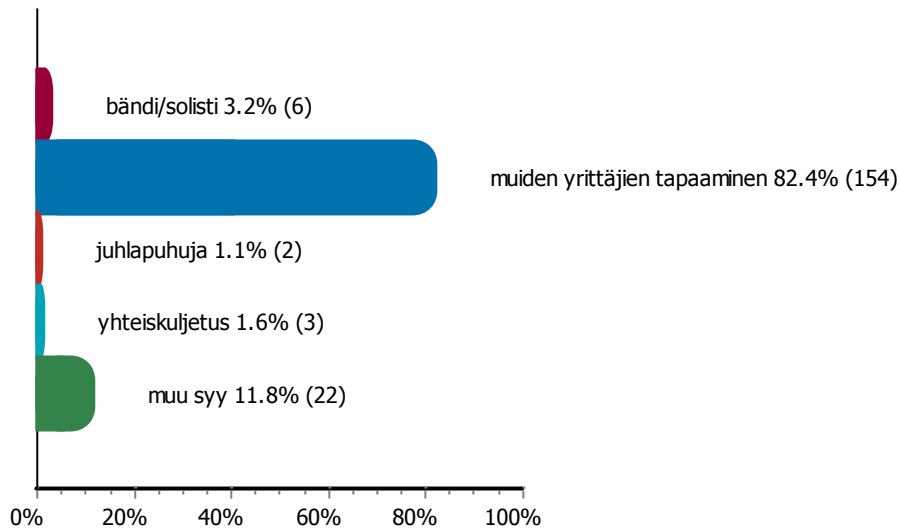
Analyysissä mukana 933 vastausta

Kuva 42. Suurin saamani hyöty paikallisyhdistykseltäni (Etelä-Savon Yrittäjät)

11.58. Tärkein syy osallistua maakunnalliseen yrittäjäjuhlaan? (Etelä-Savon Yrittäjät)

- 24. Tärkein syy osallistua maakunnalliseen yrittäjäjuhlaan? (ETELÄ- SAVON YRITTÄJÄT):
Kysymykset, joihin on vastattu

Analyyssissä mukana 187 vastausta

Kuva 44. Tärkein syy osallistua maakunnalliseen yrittäjäjuhlaan? (Etelä-Savon Yrittäjät)